CORREO Argentino Central (Bs. As.)
FRANQUEO PAGADO Concesión Nro. 1585
TARIFA REDUCIDA Concesión Nro. 216

SEMANARIO LITUANO, FUNDADO EN 1927.
DIRECCIÓN, REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN:
Avenida Boedo 737, Buenos Aires
DIRECCIÓN POSTAL: Casilla de Correo 303, Bs. Aires

ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSAS

"LA VOZ DE LOS LITUANOS EN LA ARGENTINA"

ATSKIRO NUMERIO KAINA 1 PEZAS
PRENUMERATA: Argentinoje 20 Arg. pezu metams.
Urugvajuje 5 Urugvajaus pezai.
VISUR KITUR 3 Am. dol.
ADRESO pakeitimas veltui. RAŠTUS ir prenumeratas siųsti:
Casilla de Correo 303, Bs. Aires
ASMENIŠKAI KREIPTIS:
Avenida Boedo 737, Buenos Aires
Registro Nacional de la Propiedad Intelectual No. 316340

Nr. 917 * Bs. AIRES, KETVIRTADIENIS, SAUSIO 11 D., 1951 METAI - JUEVES, 11 de ENERO, 1951. * METAI (AÑO) XXIII

AL COMENZAR EL AÑO 1951

Los años son etapas imaginarias en el incesante correr del tiempo. Es lógico por lo tanto que, al finalizar uno, los hombres acostumbren hacer un balance de los acontecimientos, éxitos y fracasos habidos en su transcurso. Este balance sirva para formular luego, en base a las experiencias recogidas, planes de acción para el año venidero.

Esta época se presta también para visitar, ya sea personalmente, mediante mensajes o tan solo en pensamientos, a todos aquellos que están unidos a nosotros por parentesco, amistad o intereses comunes, augurándoles felicidades y prosperidad en el nuevo período.

El Año Nuevo por lo general hace olvidar una buena parte de preocupaciones y pesares, infundiendo optimismo y predisponiendo el ánimo para obras buenas y nobles. Surge el natural deseo de compartir la felicidad con todos los que nos rodean, de tomar parte en el logro de los ideales comunes para toda la humanidad.

No importa que una gran parte de las determinaciones y promesas del principio del año se pierdan luego en medio de agitadas corrientadas de la vida. El solo hecho de haberse el espíritu de los hombres por encima de lo cotidiano y rutinario, produce una renovación y resurgimiento del genio humano, que es la base del destino superior de la humanidad.

El primero de Enero del año 1951 marca el comienzo de la segunda mitad del Siglo XX. Este Nuevo Año adquiere, pués, un significado especial. Si las experiencias de la primera mitad de nuestro siglo sirvieran para evitar la repetición de todos los desastres que azotaron a la humanidad, y aprovechar todos los adelantos alcanzados por el género humano en los campos de ciencia, medicina y técnica, podríamos esperar un cincuentenario infinitamente mejor. Confiemos en que así suceda.

Mientras tanto, hacemos propicia esta ocasión presentar nuestros más cordiales saludos a todos los amigos nuestros y augurarles muchísimas felicidades y prosperidad en el Año 1951.

ARGENTINOS MALŪNUOSE DIRBA 60.000 ŽMONIŲ

Argentinoje veikia 237 malūnai, kuriuose dirba 60.000 darbininkų. Be to, jų raštinėse dirba 1.450 tarnautojų.

Vien kviečių šiuose malūnuose 1950 metų bėgyje sumalta 2.100.000 tonų. Kasmet sumalama virš 2 milijonų kviečių, t. y. apie trečdalis viso kviečių derliaus. Tie miltai suvartojama šalies viduje.

Visuose Argentinos malūnuose 1950 metais sumaltų grūdų vertė siekia $ 229.595.280.

Pradedant Santa Fe ir baigiant Buenos Aires malūnais, visuose darbininkų tarpe yra lietuvių, kurių daugelis jau po porą desėtkų metų juose dirba.

— BUENOS AIRES dienraštis „La Nación" 4. I. 51 minėjo savo gyvavimo 81 meto sukaktį.

Naujametinis Obalsis: Norime Pastovios Taikos!

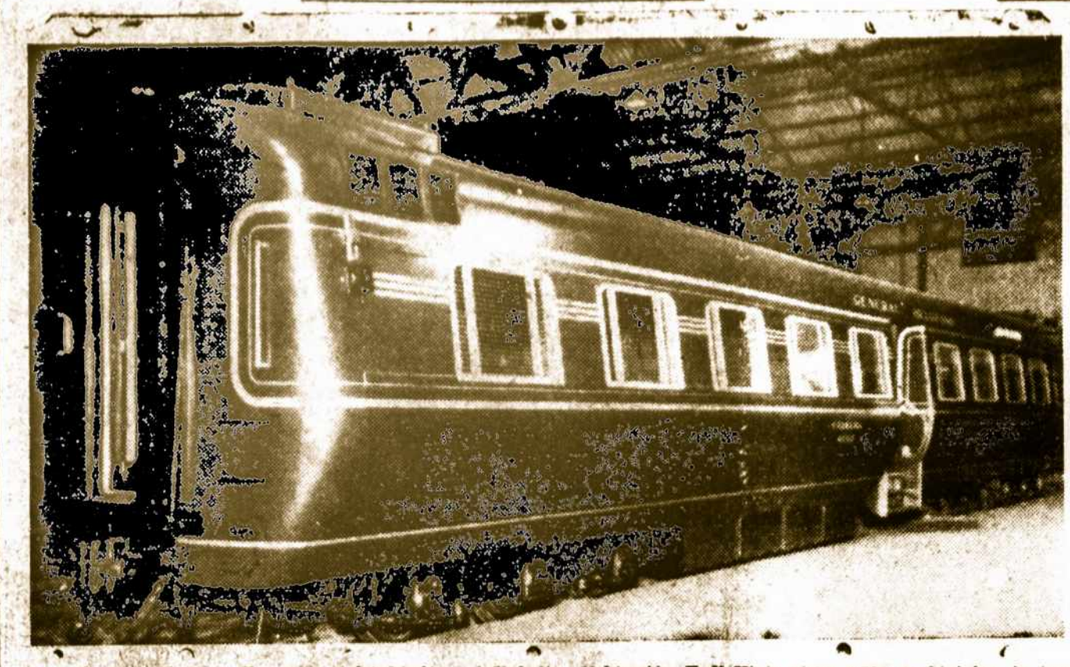

Argentinos provincijos Tucuman valstybinėje geležinkelių dirbtuvėje Tafí Viejo dirba 3.500 darbininkų, jų tarpe keliolika lietuvių eina atsakomingas darbo vedėjų pareigas. Paveiksle — ten padirbtas pirmos klasės vagonas, kurių 5 su valgomuoju, virtuve, pašto vagonu sudaro naują traukinį „El Capillense", nuo sausio vidurio, 1951 m. gabenančių po 400 keleivių Belgrano geležinkeliu iš Buenos Aires stoties Presidente Perón į Kordobos Capilla del Monte.

Karo Nuotaika «Taikos» Derybose

NAUJAMETINIS TAIKOS BALANDIS LABAI PASISIAUŠĘS

Didžiausio politinio įtempimo nuotaikoje prasidėjo 1951 metai. „Taikos balandis" taip sukarikatūrintas, kad jau ir didžiausi optimistai netikėjo taikos trimpu.

Sovietų diktatoriaus „taikos noras" visiškai prilygo hitleriniam „taikos norui": šaukia apie taikos troškimą, bet vis tebegrobia svetimas žemes, tebevergia okupuotas šalis.

Visa eile notų pasikeitė Vakarų Sąjungininkai su Sovietų imperijos vyriausybe. Kada anglai, amerikiečiai ir prancūzai priverė rusus tartis apie taikos reikalą, Maskva sutiko pasitarti, bet pastatė sąlygas, kur ir kaip tartis. Girdi pasitarimas galįs įvykti tik Maskvoje, Paryžiuje arba Londone, bet jokiu būdu ne Vašingtone. Ir taikos kalbos neturinčios būti kitokios, kaip tik apie Vokietiją ir apie tas sritis, kurios yra buvę vokiečių okupacijoje.

Tokis rusų pasisakymas aiškiai rodo, kad „taikos" arkliukas jiems yra tik priemonė savo imperialistiniams planams pridengti. Jie bijo, kad taikos pasitarime nebūtų prasitarta apie Korėjoje vykstančias skerdynes, kur pasijungę kiniečius rusai svetimomis rankomis ima keptus kaštonus iš jų pačių sukurto laužo žarijų.

Bolševikų naudojamai Kinijos armijai tebesistumiant Korėjos pietuosna Jungtinių Tautų karo jėgas, Kremliaus ponai jaučiasi gali dar daugiau „lengvatų" išsideręti iš Vakarų sąjungininkų. Dėl to jie nori kalbėti tik apie Vokietiją ir Vokietijos valdytas šalis, matomai, tame skaičiuje ir apie Pabaltijos valstybes, kurių okupacijos Jungtinės Tautos nėra legalizavusios.

Vakarų demokratijos šalys kaip tik nori kalbėti apie taikos reikalą. Pirmiausia nori išaiškinti Korėjos sfinksą, kur Sovietų maršalas Žukovas yra Kinijos komunistų strateginiu vadu.

Kaip ten bebūtų, Maskvos „taikos balandis" visiškai nušturpo. Jau niekas netiki Maskvos taikos norų nuoširdumu. O tokiai padėčiai galutinai paaiškėjus ir Vakarų sąjungininkai turės atverti akis ir griežtai pasiryžti sutrupint veidmainingusius Kremliaus imperijos viešpačius, einančius jų buvusio draugo Hitlerio keliais.

DARBO NELAIMĖJE PERU ŽUVO 220 DARBININKŲ

Sprogdinant uolas, kad duoti naują vagą upei Santa prie Condorcerro, 400 kilometrų nuo Limos, įvyko baisi nelaimė: Po piet grįžtant į darbą darbininkams įvyko pirmlaikinis dinamito sprogimas, palaidodamas po griūvančiomis uolomis apie 300 darbininkų.

Ligoninėje Chimbote gydoma 78 sužeistieji. Lavonų išimta 180 ir vis surandama daugiau.

Manoma, kad sprogimas įvyko dėl per neapsižiūrėjimą palikto rusenančio knato, kuris dadegė iki dinamito kaip tik tuo laiku, kuomet darbininkai artinosi prie darbovietės.

„PRAGARIŠKOJI BOMBA" 1951 METAMS

Mokslininkas William L. Laurence sausio pirmą savaitę, 1951 metų New Yorke išleido naują savo knygą — „Pragariškoji bomba".

Savo veikale [illegible] užu pusmečio amerikiečiai bus pasigaminę ir hidrogeno bombą. Hidrogeno bombas galės bandyti, kaip jau kelintas metas bando atomines bombas.

Minėdamas Rusiją Laurence sako, kad ji penkiais metais atsilikusi nuo Amerikos atominių bombų gamyboje. Kiek ji turi paslapčių, tai visos pirktos nuo parsidavėlių, o hidrogeno bombos gamyboje rusai dar nieko nepasiekę, nes neranda parsidavėlių, kaip atominių paslapčių Fuchs ir kiti.

Daugelis mano, kad 1951 metais „Pragariškoji Hidrogeno bomba" bus netik bandoma, bet ir kare panaudota, jau nekalbant apie atomines bombas.

GENEROLAS D. EISENHOVERIS ATSKRIDO EUROPON

Baigęs pasitarimus Vašingtone, 6. I. 51 Paryžiun atskrido vyriausias Atlanto karo jėgų vadas, generolas Dwight D. Eisenhower. Su juo sykiu atskrido keli žymūs JAV karininkai.

Eisenhoveris aplankys visas Atlanto susitarimo valstybes. Tarsis su jų štabais. Taipgi matysis su federalinės Vokietijos kancleriu, Konrad Adenauer, kad įtikinti jį Vakarų Vokietijos reikalingume stoti bendron kovon prieš Sovietų imperializmą

RASTAS TURTAS TREMTINĖS BATE

Vokietijos Sontheim vietovėje viena Pabaltijo tremtinė nunešė savo senus batus į kurpių dirbtuvę, kad juos pataisytų kalėdoms. Bet buvo didelis nustebimas ir batsiuvio ir tremtinės, kada vienoje kurkoje pasirodė paslėpta keliolika rusiškų aukso monetų, padarytų prieš 300 metų.

SUSEKTOS BAISIOS SUKTYBĖS PRANCŪZIJOJE

Iš Prancūzijos Brazilijon išskrido plieno importuotojas Henri Dilaser su savo bendradarbiu, kurio pavardė Bolovich. Jie savo klijentams nusuko 400,000,000 frankų. Tai didžiausia suktybė Prancūzijoje nuo 1934 metų Staviskio suktybių.

AMERIKOS DEMOKRATŲ PRIEŠAI GELBSTI BOLŠEVIKAMS

JAV respublikonai pasižymi savo atžagareiviškumu. Jie nuolat puola demokratinę Trumano vyriausybę. Pe[illegible] metų pabaigoj respublikonas [illegible] bolševikams, patardamas Amerikai atšaukt savo kariuomenę iš Europos ir Azijos.

Dabar, 5. I. 51 respublikonų senatorius ir opozicijos vadas Robert Taft apkaltino Trumaną JAV konstitucijos laužyme ir reikalauja nesikišt į kitų šalių biznius, o užsidaryti vien Amerikoje.

Kaip Hooverio, taip ir Tafto kalbas Sovietų radio išnešiojo po visus užkampius. Stambaus kapitalo atstovai respublikonai eina ranka rankon su darbo mases pavergusiu valstybiniu Sovietų diktatūros kapitalu.

Demokratinių laisvių priešai, konservatoriai ir atžagareiviai, visur ir visuomet gelbsti vergijos apaštalams bolševikams.

STIPRIAI GINKLUOJAMA VISA VOKIETIJA

Sovietų valdomoj Vokietijos daly daro karinius pratimus rusų kariuomenė. Bolševikiškos karo jėgos ten stiprinamos vadinamąja vokiečių milicija, karinėmis „sporto" sąjungomis ir reguliare kariuomene.

Demokratijos valdomoji Vokietija taipgi neatsilieka. Bonn vyriausybės kancleris Konrad Adenauer nuolat tariasi su vyriausiu sąjungininkų karo komisijonierium JAV generolu John J. McCloy kariuomenės didinimo reikalu. Šiaurės Atlanto apsigynimo susitarimą pasirašiusios šalys taipgi sparčiai ginkluojasi. Visa Vokietija gyvena karo nuotaika.

— MIUNCHENE įsisteigė rusų tautiné brigada iš tų vyrų, kurie gimė ir augo Sovietuose, bet karo metu pasitraukė Europon. Jie prašo generolą Eisenhoverį, kad jiems leistų eit kariaut prieš Sovietus. Rusų brigadon jau įsirašė apie 3.000 vyrų.

VOKIETIJA GAUNA MĖSOS IŠ ARGENTINOS

Argentinos vyriausybė leido I. A. P. I. organizacijai išsiųs Vokietijon mėsos už 8 milijonus dolerių.

Už tokią pačią sumą Argentina gauna iš Vokietijos vamzdžių ir įrenginių naujiems Argentinos Y. P. F. naftos šaltiniams.

ATOSTOGOS Lietuvių Klūbe

Sausio mėnesį, 1951, Lietuvių Klūbe parengimų nebus. Einant įstatymais, visi dirbantieji turi atostogas. Parengimai prasidės vasario mėnesį. Ta proga L. K. daromi pagerinimai.

Lietuvių Centre

gatvėje TABARĖ 6950,

Villa Lugano, Buenos Aires, šeštadienį, sausio 20, 1951, 21 val. dainuos Berisso lietuvių mindaugiečių choras, atvykstantis su skaitlinga ekskursija. Paskui šokiai. Dalyvaukime visi! Rengėjai.

GAISRE ŽUVO VISAS TREMTINIŲ TURTAS

Buenos Aires priemiestyje Avellaneda, E. del Campo 2173, sausio 6, 1951, 14 val. iš vieno kambarėlio kilo gaisras ir staiga suliepsnojo visas medinis namas. Sudegė ir kaimyninis namas. Atvykę gaisrininkai neleido išsiplėsti gaisrui toliau, nors baisi sausra jam teikė palankią dirvą.

Septynios darbininkų šeimynos nustojo viso savo turto. Padegėlių skaičiuje yra dvi tremtinių šeimos. Viena estų šeimyna ir viena lietuvė su savo vyru ukrainiečiu ir dviem vaikučiais. Laimė, kad namie buvo, nes antraip ir vaikučiai būtų žuvę gaisre. Išbėgo, kaip stovi. Sudegė ir sutaupyti pinigai. Dalį rūbų spėjo išmesti pro langą, bet griūdama deganti siena sudegino.

Nukentėjusi lietuvė, Marija Toluzaikaitė, gimusi Šaltiškiuose, Papilės v., Šiaulių apskrity. Kaune buvo ištekėjusi už Darbo Rūmų pareigūno Pudimaičio, žuvusio karo metu. Danijoje ištekėjo už ukrainiečio Diatlenko ir 15. 8. 48 atvyko Argentinon, su 10 m. amžiaus sūnum Augustu Pudimaičiu ir kelių mėnesių Vladuku Diatlenko. Ji dirba alpargatų fabrike, jos vyras Anglo gyvulių skerdykloje.

Pirmoji nelaimingą šeimą sušelpė ponia Elza Luižytė Vanagienė, padovadama suknelę ir rūbų vaikučiams. P. Petras Lukaševičius taipgi atėjo pagalbon. Dabar nelaiminga tautietė su savo šeima gavo pastogę gatvėje Ricardo Gutierrez 2164, Avellaneda, kur visi išgalinti prašomi priduoti paramos, nuogiems likusiems tremtiniams su mažais vaikučiais.

Iš visų sutaupų liko tik $ 150, kuriuos, gavę kalėdinį priedą, buvo paskolinę kaimynui.

Tiriant gaisro priežastis kalbama, būk namo savininkas neseniai buvo tą namą apdraudęs ir vertęs gyventojus išsikraustyti .. Gaisras kilo iš [illegible] draugo kambarėlio...

KINIJOS MISIONIERIUS KAO ATVYKO ARGENTINON

Buvusis Kinijos katalikų švietimo centro direktorius, dabartinis Fengsiang diocezijos kapelionas, kun. Juan Bautista Kao atvyko Argentinon. Jis yra gimęs Kinijos provincijoje Shensi 1906 metais; Kinijoje tapo katalikų kunigu 1930 m. Visuomeninių ir politinių mokslų daktaratą gavo universitete Lila, o filosofijos — Antoniana universitete Romoje. Šis yra jo antras vizitas Argentinon, kadangi čia yra buvęs 1945 m.

Dr. Kao yra parašes visą eilę veikalų, iš kurių ispanų kalbon yra išversti „Visuomeninė ir politinė konfucionizmo filosofija" ir „Šiandieninė ir ateities Kinija".

Spaudos atstovams Dr. Kao pareiškė, kad Kinija dabar pergyvenanti didžiausią perversmą savo istorijoje. Įsivyraujant Mao Tse Tung komunistinei doktrinai, nyksta Kinijos tradicijos Pamatiniai pakeičiant civilizacijos kryptį, gyventojams atimamos pilietinės laisvės. Labiausia atakuojama katalikų tikyba, kaipo geriausiai organizuota.

Tvirtina Dr. Kao, kad karų nuvarginti Kinijos gyventojai tiki jogei juos ir Kiniją bendrai išgelbės Chiang Kai šekas.

Iš Buenos Aires Dr. Kao vyksta į Limą, kur skaitys paskaitas ir įkurs katalikų misiją tarpe Peru respublikoje gyvenančių kiniečių.

LIETUVIŲ DELEGACIJA PAS JT PIRMININKĄ

Lietuvos įgaliotas ministeris Povilas Žadeikis ir buvęs VLIK'o Vykdomosios Tarybos narys Vaclovas Sidzikauskas 22. XI. 50 New Yorke aplankė Jungtinių Tautų organizacijos pirmininką ir įteikė jam platų memorandumą Lietuvos klausimu.

Tas memorandumas yra paruoštas Vyriausio Lietuvai Išlaisvinti Komiteto (VLIK'o) ir jame surašyta eilė pavyzdžių, kaip Lietuvą okupavusieji rusai veda lietuvių tautos naikinimo darbą.

Gal bent 1951 metais Jungtinėse Tautose pasigirs Lietuvos užtarimo balsai?

ŽUVO 17 ASMENŲ LIKO GYVA TIK VIENA MERGAITĖ

Naujų metų išvakarėse Aerolineas Argentinas lėktuvas nukrito prie Cobo. Katastrofoje žuvo 17 žmonių. Gyva išliko mažytė 7 metų mergaitė Susana Castilla. Ji tapo nuvežta Mar del Plata ligoninėn pas jos tetą ir dieduką.

— ANGLIJA ir Kanada sustabdė savo prekių eksportą Azijon.

ĮVAIRIŲ VALSTYBIŲ VYRAI APIE 1951 METUS

Pasakydami savo kalbas įvairių valstybių vyrai prasidėjusių 1951 metų proga pareiškė savo mintis ir linkėjimus žmonijai. Bevelik visi pasisakė už taiką; vieni be jokių teorijų, kiti sąlyginiai.

JAV prezidentas Trumanas pareiškė: Tikiuosi, kad 1951 metai atneš taiką pasauliui.

Popiežius Pius XII palinkėjo taikos žmonijai.

Sovietų diktatorius Stalinas taipgi „nori" taikos, bet nutylėjo jo imperializmo pavergtas Pabaltijo tautas ir plėšikiškus azijatų antplūdžius vadina „taikos" dalyku.

Prancūzijos premjeras René Pleven pareiškė, kad niekas negali dabar pasakyti, ką atneš pasauliui 1951 metai, nes visur jaučiamos labai neramios nuotaikos.

JAV komisijonierius Vakarų Vokietijoje, gen. John J. McCloy pažymi, kad 1951 metai bus didelių netikėtumų metais. Vakariečiai įsitikinę, kad taika bus išsaugota tik tuomet, jeigu Vakarų demokratija bus tvirta ir vieninga.

Jugoslavijos maršalas Tito pabrėžė, kad Kremliaus diktatūrai nepavyko izoliuoti Jugoslavijos. Jugoslavija dabar yra draugingа su visomis demokratinėmis tautomis, kurios priešinasi Kremliaus imperialistiniams kėslams. Parodydamas savo tolerantiškumą Tito paleido iš kalėjimų 620 Kominformo stalinistų ir 11.327 kitų kalinių.

PASIPELNĘ IŠ AMERIKIEČIŲ RUSAI SUTIKO TARTIS...

15. I. 51 prasidės JAV ir Sovietų derybos dėl grąžinimo Amerikai 431 laivo ir 84 laivelių, kuriuos rusai buvo pasiskolinę iš JAV antrojo pasaulinio karo metu. Be to, rusai tada iš [illegible] gavo mašinų ir kitos prekės paskolos už 11 milijardų dolerių. Du metus rusai išsisukinėjo. Pagalios sutiko kalbėtis... O kitos pasiskolintos gėrybės rusams patiems reikalingos...

KORĖJOS GYVENTOJAI DEGINA SAVO NAMUS

Besitraukdami nuo Kinijos komunistų antplūdžio, Pietų Korėjos sostinės Seul gyventojai sudegino savo namus.

Besitraukdama Jungtinių Tautų kariuomenė sudegino upės Han tiltus, sunaikino Kimpo aerodromą, elektros stotis ir kitus įrenginius.

— ANGLIJOS premjeras Clement Attlee, minėdamas savo amžiaus 68 metų sukaktį, paprašė angliakasių didinti savo darbo produkciją.

— JUGOSLAVIJA sutvarkė savo draugingus santykius su Graikija ir Italija.

— ANGLIJOS laivyne paskutiniu laiku susekta dvylika sabotažo aktų.

GENEROLAS A. TURKUL, penkis metus nedalyvavęs politikoj, priėmė Jungtinių Vlasovcų Komiteto pasiūlymą organizuoti prieškomunistinę kariuomenę, vadovaujant „Rusijos Tautų Išlaisvinimo Komitetui" (KONR). Savo atsišaukime, atsiųstame iš Europos ir paskelbtame Buenos Aires savaitraštyje „Novoe Slovo", gen. Turkul ragina savo tauticėius rusus nuo žodžių eiti prie darbo. Esą už geležinės uždangos bresta išsilaisvinimo judėjimas; Vakarų demokratija greit tars paskutinį savo žodį. Bolševikiški tironai bus sunaikinti ir pavergtos darbo masės atgaus savo laisvę.

KARNAVALINĖS Linksmybės Visiems VASARIO 3, 4, 5, 6 ir 10 dd. 1951 m. Lietuvių Klūbo salėje, Av. Boedo 737

ARGENTINOS LIETUVIŲ
BALSAS

Nepartinis, seniausias ir plačiausia skaitomas lietuvių laikraštis Pietų Amerikoje
Prenumerata Metams:
Argentinoj 20 Arg. pezų. Urugvajuje 5 Urug. pezai.
Visur kitur 3 amerikos doleriai.
Redakcija ir Administracija:
Avenida Boedo 737, Buenos Aires. Tel. 97 - Loria, 4444

Lietuviai Penkiuose Kontinentuose

AUKOKIMĖS LIETUVYBĖS GAIVINIMO DARBUI

Pradėdami 1951 metus dar labiau užsigrūdinkime lietuvybės gaivinimo darbui.

Tai sakydami kviečiame visus gerbiamuosius „Argentinos Lietuvių Balse" bendradarbius nepraleist nei vieno įvykio iš lietuvių gyvenimo, neatžyméjus jo. Kartais komunistai atrodo, kad tai menkos reikšmės įvykis, bet dažnai jo paskelbimas randa atgarsio tautiečiuose, išblaškytuose įvairiuose pasaulio kraštuose.

Pagerbkime kiekviena lietuvi, kuris kelia savo tautiečių varda. Ne tuščiais žodžiais, bet jo pasišventimo atžymėjimu, faktais ir navyzdžiais.

•

Redakcija iš savo pusės su malonumu praneša gerbiamųjų skaitytojų žiniai, kad gavome visa eilę labai vertingų raštų iš lietuvių tautos istorijos, kurie bus paskelbti „A. L. Balse". Juose daugelis ras niekur nesutiktų daviniu ir turės reikiamų argumentų santykiuose su kitu tautų žmonėmis. Tie raštai, apart moksliniai informaciniu tikslu turi mūsų tautos gaivinimo ir jungimo tiksla už bendra mūsų tautos laisvės idealą.

Pasaulio lietuvių gyvenimo kronikos, pasaulinės apžvalgos, vietos lietuvių gyvenimo naujienos, kaip lygiai bendradarbiu straipsniai ir korespondencijos, dailioji literatūra ir poezija sudarys mūsų laikraščio turinį, kuris dar labiau negu lygi šiol puoš Pietų Amerikos lietuvių spaudos veterano skiltis.

Pradėdami Naujuosius Metus prašome visus bendradarbius, visus Demokratinės Lietuvos Nepriklausomybės šalininkus, visus gerbiamus skaitytojus ir organizacijų veikėjus sukrusti ir dar didesne energija negu lygi šiol aukotis lietuvybės gaivinimo darbui. Lai kiekvienas Argentinos lietuvių gyvenimo įvykis tampa laiku ir bešališkai atžymėtas „A. L. Balso" skiltyse, nuolatiniam papildymui mūsų tautiniai kultūrinio darbo istorijos.

•

Būdami laisvi nuo visokių tarptautinių centrų, kurie toli gražu ne lietuvybės stiprinimui išnaudojo ir išnaudoja mūsų tautą, visas savo jėgas mes aukojame lietuvybės gaivinimo darbui. Į to kilnaus darbo talką kviečiame visus tautiečius, kuriems toli gražu ne visviena, kokis likimas patiks mūsų tėvus ir vaikus gimtinėje. Mūsų brangiųjų viltis glūdi mumyse, senuose ir naujuose Lietuvos išeiviuose. Kiekvienas laisvas lietuvis privalo aukotis lietuvybės gaivinimo darbui bent tiek, kiek jam galimybės leidžia. Fiziniai gyvas žmogus nepateisina savo egzistencijos, jeigu jis neprisideda prie bendros tautos laisvės kovos. Atminkime, kad mūsų darbą seka ne tik draugai, bet ir priešai. Juo veiklesni mes būsime, tuo didesnius darbus nuveiksime, tuo daugiau teisių sau, kaipo lietuviams, iškovosime. Mus geriau pastebės laisvas pasaulis ir bus lengviau nugaléti mūsų tautą naikinančias negeroves.

„Argentinos Lietuvių Balsas" daugiau laiko ėjo savaitraščiu, negu dvisavaitiniu, bet ir dabar mūsų tikslas yra kaip galima greičiau vėl išleisti kas savaitę, nepaisant to, kad ir dabartiniame „A. L. Balse" telpa daug ir rūpestingai sutvarkytos medžiagos. Bendra pasaulio konjungtūra ir stipriausius, seniausius spaudos organus palietė, bet mes savo pasiryžimą įstesame ir jį dar geriau įrodsyime, eidami petys į petį, už bendrąjį lietuvybės gaivinimo tikslą.

TOTORIŠKA SIENA OKUPUOTOJ LIETUVOJ

Lietuvos okupantams rusams labai nepatinka, kad iš Lietuvos miškų kartas nuo karto kokis nors partizanas prasiveržia Lenkijon, o iš jos vakarų Europon ir papasakoja apie esamą padėtį savo pavergtoje tėvynėje.

Kad lietuviai nepasiektų Lenkijos, rusai atgabeno pusę milijono totorių ir kitų azijatų ir atidavė jiems Lietuvos valstiečių žemes Lenkijos pasienyje. Tokiu būdu okupantai sudarė totorišką sieną Lietuvoje.

Rusų „duosnumas" labai didelis: Atima Lietuvos artojų žemę ir apdovanoja ja savus kolonistus. Tuo pačiu laiku kuriami valdiški kolchozai, o paskui vėl jungiama kolchozai į kolchozus, kad padaryti didesnius valdžios dvarus, kaip kad buvo padarę Romanovai. Žemę dirbanti kolchozų baudžiauninkai dar mažiau savistovumo turi, negu cariškų laikų baudžiauninkai.

Pirmiau rusai lietuvius trėmė į Čiornas Padinas, o dabar stačiai į Sibirą. Totoriška siena Lietuva visiškai atskirta nuo galimybės susisiekti su Vakarų Europa.

Tokią padėtį gali užgirti tik visiškai suniekšėję išgamos. O išgamų buvo prie caro, jų yra ir prie komisaro.

VYSKUPAI IR KANAUNINKAI BOLŠEVIKŲ AUTORITETAI

Dar taip neseniai bolševikai sakydavo, kad religija tai nuodai. Bet dabar jie savo spaudą kunigu paveikslais puošia ir šaukiasi prie Pono Dievo.

Urugvajaus „Darbas" 25. XI. 50 pirmame puslapyje patalpino Lietuvos okupantų atsiųstą kun. J. Stankevičiaus paveikslą, išspausdino visą jo kalbą. Bolševikai šaukiasi prie Dievo, nes, anot jų, dabar bažnyčia jiems padeda mužikėlį mokyt ponų klausyti. „Darbe" skaitome:

„Kauno Arkivyskupijos, Kaišiadorių ir Vilkaviškio Vyskupijų Valdytojo Profesoriaus, Kanauninko Juozo Stankevičiaus kalba, pasakyta visasąjunginėje taikos šalininkų konferencijoje Maskvoje.

Krikščionių Dievas, tai ne karo Dievas. Jis yra Dievas taikos ir santarvės kūrėjas. Tautų apaštalas moko krikščionis: Dievas nėra nesantarvės, o yra santaikos Dievu.

Tesuteikia Dievas Visagalis...
Tepadeda mums Dievas"...

Taigi, kunigai tebesako, kad kiekviena valdžia nuo Dievo.

Tame pačiame bolševikų „Darbe" telpa ir Latvijos arkivyskupo Gustavo Turso kalba. Jis mokina, kaip reikia melstis ir valdžios klausyti, kad

„...Dievas Aukščiausiasis apsaugotų žmoniją nuo karo ir kraujo praliejimo... Išmintingiausias ir šlovingiausias visaliaudinis tarybinis vadas Generalisimas Josifas Vasarionovičius Stalinas. Toji valia... Ji šventa, nes remiasi Dievo žodžiu"...

Bolševikų ponai neblogai jaučiasi. O kada kas gerai jaučiasi, tai malonu ir Dievui padėkoti ir pasimelsti ir mužikams liept dvasiškių žodžių klausyti. Mat biznio reikaluose visuo met ranka ranką mazgoja...

RAGAIŠIO „PATRIOTAI"

Šv. Kazimiero Draugijos leidžiamos „Lietuvių Žinios" Pittsburghe rašo apie kai kurių naujųjų ateivių galvoseną ir duoda štai kokių faktų:

„Chicagoje, šv. Kazimiero seserų laikomoje mergaičių akademijoje randasi laiškai 25-kių naujųjų imigrantų, kurie prašo, kad jų dukterys nebūtų mokinamos lietuvių kalbos;

Šv. Kazimiero mokyklą Pittsburghe lankančių lietuvių vaikučių kai kurie tėvai, taipgi buvę DP, prašo mokyklos vadovybę, kad jų vaikučių nemokintų lietuviškai;

„Baltimoréje grupė buvusių DP karštai ginčijosi tarpusavyje, kad po karo nebusią prasmės grįžti į nepriklausomą Lietuvą, nes ten buvę ir busią daug vargo, tuo tarpu čia Ameri koje lengviau gyventi".

Dėl tokių „ragaišinių patriotų" „Keleivis" pareiškia:

„Laikraštis teisingai ir su pagrindu tokiais reiškiniais piktinasi, bet piktintis maža. Pirmiausia reikia žinoti kas per vieni tie lietuviai, kurie taip elgiasi ir panašiai protauja, kas jie buvo ir kuo vertėsi Lietuvoje? Jei tai buvo „valstybinio lovio" lietuviai, tai jų patriotizmas tiek tevertas, kiek vertas buvo valstybinis „ragaišis", kuriuo jie mito."

PRIMUŠĖ MOKYTOJĄ — LITUANISTĄ ST. BARZDUKĄ

Clevelande yra dvi lietuvių parapijos. Šv. Jurgio parapijoje veikia ir mokykla, kuri, nors ir lietuvių lėšomis sukurta bei išlaikoma, nei žodžio nemoko lietuviškai. Parapijiečiai ir mokyklinio amžiaus vaikų turintieji paraše prašymą, kad mokykloje būtų mokoma ir lietuvių kalbos. Prašymą pasirašė daugiau kaip 500 asmenų. Vyskupas delegacijos su prašymu nepriėmė (nors delegaciją sudarė žinomi katalikų veikėjai), o klebonas kun. V. Vilkutaitis angliškai kalbantiesiems pamaldų lankytojams per du pamokslus aiškino, kad naujieji ateiviai kelia nesantaiką ir nori pagrobti parapiją... Tiems neteisingiems aiškinimams atremti buvo atspausdinti anglų kalba lapeliai, kuriuos dalino į bažnyčią ateinantiems. Dalino lituanistas mokytojas St. Barzdukas ir kiti katalikų veikėjai. Čia pasirodė bažnytinio komiteto nariai su talkininkais ir St. Barzduką primušė, o kitus apstumdė. Aiškėja, kad nei mušėjai nežinojo tikros dalykų padėties ir mané, kad muša „bažnyčios priešus"... Matyti, jie tik vykdė įsakymą iš aukščiau.

Šia proga prisimena prelato J. Balkūno Taryboje suskaičiuotos lietuviškos parapijos ir lietuviškos mokyklos, kurias lietuviai katalikai sukūrę, kaip religines ir drauge tautines lietuviškas tvirtoves. Deja, tokias parapijas ir mokyklas, kaip ši, tenka nuo prel. Balkūno nurodytų skaičių nurašyti....

— Da.

BOLŠEVIKŲ SUIMTI ALYTAUS APSKRITIES VALSTIEČIAI

V. Griškevičius, J. Varpukevičius, A. Motiejūnas, P. Valiūnas, S. Morkelis, J. Valiukevičius, J. Malinauskas, J. Taresevičius, S. Bukleris ir I. Balkevičius iš Kriaunų kaimo.

J. Baginskas iš Navickų kaimo.

J. Žvaliauskas ir A. Lietuvninkas iš Dubių kaimo.

P. Kielius, M. Struckas ir V. Gavelis iš Žaunieriškių kaimo.

V. Baranauskas ir A. Marčiulynas iš Praniūnų kaimo.

S. Lėlius iš Rumbonių km.

Leonavičius iš Putinų kaimo.

J. Čepulis iš Miklusėnų kaimo.

V. Steponas, J. Jodauga, S. Baranauskas ir J. Venčkauskas iš Jasiunskų kaimo.

J. Ašukevičius, J. Kavaliauskas, S. Kavaliauskas, J. Mažeika, J. Nasulevičius ir J. Žvaliauskas iš Dubių km.

J. Panka iš Raudonikių kaimo.

J. Zenkus ir P. Krutulis iš Genių kaimo.

M. Pavilonis iš Graižiškių kaimo.

P. Dranginis, M. Dranginytė, J. Statkevičius ir J. Ražanskas iš Taukotiškių kaimo.

I. Vaitulevičius, A. Vaitulevičius, A. Mališauskas, S. Džervus, A. Lubauskas ir P. Visockas iš Javaišonių kaimo.

A. Tamulionis iš Miklusėnų kaimo.

P. Visockas, I. Bautrukevičius ir J. Daukšys iš Jovaišonių kaimo.

V. Ražanskas iš Margaravos kaimo.

J. Šidlauskas iš Arminų kaimo.

K. Aliulis, A. Gudynas, P. Gavelis, M. Paužaitė, I. Račkauskas, K. Mažeika, A. Mažeika, J. Leonavičius ir J. Kratulis iš Kaniūkų kaimo.

J. Zubrus ir O. Radziukynaitė iš Kurnėnų kaimo.

O. Šulauskaitė, J. Nevulis, M. Karalaitis, M. Mališauskas, K. Česnys iš Arminų kaimo.

K. Réklaitis, A. Réklaitis ir J. Janecka iš Daugirdžių kaimo.

Adamavičius, A. Staniulis, V. Laučys, V. Panka, S. Laučys iš Butrimiškių.

A. Galinis iš Sabališkių kaimo.

A. Bražinskas, I. Šulcius, A. Rasymas, J. Gudynas, J. Miglinas, Jonas Miglinas, Juozas Miglinas, J. Aliulis, V. Aliulienė, V. Jončys, I. Šakalys, T. Marcinkevičius, P. Juknevičius iš Likiškių kaimo.

I. Aidukytė, J. Cickevičius, A. Dobrovolskis, Danisevičius, Z. Danisevičius, B. Zdanevičius, Mažeikaitė, J. Kazlauskas iš Užubalių kaimo.

B. Sadauskas iš Zaidų kaimo.

S. Marciulynas iš Paberžynės.

A. Selenauskas, J. Mikalauskas ir A. Makštutis iš Jakconių kaimo.

J. Savokas, M. Verksnytė, S. Rakauskas, J. Ališauskas, B. Ališauskas iš N. Udrijos.

P. Navickas ir J. Bardziliauskas iš Duselninkų kaimo.

A. Ardinavičius iš Kabinių kaimo.

L. Ališauskaitė, J. Miliauskas ir J. Jakimavičius iš Jurgaičių kaimo.

V. Pangonis, J. Šuliauskas, A. Buikus, V. Klimavičius ir V. Dranginis iš Radžiūnų kaimo.

V. Kazlauskas, S. Norus, V. Labulis, V. Malažinskas, I. Norus, P. Norus, O Maižiečienė, B. Naruševičius ir V. Réklaitis iš Likiškėlių kaimo.

J. Čepulis ir O. Čepulienė iš Rožančių kaimo.

K. Dumbliauskas, V. Dumbliauskienė, M. Dumbliauskaitė, J. Dumbliauskas, A. Bačiuška, J. Dumbliauskas, J. T. Dumbliauskas, K. Bačiuška, J. Vašauskas, A. Neciunskas, A. Neciunskas, A. Neciunskas, B. Dumbliauskas, A. Dumbliauskas, I. Bardziliauskas ir V. Bardziliauskas iš Luksnėnų kaimo.

A. Rakauskas ir B. Grigonytė iš Pašakavo kaimo.

J. Griškonis iš Paberžynės kaimo.

S. Gudynaitė, J. Gudynas iš Užubalių kaimo.

D. Skipkūnaitė ir P. Džervis iš Žagarių kaimo.

P. Kavolynas, J. Ruseckas ir J. Malinauskas iš Streličių kaimo.

J. Česnulevičius, A. Gataveckas, J. Sourukas ir P. Pipčius iš Statnevos kaimo.

A. Kaškanaitė iš Navasiolkų kaimo.

A. Siaurukaitė iš Kubališkių kaimo.

D. Kedas, S. Gudaitis, P. Makarevičius ir O. Balynaitė iš Stieličių km.

J. Jurša iš Aleksandravos kaimo.

J. Petraška, J. Gelbudas, M. Petraška, A. Petraška, J. Kuzmickas, K. Paulis iš Kelmonių kaimo.

J. Džervus iš Jubčiškių kaimo.

P. Zabita, J. Zabita, J. Vydeika, B. Vydeika, K. Veniukevičius, R. Baliukevičius, V. Jaciunskas iš Takniškių kaimo.

P. Kazakevičius ir V. Kazakevičius iš Juociškių kaimo.

J. Dzetaveckas, S. Gavelis, J. Račkauskas, A. Kavaliauskas, A. Zajankauskas, M. Karkauskas, P. Karkauskienė, Z. Laukaitytė, I. Katalynas, A. Petraška, Š. Petraška, I. Piličaiskas iš Panemunių kaimo.

J. Miglinas iš Mikutiškių kaimo.

B. Baranauskas ir J. Morkeliūnas iš Praniunų kaimo.

PASAULINIAI PAGARSĖJĘ LIETUVOS ŽYDAI

Izraelio valstybės pirmutinis prezidentas Veicmanas buvo gimęs Lietuvoje.

Dabartinis Izraelio valstybės vyriausiasis patarėjas Jungtinėse Tautose yra Dr. Robinzonas, buvęs Lietuvos užsienių reikalų ministerijos juriskonsultas Kaune.

Spalių 26, 1950 Holywoode mirė garsus filmų artistas Al Jolson. Jis taipgi buvo gimęs Lietuvoje.

Smuikininkas Jascha Heifetz yra vilnietis, New Yorko Vorwaerts redaktorius Kane — šiaulietis, Goldwyn-Mayer filmų gamintojas Mayer yra kilęs iš Jonavos.

Yra ir daugiau pasauliniai pagarsėjusių žydų, gimusių Lietuvoje.

UŽ ŠIENO GLĖBELĮ — 18 METŲ KALĖJIMO

Okupantų „Tiesa" 29. 8. 50 rašo, kad Kaišedorių valstiečiai Mališauskas ir Cvilikas nuteisti po 18 metų sunkiųjų darbų kalėjimo už tai, kad „grobsté kolchozo šieną savo gyvuliams."

Už tokius „prasikaltimus" okupantų prokuroras Bacharov jau išsiuntė katorgon kelis tūkstančius Lietuvos valstiečių, konfiskuojant paskutinį jų turtą.

— ONA KASKAS, pagarsėjusi Metropolitan operos dainininkė, dabar yra dainavimo instruktore Indianos Universitete, Bloomington, Ind. Jos vyrasyra teisių profesorius tame universitete. Buenos Aires Radio Belgrano patiekė Onos Kaskas įdainuotų plokštelių 1950 metų kalėdinėje programoje.

— E. ZAIKIENĖS vedama lietuvių tautinių šokių grupė jau keletą kartų dalyvavo tarptautiniuose parengimuose, Los Angeles, Cal.

LITUANISTIKOS INSTITUTAS AMERIKOJE

Spalių 28, 1950 Philadelphia, Pa. tapo atidarytas Lituanistikos Institutas. Jam pirmininkauja prof. A. Sennas. Jame lietuvių kalbą ir literatūrą dėsto Pennsylvanijos universiteto profesoriai: A. Sennas, A. Salys, V. Krėvė - Mickevičius ir buvę Lietuvos universiteto profesoriai: J. Puzinas, V. Maciūnas, A. Vasiliauskas ir I. Dambrauskas.

KANADOS LIETUVIAI PERKA VIEŠBUČIUS

Kanados Ontario provincijos mieste London jau 25 lietuviai tremtiniai nusipirko namelius.

Bet Leonas ir Magdalena Statkai ten nusipirko viešbutį už 60.000 dolerių, o Aleliūnai pirko kitą viešbutį už visą 100.000 dolerių. N.L.

— CHICAGOJE įvyko Jono Brenzos, laimėjusio Cook apskrities išdininko rinkimus pagerbimas. Kalbėjo L. Šimutis, A. Rudis, St. Pieža, A. Olis ir kt. A. Olis papasakojo, kaip jam pavyko J. Brenzą išstatyti kandidatu ir pasidžiaugė, kad jo kandidatas laimėjo.

NAUJAS TREMTINIŲ BŪRYS JAV KARIUOMENĖJE

Jungtinėse Amerikos Valstybėse paskutiniu metu karinėn tarnybon buvo pašaukta nemaža lietuvių, tiek Amerikoje gimusių, tiek naujų ateivių. Čikagoje gyvenusieji paimti: Br. Budginas, J. Savaitis, Vyt. Uznis, A. Vaitaitis, Ern. Margeris ir H. Petraitis, kuriems bičiuliai suruošė išleistuves Hollywood svetainėje.

— DR. J. ŠLIUPO paminklui statyti komitetas baigė darbą ir persiorganizavo į Dr. J. Šliupo biografijai leisti komiteta. Laidotuvėms ir paminklui statyti komitetas išleido $ 2.410. Likutis $ 652 pervestas biografijos leidimo reikalams.

— INŽ. A. PAŠKEVIČIUS, inž. Petras Mažeika, inž. Dr. J. Gimbutas ir dar keli lietuviai inžinieriai dirba savo profesijos srity Kanadoje.

— VYTAUTAS MARIJOŠIUS profesoriauja muzikos konservatorijoje Hartford, Conn.

— JONAS KRANČIUS dėsto saskaitybą Los Angeles universitete. Jo žmona veda baleto studiją.

LIETUVIS KOLOMBIJOS PREZIDBROLIO ŪKYJE

Dr. V. S. rašo „Nepriklausomoje Lietuvoje", kad Kolombijos prezidento brolio ūkyje jau senokai dirba lietuvis Dr. Karnauskas. Korespondentas ir jo minimas kolega savo darbu patenkinti.

Ta proga pastebėtina, kad beveik visu Argentinos prezidentu ūkiuose galima sutikti lietuvių. Net ir prezidentų namuose visuomet kas nors iš lietuvių dirbo. Gen. Uriburu namuose dirbo M. Nivinskus su žmona (dabar abu gyvena Connecticuc valstybėje, JAV). Gen. Justui prezidentaujant jam į stalą valgį paduodavo kėdainiškis lietuvis Guliakas.

Nekalbant apie namų ruošos darbus, dabartinės Argentinos prezidentienės vadovaujamoje Visuomeninės šalpos organizacijos centralinėje raštinėje Buenos Aires mieste atsakomingojo skyriaus vedėjo pareigas eina buvęs tremtinys, p. Jonas Pronskūnas.

NAMŲ NUOMOS KAINŲ LUBOS KANADOJE

Namų savininkę P. Trečiokienę Kanados teismas nubaudė 50 dolerių piniginės baudos arba 10 dienų kalėjimo už tai, kad ji už trijų kambarių būtą iš J. Jankausko ėmė po 20 dolerių mėnesiui. Mat karo laiku išleistas įstatymas leido už tą būtą imti tik po 14 dolerių.

Taipgi priteisė, kad Trečiokienė Jankauskui sugrąžintų per visą laiką „perimtą" skirtumą 122 dolerius.

Kaltinamosios advokatas aiškino, kad Jankauskas buvo sutikęs mokėti tokią nuomą. Bet į tai teismas nekreipė jokio dėmesio.

Mat viskas buvo gerai, kol bičiuliai nesusipyko. N. L.

LIETUVĖ KANDIDATAVO Į JAV KONGRESĄ

Lapkričio 7, 1950, renkant JAV kongreso narius, nuo Connecticut penktojo distrikto Liaudies Partijos kandidate buvo išstatyta ponios Kristinos V. Stanislovaitienės kandidatūra.

Nors ji nebuvo išrinkta, vienok, anot „Laisvės", pirmą kartą istorijoje JAV kongreso nario vietai kandidatavo lietuvių kilmės amerikietė moteris.

Ji yra medicinos gydytojo, Dr. Stanislovaičio žmona iš Waterbury, Conn.

— LAWRENCE LAURINAITIS, Dr. Al. Laurinaičio sūnus iš Chicagos, vedęs JAV generolo Robert J. Smith dukterį, eina atsakomingas pareigas savo uošvio lėktuvų linijoje „Pioneer Airlines", Dallas, Texas.

AMERIKON ATVYKĘ LIETUVIAI TREMTINIAI

Gegužės 4 d., 1950, laivu „General Blatchford" į New Yorką atvyko 48 lietuvių šeimos:

Antanas Balkevičius, Petras Banys, Valiejus Bloševas, Pranas Blazauskas, Antanas Bruškys, Marija Čepavičienė, Vytautas Dalindavičius, Aleksas Dičiūnas, Edvardas Garla, Jonas Gedvilas, Juozas Gudauskas, Otonas Inovakis, Stasys Jankus, Antanas Januškonis, Vaclovas Japertas, Liudas Jočys, Valerijus Kuršis, Ona Lukauskas, Pranas Lukošiunas, Kazys Malinauskas, Stasys Mikulskis, Stasys Nutautas, Jonas Orentas, Algimantas Pabarčius, Jonas Paruškevičius, Alfonsas Pečiulis, Algirdas Petrauskas, Joana Puniškaitė, Pranas Ruzgys, Leonas Rukinskis, Jonas Ruškys, Antanas Sereika, Lidija Sinickas, Juozas Skomantas, Kostas Šlapikas, Pranas Šližys, Jonas Souras, Kotrina Stancaitis, Vytautas Staškevičius, Pranas Stonys, Vytautas Tiliūnėlis, Antanas Vasiliauskas, Elena Viliimas, Aldona Viliušis, Advinas Vyšniauskas, Juozas Žilys ir Feliksas Žylė.

Gegužės 6 d., 1950, laivu „General Muir" į New Yorką atvyko 80 lietuvių šeimų:

Viktoras Bilaišis, Petras Bliudžius, George Borkertas, Kazys Bukelis, Jonas Čereška, Petras Česna, Vladė Damašius, Birutė Daukantas, Vincas Dryža, Jonas Dudonis, Antanas Eikinas, Ema Eulenberg, Antanas Gervydas, Albinas Gražulis, Emilija Grigaitis, Edvardas Grigalaitis, Pranas Grumuldis, Emilija Gruntmanas, Albinas Gudavičius, Juozas Irbinskas, Romualdas Jablonskis, Arturas Janavičius, Matas Jankauskas, Elena Jankauskienė, Liudas Janulevičius, Petras Jekinavičius, Kazys Jeraminas, Ona Jurevičius, Augustas Juzelėnas, Vaclovas Kairys, Stasys Kačiukaitis, Valerijus Kanišauskis, Stanislovas Kentauskas, Petras Klovas, Edmundas Kodė, Kazys Kupreišis, Anne Marie Kurschen, Juozas Kusta, Antanas Kvedaras, Mauricijus Laucevičius, Aleksandra Lemanas, Jonas Levickas, Kostas Liauba, Franciska Liszewska, Kazys Maldonas, Danutė Mailaitė, Jadvyga Matulaitienė, Kazimieras Matulis, Domas Melešius, Antanas Mičiulis, Bronius Mulevičius, Kostas Mykolaitis, Petras Noreika, Apolinaras Norvaiša, Kazys Paugys, Stasė Pilelienė, Kazimieras Povilaitis, Juozas Petrauskas, Bolislovas Radišauskas, Jurgis Radvilavičius, Antanas Radžiunas, Jonas Rimkevičius, Aleksandras Roževičius, Jonas Rudaitis, Aleksandras Sablinskas, Kazys Šapalas, Juozas Skabeikis, Magdalena Šatinskienė, Kunigunda Sinkis, Juozas Stimburys, Kazys Tamošaitis, Jonas Tamošiunas, Jonas Tamulaitis, Adolfas Veleška, Elena Vadopalienė, Anelė Vyšniauskaitė, Jonas Vyšniauskas ir Adelė Žygas.

Gegužės 9 d., 1950, laivu „General Haan" į New Yorką atvyko 70 lietuvių šeimų:

Petras Antanaitis, Alfonsas Bacevičius, Ona Bacevičius, Juozas Baltrušaitis, Zenonas Bagdonavičius, Justinas Baukus, Juozas Borenis, Juozas Briedis, Justinas Budrys, Ona Černiauskienė, Elena Cicėnas, Eleonora Cikštė-Šikštėnas, Pranas Dobaitis, Vytautas Druskis, Balys Gedeika, Juozas Gudaitis, Aldona Jakniunas, Jurgis Jankus, Kostas Jasiulevičius, Zigmantas Jautokas, Adelė Kairienė, Petras Kavaliauskas, Jurgis Kavaliunas, Aleksas Kazakevičius, Regina Kikilas, Stasė Klimas, Petras Kloviškis, Jonas Kontautas, Antanas Kreivėnas, Kazimieras Kulvinskas, Eleonora Labunaitis, Julius Lendza, Birutė Lepeta, Stepas Lungyes, Vytautas Mačys, Antanas Malinauskas, Vincas Matikiunas, Antanas Meželis, Alfonsas Mieliulis, Juozas Narbutavičius, Jurgis Naujokas, Juozas Neverauskas, Karl Niefeldt, Romanas Pacas, Valentina Podbereskienė, Antanas Poderis, Povilas Rabašauskas, Stepas Raila, Juozas Raudonis, Vytautas Reklys, Regina Salemonaitė, Vaclovas, Sliušnys, Edvardas Statkus, Juozas Steinys, Stasys Tamulaitis, Jonas Ulenas, Vincas Unguraitis, Vytautas Vaitkus, Julius Vaitekunas, Gasparas Vailiulis, Tomas Vaškys, Eleonora Vitkauskas, Mieczyslaw Wasilewski, Vytautas Žvirblis, Povilas Žymantas ir Domas Žukauskas.

— LIETUVIŲ Švedijoje dar yra apie 200. JAV ambasadoje ir jos dalinuose ten dirba Lietuvos ministerio Londone B. K. Balučio duktė Ada Balutytė, jos vyras V. Rozenblatas, J. Šaulys ir V. Gedimipas.

— VYTAUTAS GEDGAUDAS, Prancūzijos kariuomenės atsargos leitenantas, laikraštininkas, iš Paryžiaus persikėlė gyventi į JAV.

— DR. ANTANAS GARMUS — 3827 Archer Ave., Chicago 32, Ill., iki šiol savo specialybėje darbo negavo. Kol kas platina lietuvišką spaudą ir renka skelbimus. Taip pat dirba spaudos ir visuomenės darbą.

DOVANA VISIEMS

„ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSO"

PRENUMERATORIAMS

Nepaprastas

Labai Įdomus

Naudingas

ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSO
KALENDORIUS 1951 METAMS

INŽ. PLJUS BIELEKUS
Sudaro planus ir vykdo
Namų Statybą
TUYO 3056 — VAL. ALSINA

A.B.N. BLOKAS ir LIETUVIAI

„... Tas nevertas laisvės kas negina jos", — taip skamba antroji šūkio dalis užrašyto ant JAV lietuvių paaukoto Lietuvai Laisvės Varpo. Šie Lietuvos vaikai aukodami savo Tėvynei Laisvės Varpą parodė didelę meilę laisvei, kuri anuomet nugalėjo ilgametę vergiją viešpatavusią Lietuvoje. Deja, neilgai Lietuvoje klestėjo laisvė, bet ji nežuvo, nors ja vergija vėl parblokšė: ji rado daug vietos visame pasaulyje ir Tėvynėje vergiją kenčiančių lietuvių širdyse.

✣

Gyvenimo praktika rodo, kad nemažas žmonių skaičius per tam tikrą laiko tarpą pamiršta savo Tėvynės meilę, savo artimuosius, ūmai nustoja troškę turtų ar garbės, bet nei vienas niekur ir niekuomet savo noru neatsižada ir nepamiršta LAISVĖS. Nera žmogaus nei kito gyvio kuris nesijaustų nelaimingas patekęs į bent kokią nelaisvę. Gal nevienas iš mūsų matydami narvelyje uždarytą ir besiblaškantį paukštelį manome, kad jis tai daro iš malonumo. Ne. Jis blaškosi norėdamas išeiti į laisvę. Net narvelyje gimęs ir augęs paukštelis kartą išėjęs į laisvę nebegrįžta savo noru į narvelį. Iš to matosi, kad netik žmogui, bet ir kiekvienam gyviui laisvės troškimas niekuomet nežūsta, kas ir verčia jį kovoti dėl laisvės.

✣

Tautų ir žmonių tarpe kova dėl laisvės yra nebaigiama, nes amžnai atsiranda laisvės naikintojų. Kaip vergija tautas, tartum audros sudrums ta jūra, savo nešvariomis bangomis užlieja, taip laisvės jėga tuos vergijos purvus nuplauna. Paskutiniame dešimtmetyje tautų pavergimas ir jų žudymas tapo kasdieniniu įvykiu ir vis daugiau randa neva pritarimų tų tautų tarpe, kurios yra laisvos ir myli laisvę. Kodėl jie leidžia vergijai klestėti, šiuo tarpu yra neaišku. Nejaugi tuo jie nori išsaugoti savo tautų laisvę?

✣

Prieš penkis metus daugelis tautų ir žmonių triumfavo iš džiaugsmo kai išsilaisvino iš rudojo-naciško vergijos viešpačio globos. Verkė iš džiaugsmo tie, kurie išėjo iš nelaisvės kančių ir šiandieną jie daugiau nieko taip nebijo, kaip vėl netekti laisvės. Tik todėl šiandieną jie yra geriausi kovotojai už tautų ir žmonių laisvę.

✣

Pasibaigus antrajam pasauliniui karui, kai daugelis tautų džiaugėsi išvydusios laisvę, kitos tautos liko pavergtos raudonojo bolševizmo ir iki šiandien tebevergauja. Tų tautų žmonės, ar tai jie yra tremtyje ar savo tėvynėse vergauja, jau septyni metai kai susibūrė į bendrą kovą prieš bolševizmą ir pasivadino „Antibolshevik Block of Nations — ABN", lietuviškai: Antibolševikinis Tautų Blokas. Tai yra, bolševikų pavergtų tautų tarptautinė kovos sąjunga, kuri su šūkiu „Laisvė Tautoms Laisvė žmogui", siekia sunaikinti bolševizmą ir iškovoti jo pavergtoms tautoms laisvę ir valstybinę nepriklausomybę.

Į ABN sąjungą įeina 22-jų bolševizmo pavergtų tautų įvairios organizacijos, kaip antai: estų, latvių, lietuvių, gudų, ukrainiečių, slovakų, čekų, vengrų, rumunų, kroatų, bulgarų, kazokų, Kaukazo gruzinų, georgiečių, armenų, Turkestano, Azerbeidžiano, Idel-Uralo ir Sibiro tautų.

ABN įkurtas 1943 metais lapkričio mėn. Ukrainoje bolševizmo tautų revoliucinių išlaisvinimo sąjūdžių konferencijoje Ukrainos Sukilėlių Armijos (UPA) vyriausio vado Taras ČUPRYNKOS iniciatyva. Šis karžygis siekdamas savo tautai laisvės ir esant galimybei nepasitraukė iš savo krašto bot didvyriškai kovojo prieš Ukrainos pavergėja — bolševizmą iki pereitos vasaros, kol didvyriškai kovodamas su bolševikų MVD daliniais žuvo Ukrainos žemėje. Jis kovojo ir žuvo netik už savo Tėvynės — Ukrainos laisvę ir nepriklausomybę, bet kartu ir už Lietuvos bei visų bolševikų pavergtų tautų laisvę ir valstybinę nepriklausomybę. Nors ABN steigėjas žuvo, bet kova dėl tautų laisvės tęsiama netik pavergtų tautų žemėse, bet ir laisvame pasaulyje. ABN bolševikų pavergtuose kraštuose veikia nelegaliai, o ne bolševikiniuose kraštuose veikia viešai ir savo veiklą skiria viso pasaulio dėmesiui patraukti bolševikų pavergtų tautų teisėms ginti ir kartu organizuoti paramai laisvės kovai savo tautų žemėse. Kad šis tikslas būtų geriau atsiektas, laisvuose kraštuose ABN leidžia anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis mėnesinį informacinį biuletenį. Be to laikas nuo laiko šaukia spaudos konferencijas, ruošia paskaitas, diskusijas, koncertus ir minėjimus.

Iki šiol laisvų kraštų tarpe ABN savo veiklą plačiau yra išplėtęs Vak. Europoje ir JAV. Dabar jau pasiryžo savo veiklą labiau išplėsti Pietų Amerikoje ir Australijoje, kur nemažai yra bolševikų pavergtų tautų piliečių ir trokštančių savo tautoms laisvės ir Nepriklausomybės.

Kad ABN randa didelį savo tikslų atgarsį laisvose tautose, matosi iš pasirekusios ABN konferencijos Edinburge, D. Britanijoje, kurioje dalyvavo skaitlingas atstovų būrys iš bolševikų pavergtų tautų. Lietuvą atstovavo ABN centrinės delegatūros vedėjas J. GYTIS. Šioje konferencijoje dalyvavo ir parodė dideles simpatijas ABN kovai nemažai britų visuomenės veikėjų. Edinburgo paskelbtos ABN rezoliucijos turėjo gerą politinį atgarsį tarptautinėje plotmėje.

Laisvame pasaulyje ABN veiklai vadovauja šie ABN centriniai organai: centrinės tautinės delegatūros, centrinė tautų taryba, centrinis komitetas ir centrinė kontrolės komisija. Šių visų ABN centrinių organų būstinė laisvame pasaulyje yra Vak. Vokietija. ABN sentriniam komitetui pirmininkauja buvęs Nepriklausomos Ukrainos ministeris pirmininkas Jaroslav STETZKO. Jame dalyvauja ir lietuvių centrinės delegatūros vedėjas J. GYTIS.

ABN lietuvių centrinė delegatūra deda pastangas turėti savo nuolatinį spaudos bendradarbį Pietų Amerikoje, kurio iniciatyva galėtų per P. Amerikos lietuvių spaudą informuoti lietuvius apie ABN nuveiktus darbus kovoje dėl Lietuvos ir kitų bolševikų pavergtų tautų išlaisvinimo. Tuo pačiu P. Amerikos lietuvių patriotinės organizacijos galės savo veiklą įjungti į ABN ir turėti tą patį puikų šūkį: „LAISVĖ TAUTOMS, LAISVĖ ŽMOGUI"!

L. Kaneaitis.

Bs. Aires. 2 .I. 51.

ORGANIZUOTA PAVERGTŲ TAUTŲ KOVA DĖL LAISVĖS

L. Trockis - Heretikas Nr. 1

DEŠIMTMETIS NUO JO UŽMUŠIMO

Visais laikais buvo nepavydėtinas heretikų likimas. Kadaise jie buvo gyvi deginami ant laužų. Šventoji inkvizicija nebuvo gailestinga visiems tiems, kurie drįso suabejoti kurios nors dogmos neklaidingumu... Dabar gi heretikai likviduojami kitaip. Visas pasaulis su nemažu susidomėjimu stebi, kokio likimo susilauks didis šių dienų heretikas maršalas Tito? Ar jis žus nuo kulkos, nuo nuodų, ar nuo... kirkos, kaip žuvo jo pirmtakas Leonas Trockis. Ilga Stalino ranka pasiekė Trockį ir tolimoj Meksikoj, o namie jis pasistengė visas trockistinės herezijos liekanas išdeginti raudona geležimi.

1.

1950 metų rugpiūčio 31 d. kaip tik ir sukako lygiai dešimts metų nuo Trockio užmušimo. Tuo metu, kai ta žmogžudystė Meksikoj įvyko, Lietuva jau buvo sovietų okupuota ir tuometinėj subolševikintoj Lietuvos spaudoj tebuvo nežymioj vietoj įdėta trumpa Tasso žinutė, kad, girdi, Meksikoj jo paties suvedžioto šalininko užmušta didžiausias darbininkų klasės priešas ir kapitalistų batlaižis Leonas Trockis. Vadinas, Stalinas ta nieko dėtas, Trockį užmušė jo paties mokinys ir tai turi rodyti, kol s supuvimas vyrauja visuose trockistiniuose sluogsniuose.

Iš tikrųjų Trockio likimas labai aiškiai rodo, koks vis dėlto reikšmingas dalykas yra mokėti žmogu tinkamu laiku numirti. Juk jeigu Trockis būtų žuvęs ar miręs 1918-1921 metų laiko tarpu, nėra jokių abejonių, kad šiandien jis būtų vienas iš bolševikinių šventųjų. Jo vardu būtų buvę pavadinti miestai, rajonai ir miestų gatvės, o jo paveikslai daug kur kabotų greta kitų bolševikinių šventųjų: Markso, Engelso, Lenino ir Stalino... Tačiau likimas lėmė Trockiui ilgiau pagyventi ir jo vardas toj šaly, kuriai sukurti jis tiek daug nusipelnė, tapo šlykščiausiai išniekintas ir biauriausiai apspiaudytas. Ir gyvenimą jis turėjo baigti ne nuo kito, bet nuo artimo draugo Stalino kirkos.

Visi objektyvūs Rusijos revoliucijos istorikai pripažįsta, kad Trockio nuopelnai tai revoliucijai ir sovietinės sistemos apgynimui bei sustiprinimui yra daug didesni negu Stalino. Vargu ar Leninas būtų anais laikais pajėgęs išsilaikyti smurtu užgrobtoje valdžioje, jei jis nebūtų turėjęs Trockio su tikrai dideliais agitaciniais gabumais. Jeigu ne Trockio suorganizuota raudonoji armija, baltieji generolai tikrai būtų išviję ten, kur pipirai auga, ir patį Leniną su visa bolševikinių gengsterių gauja ir žmonija būtų išgelbėta nuo bolševikinio košmaro, nuo vėlesnio Stalino teroro.

Trockio ir kitų buvusių žymių bolševikų likimas dar kartą patvirtina seną taisyklę, kad revoliucijos ėda savo vaikus.

2.

Leonas ar Levas Trockis, kurio tikroji pavardė yra Leiba Dovydovičius Bronšteinas, buvo gimęs 1877 m. Ukrainoj, netoli Elisavetgrado miesto žydiškoj šeimoj. Jau bestudijuodamas Odesos universitete, jis aktyviai įsijungė į revoliucinę veiklą prieš carizmą ir 1898 m. buvo ištremtas į Sibirą, iš kurio 1902 m. pabėgo į Anglią ir ten suėjo į artimą sąlytį su Leninu, tapdamas artimiausiu jo bendradarbiu. Per 1905 m. revoliuciją jis grįžo į Rusiją, bet ir vėl netrukus atsidūrė Sibire, iš kurio pabėgo į Austriją ir ten eilę metų dirbo bolševikinių laikraščių redakcijose. Pirmojo pasaulinio karo metu Trockis buvo ištremtas iš Austrijos ir iš Prancūzijos už pacifinę veiklą, kol po 1917 m. kovo mėn. revoliucijos jis grįžo į Rusiją ir daug prisidėjo suorganizuoti 1917 m. spalio mėn. bolševikinį perversmą.

Būdamas prityręs kalbėtojas - agitatorius, neblogas publicistas ir gabus

LEONAS TROCKIS,

(kitų vadinamas „Kremliaus Liuteriu", kaip ir Jugoslavijos maršalas Tito) Raudonosios Armijos kūrėjas, Stalino ištremtas, bąstęsis, kaip „amžinas žydas", prieš 10 metų žuvo Meksikoje nuo savo bendrakeleivių klastos. „Buenos Aires Herald" 18. XI. 50. paskelbė buvusio „Daily Worker" redaktoriaus Louis F. Budenzo straipsnį, įrodinėjant, kad Trockio nugalabinimą Stalino įsakymu suplanavo rusų Raudonojo Kryžiaus atstovas JAV, Dr. Gregary Rabinovich (Mr. Roberts). Įdomi smulkmena: Trockio kelionę Rusijon 1917 metais apmokėjo JAV lietuviai komunistai, ar bent prisidėjo prie jos apmokėjimo.

oratorius, Trockis tuojau tapo dešinią ja Lenino ranka ir jam teko vykdyti sunkiausius ano meto bolševikinės vyriausybės uždavinius. Jis buvo pirmas bolševikų užsienių reikalų liaudies komisaras ir pradėjo ilgai trukusias derybas su vokiečiais dėl taikos Lietuvos Brastoje. Bet jau netrukus jis buvo paskirtas karo komisaru ir pradėjo organizuoti raudonąją armiją. Šioj srity jis ypatingai parodė didelių sugebėjimų ir, nežiūrint tokio didelio pakrikimo, kuris tuomet buvo visur Rusijoj, jis pajėgė sutelkti pakankamai jėgų ir apginti bolševikinę valdžią nuo gausių anų laikų priešų.

Po Lenino mirties 1924 m. tarp Trockio ir Stalino kilo varžybos dėl diktatoriaus sosto. Nors Trockis ir buvo žymiai gabesnis ir daug daugiau revoliucijai nusipelnęs negu Stalinas, bet jis tas varžybas pralaimėjo. Mat, Stalinas, dirbdamas lyg kurmis iš apačios partijos eilėse, jau buvo spėjęs paimti partijos kadrų kontrolę į savo rankas ir daug kur buvo sukišęs savo šalininkus. Trockio kritimas iš pradžių vyko palengva. Jis buvo nustumtas į nereikšmingą postą, bet jau 1927 m. jis buvo išmestas iš partijos ir ištremtas į Turkestaną. Likviduoti Trockį taip, kaip vėliau Stalinas likvidavo Buchariną, Zinovjevą, Kamenevą ir visą eilę kitų buvusių žymių bolševikų, tuomet jis nedrįso, nes dar diktatoriaus soste nesijautė labai tvirtas. Per daug dar gyvi visų at-

(Nukelta į 7-tą puslapį)

San Francisco Solano

Geriausi Sklypai Prie Klm. 16

EKSKURSIJOS NUO „TULSA" VYKSTA KASDIEN:

Viamonte 190, Buenos Aires

PARENKA - TVARKO C. BUIVIDAS

Planus ir Kainas Suteikia „A. L. Balsas"

SUTAUPYSITE PINGUS JEIGU NUPIRKSITE NUOSAVYBĘ, KURIOS KAINA NUOLAT KILS!

NUSIPIRKUSIEJI PATARKITE SAVO KAIMYNAMS

Dėl kainų ir mokėjimo sąlygų kreipkitės laiškais arba asmeniškai darbo dienomis nuo 10 ik 12 ir nuo 17 iki 19 val. į nuosavybių skyriaus vedėją šiuo adresu: SR. ČESLAVAS BUIVIDAS, TULSA, VIAMONTE 190.

Pasiteiraukite ir pirkite dabar!

Kas Kaip Remia "A. L. Balsą"

DONATAS KIKAS SVEIKINA IŠ VENEZUELOS

Sveikindamas su Naujais Metais siunčiu „A. L. Balso" spaudos darbo paramai 5 Amerikos dolerius.

Man laikraštį galite siuntinėti paprastu paštu, o kas lieka naudokite kitiems laikraščio reikalams.

Nuoširdžiausi sveikinimai ir linkėjimai. Donatas Kikas.

Puerto Cabello, 1. I. 1951.

PRENUMERATAS APSIMOKĖJO:

Juozas Vilkauskas ir $ 60 aukų,
Donatas Kikas ir $40 aukų,
Apolonia Žinkevič. - Elia ir $ 30 a.
Antanas Liaudanskas ir $ 30 a.,
Jonas Girdvainis ir $ 30 aukų,
Antanas Satkauskas ir $ 20, aukų,
Boleslovas M. Kalajas ir $ 10 a.,
Petronėlė Kuraitienė ir $ 10 a.
Jonas Grudzinskas ir $ 10 aukų,
Ona Šikšnytė - Kriews ir $ 10 a.,
Antanas Puzinas ir $ 5 aukų,
Juozas Naglius ir $ 5 aukų,
Juozas Jocas ir $ 5 aukų,
Sofija Šiušytė Valentienė ir $ 5 a.,
Stasys Spitris ir $ 5 aukų,
Jurgis Jurėnas ir $ 5 aukų,
Juozas Žalnieravičius,
Magdalena Mikučiauskienė,
Juozas Siminkevičius,
Feliksas Vitkauskas,
Boleslovas Kesylius,
Romualdas Stukas,
Jonas Tamošaitis,
Vaclovas Šulcas,
Anelė Kazlauskienė,
Uršulė Ukrinaitė -Niemann,
Juzefa Jacevičiūtė,
Cicilija D. Baltuškienė ,
Jonas Montvydas,
Petras Bilevičius,
Dr. Julius Sakalauskas,
Mykolas Juška,
Ona Razminienė,
Juozas Švenčionis,
Povilas Zablockis,
Juozas Juodis,
Inž. Antanas Rudis,
Balys Gečys,
Viktoras Virganavičius,
Julius Šimonis,
Juozas Rudaitis,
Karolis Liaudanskis,
Jonas Šlepetys,
Povilas Ramelis,
Uršulė Adomaitytė
Dr. Jonas Narbutas,
Jonas Staniulis,
Mykolas Kuprevičius,
Stasys Krivickas,
Laimutis Mačikūnas,
Jonas Kaseliūnas,
Elsa Remeikienė,
Juozas Mikalčius,
Jonas Leita,
Genovaitė Baltrušaitytė - Guilianetti,
Sofija Magdašauskaitė - Dowhun,
Juozas Krisčiūnas,
Jonas Povilonis,
Petras Miliauskas,
Stepas Jankevičius,
Antanas Brazauskas,
Vladas Ždanavičius,
Boleslovas Kučinskas,
Antanina Tamašauskaitė,
Pranas Kutkaitis,
Vacys Laurinavičius,
Juozas Glavinskas,
Karolis Lukoševičius,
Klemensas Šidlauskas,
Vincas Šidlauskas,
Juozas Jeruševičius,
Darata B. Trach,
Leonardas Sruoga,
Liūdas Jakavičius,
Pranas Dambravas,
Juozas Šneideris,
Klemensas Viečas,
Jeroslovas Nastopka,
Kazys Vaitkevičius,
Ignas B. Šimkus,
Povilas Jurgelionis,
Kazys Tamašauskas,
Ema Kalvaitytė - Sieber,
Anupras Paukštė,
Antanas Jasutis,
Juozas Kepalas,
Juozas Pušneraitis,
Vladas Pušneraitis,
Antanas Ambrozevičius,
Inž. Anatolijus Dičius,
Jonas Cenkus,
Jadvyga Jokubaitytė,
Gustavas Tyras,
Aleksandras Voicekėnas,
Antanas Popikas,
Kazys Šeškauskas,
Elena Juodeikienė,
Adolfas Veščiūnas,
Jonas Urbonavičius,
Izabelė Sereikaitė - Tepferienė,
Rikardas Butkus,
Vincas Norkaitis,
Mykolas Galeckas,
Gediminas Burdulis,
Vytautas Sadžius,
Emilija Možinskienė,
Sofija Damašauskienė.

ADMINISTRACIJOS DARBO PALENGVINIMAS

Gerbiamieji „A. L. Balso" prenumeratoriai gali daug palengvinti laikraščio Administracijos darbą — nelaukdami atsiunčiant priminimų apie prenumeratos pasibaigimą.

Sostinės ir aplinkinių miestų skaitytojai prašomi atvykt apsimokėti asmeniškai ir atsiimti kalendorių 1951 metams.

Gyvenančius tolimesniuose miestuose tautiečius prašome siųsti prenumeratas ir visokeriopą paramą mūsų spaudos darbui bei apsimokėjimą už įrašomas knygas bendra perlaida ir bendru lydimu raštu.

Visa tai žymiai palengvina Administracijos darbą.

Iš anksto dėkinga reiškia pagarbą,
„A. L. Balso" Administracija.

Spauda

ATSIŲSTA PAMINĖTI

✻ LAISVOJI LIETUVA, kurios 100 numerių Vokietijoje išėjo šapirografu spaustų ir 10 numerių Kanadoje atspaustų spaustuvės ženklais, 111-tą numerį išleido žurnalo formoje, foto montažais, panašiai, kaip Margutis. Mėnesiniam politikos ir kultūros žurnalui yra palankesnė dirva, negu laikraščiui, kurių Kanadoje apart Nepriklausomos Lietuvos dar yra Tėviškės Žiburiai, neskaitant okupantų organo.

Laisvosios Lietuvos žurnale rašo S. Vykintas, J. Kuzmickas, Dr. V. Meškulis, Alf. Dočius, V. Peseckas, Alg. Dailintas, Jonas Mašiotas, K. Reibėnas, A. Žiedas ir žurnalo redaktorius S. Jakubickas. Leidžia Lietuvos Atgimimo Sąjūdis. Adresas: 145 Harrison St., W. Toronto, Ont., Canada.

Be poezijos ir prozos, žurnale telpa lietuviškų iliustracijų ir skelbimų.

✻ DARBO RANKOS, Prancūzijos lietuvių žurnalas Nr. 4. Redaguoja Dr. J. Navakienė: C. F. C. T., rue Montholon 26, Paris 9-e, France. Gerbiamoji redaktore nuolat dalyvauja tarptautiniuose kongresuose, aukštai keldama lietuvės moters ir bendrai lietuvio žmogaus garbę. Gaila, kad dėl lėšų stokos negali nuvykti į užsieniuose vykstančius kongresus, kuriuose tik rengėjų perskaitomi jos begaliniai įdomūs pranešimai. Pav. Tarptautiniame Teisės Istorijos Kongrese Italijoje jos paruoštą referatą perskaitė Prancūzų Teisės Istorijos Draugijos pirm. prof. Petot. Viso pasaulio lietuviai gaus „Darbo Rankas" pasiųsdami porą tarptautinių pašto kuponų.

✻ „GARNYS", ménesinis juokų žurnalas, red. poetas Kl. Jūra, Caixa Postal 4189, Sao Paulo, Brasil. Astkiras numeris 3 kruzeirai. Galima gauti „A. L. Balse" po 1 pezą egz.

Reikia pripažinti, kad „Garniui" geriau sekasi „juokauti", negu iki šiol buvusiems Pietų Amerikos lietuvių „juokologijos" leidiniams. Linkmoj formoj poetas Kl. Jūra moka pasakyti rimtus dalykus. Savo žurnalą puošia linksmais straipsniais, gera poezija, juokais ir anekdotais. Taipgi kiekviename numeryje patiekia vaizdų iš Brazilijos lietuvių gyvenimo. „Garnys" vertas kiekvieno inteligentiško lietuvio paramos.

✻ AŠ KALTINU KREMLIŲ Genocido prasikaltime prieš mano tautą, parašė anglų kalba Mikola Abramčyk, Baltgudžių Demokartinės Respublikos vyriausybės tremtyje pirmininkas, 36 puslapiai. Išleido Kanados Baltgudžių Sąjunga Kanadoje, Montreal. Pasibaisėtinų dokumentų rinkinys, įrodančių, kaip Rusijos bolševikai naikina baltgudžių tautą.

✻ ŽMOGAUS TEISĖS ir Genocidas Pabaltijos valstybėse, Estų Informacijos Biuro leidinys anglų kalba Stockholme, parašė Aleksander Kaelas, 58 puslapiai. Rūpestingai surinkti įrodymai apie tai, kaip Sovietai naikina Pabaltijo tautų žmones. Paduodamos ištraukos iš vergiško Sovietų darbo įstatymo.

✻ UŽUOVĖJOS du numeriu redagavęs p. Mikas Apinys pasitraukė. Dabar tą Australijos katalikų žurnalą redaguoja kun. P. Butkus.

GAUNAMOS „ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSO" KNYGYNE:

LIETUVOS KELIU, skaitymai lietuviškai ištrėmimo mokyklai, paruošė spaudai B. Babrauskas. Pirmoji dalis 192 puslapiai, antroji 160. Kiekviena dalis po $ 5. Lietuvos Keliu, tai įvairių mūsų poetų ir rašytojų kūrinių rinkiniai, istoriniai, moksliniai pasiskaitymai.

LITUANIA, parašė Petras Babickas. Ispanų kalbon verté Leonardas Sruoga. Gražiai išleista senovės Lietuvos istorija, gausiai iliustruota, didelio formato, 32 puslapiai. Kaina $ 3.

LAPKRIČIO NAKTYS, Henriko Nagio poezijos kūriniai, 112 puslapių. Kaina $ 5.

TILTO SARAS, P. Tulpės novelės, 151 pusl. Povilo Abelkio leidinys. Dail. R. Veselausko iliustracijos. Kaina $ 5.

DAKTARAS KRIPŠTUKAS PRAGARE ir kitos Juliaus Kaupo pasakos, surašytos slaptose Kauno miesto kronikose, Povilo Abelkio leidinys, 190 puslapių. Iliustravo dailininkas Adolfas Vaičaitis. Kaina $ 5.

Šios knygos Argentinoje parduodamos kelis kart pigiau, negu JAV.

Kiekviename Argentinos lietuvių šeimos židiny turėtų rastis lietuviškų knygų rinkiniai.

Siųsdami užsakymus sykiu su pinigais adresuokite:

„A. LIET. BALSAS"
CASILLA DE CORREO 303 —
BUENOS AIRES.

Asmeniškai atvykstant, šias ir kitas knygas galima pasirinkti „A. L. Balso" Administracijoje:

AVENIDA BOEDO 737 —
Buenos Aires

Pasaulis ir Moteris

AR YRA PRANAŠESNIŲ RASIŲ?

Liepos m. 1950, Paryžiuje posėdžiavusi Unesco mokslininkų komisija pas kelbė: „Nėra įrodymų, kad atskiros žmonių grupės yra skirtingos inteligencijos, temperamento ar kitomis įgimtomis savybėmis". Šis paskelbimas sukėlė ir dar tebekelia diskusijas spaudoje.

Rasių skirtingumas. Iki šiol, kaibant apie atskirų rasių žmones, dažniausia pirmenybė tekdavo europiečiui, kuri, imant plačia prasme, sudaro baltojo žmogaus rasę pasauly. Daugelis rašytojų ir mokslininkų galvojo, kad kitos rasės yra nepajėgios pilnai kūrybiškam darbui ir, net geriausiose sąlygose, gali tik pamėgdžioti baltosios rasės kūrybą. Šitoks galvojimas, psichologiškai imant, ilgai pateisino vergiją, kuri sudaré puikias sąlygas baltiesiems apsirūpinti pigia darbo jėga. Jos pėdsakai dar ir šiandien nėra išnykę.

Rasės skirtingumo klausimu George Murray taip išvedžioja: „Kitų rasių žmonės gali būti išmokyti vairuoti tankus, skraidyti lėktuvais ar valdyti modernius karo laivus, bet niekas negirdėjo, kad jie šiuos daiktus būtų išradę. Afrikietis gali, be abejonės, pasidaryti toks pat geras tenisininkas, kaip ir anglas; indų gydytojas gali prilygti škotui, bet kokia teisinė sistema yra kilusi iš Afrikos ir kokia medicinos mokykla kada nors buvo įsteigta Indijoj?"

Bendrai imant, negalima paneigti šio fakto, kad daugelis atradimų ir išradimų, kurie iš pagrindų pakeité žemės veidą ir sukūrė kultūrą bei civilizaciją, yra baltosios rasės geniališkumo vaisius. Jau minėtas G. Murray net tiek toli nueina, kad sušunka: „Kai zuluzai patieks Šekspyrą ar masajai Beethoveną, tada aš tikėsiu, kad visos žmonių rasės lygios".

Nacinė „rasių teorija". Ir dar daugiau. Atsirado nuomonių prieš antrąjį pasaulinį karą, kurios ir baltąją rasę pradėjo rūšiuoti. Būdingiausia jų tai nacių „rasių teorija", pagal kurią tik germanai yra geniališkriausia žmonių giminė. Tai savotiška viršrasė, kuriai esą lemta valdyti pasaulį. Stipriausias Hitlerio argumentas šiai pažiūrai remti buvo divizijos ir tankai.

UNESCO sprendimas. Kai po antitezė prieš perdėtą rasių skirtingumo argumentavimą, patiekiamas minėtas Unesco sprendimas. Biologijos, genetikos, psichologijos, socialo gijos ir antropologijos mokslų atstovai pareiškė, kad „Duodant panašias kultūrines galimybes pajėgumui įrodyti, vidutiniški rezultatai visų etniškų grupių bus maždaug vienodi".

Šitas mokslininkų teigimas iškelia faktą, kad ne rasė, o aplinkuma, t. y. kultūrinės, socialinės, gamtinės, religinės ir kt. sąlygos trukdo ar skatina žmonijos pažangumą ir lemia atskirų rasių iškilimą. Tamsiaodžiai taip pat turi tam tikrą kreditą žmonijos kultūros balanse. Iš istorijos prisimename Egipto, Babilonijos, Kinijos kultūras. Pastarieji davė svarbiausį visų karų pagrindą — paraką. Arabų pasaulis sukūrė gilias relig - filosofines sistemas ir davė pagrindą mūsų skaičiavimui. Japonai turi laimėjimų medicinos srity, o semitai davė pa saului Krikščionybę, kuri toli pralenkia visas kitas religijas. Tai toli gražu, ne pilnas išskaičiavimas.

Marie-Yvonne. Bet svarbiausias argumentas, kuriuo rėmėsi Unesco mokslininkai yra Limos universiteto biologijos mokslų studentė, 20 metų amžiaus tamsiaodė Marie Yvonne. Ši mergaitė yra kilusi iš indėnų Guayaki giminės, kurios bebaigią išnykti likučiai randami Paragvajaus džiunglėse. Ją 1932 m. atradę prof. Vellard'o ekspedicija, tyrusi indėnus Paragvajuje. Mergaitė buvo 2 metų amžiaus. Visa, ką ji turėjo, buvo dantų žvėrių karoliai ant jos nuogo kūno ir laukinių bičių medus ant pirštų....

Indėnų Guayki giminė gyvena lygiai taip, kaip mūsų protėviai gyveno prieš 20.000 metų t. y. akmens gadynėje. Jie nesigamina drabužių ir nestatos namų. Jų veidas platus — mongoliškas; juodi susivėlę plaukai kabo virš nugaros. Minta laukinėm šaknim ir medum. Vienintėliai įrankiai — akmens kirvis ir medinis lankas.

Džiunglėse rastą mergaitę prof. Villard'as įsūnijo ir sudarė geras mokymo ir auklėjimo sąlygas. Septynių metų būdama ji mokėjo prancūzų ir portugalų kalbas. Mokykloje pralenkė europietes mergaites. Greit mokėjo piešti, domėjosi graikų mitologija ir tapo uoli katalikė. Šiuo metu ji kalba trimis kalbomis, moka gerai plaukti, vairuoja automobilį.

Marie Yvonne praėjo 20.000 metų laikotarpį per 20 metų. Per šį laiką, pasikeitusių aplinkybių dėka, ji peršoko iš tamsios akmens gadynės į atomo amžių, ir davė pasauliui puikų įrodymą, kad žmogaus protėvis nėra kokia šimpanzė ir kad žmogus yra žmogus, nežiūrint ar jis baltas ar tamsiaodis. „B. L." — L. B.

GAISRININKAI PRIĖMĖ LIETAUS APSEMTĄ GIMDYVĘ

Gruodžio 1, 1950, prie gatvių Famatina ir Almafuerte kolektyvas linijos 250 sustojo lietaus vandeny. Kadangi tai buvo 24 valanda, o lietus smarkiai pylė, tai keleiviai nutarė nebristi, bet lauké kol nuslugs.

Keleivių tarpe buvo 32 metų amžiaus moteris, Sara Sorsel de Luna, kuri pareiškė šoferiui, José Rojas, kad jai skubiai reikia vykti ligoninėn Penna gimdyti.

Nebuvo kitos išeities, kaip brist ir šaukt gaisrininkus iš stoties Corrales. Gaisrininkai tuoj atvyko, pasiėmė jauną motiną ir nugabeno minėton ligoninėn, kur ji tuoj ir laimingai sulaukė garnio vizito.

A. G. SATKAUSKŲ NAMUOSE BUVO DIDELĖS VAIŠĖS

Iš kronikų susidarome vaizdą apie mūsų tautiečių pažangą. Šį kartą su malonumu tenka pažymėti, kaip gerb. Antanas ir Genovaitė Vyšniauskaitė Satkauskai 30. XII. 50 minėjo savo vyresnėsės dukros, trečios klasės gimnazijos moksleivės ir konservatorijos studentės Violetos Satkauskaitės 15 metų amžiaus sukaktį. Erdviuose pp. Satkauskų namuose, Melenqué 3230, Bs. Aires, susirinko virš pusantro šimto kviestų svečių. Stalai nukrauti skanėsiais ir gėlėmis. Skamba piano muzika; salėje vyksta šokiai. Vaišingi šeimininkai su Violeta ir antros klasės gimnazijos moksleive Rita Satkauskaite prižiūri, kad patarnautojai gerai aprūpintų svečius, kurių tarpe matėsi šios lietuvių šeimynos:

Violetos krikšto tėvas, inž. agr. J. Bukevičius su dukra Graciela ir sesute Anele specialiai atvykę iš savo vasarnamio San Clemente de Tuyú pajūrio. Čia pat mūsų kolonijos veteranai, trijų Argentinoje gimusių sūnų ir čia baigusių universiteto mokslą tėvai gerb. P. E. Krapovickai. Kiekvienos šeimos apibudinimas daugiau medžiagos skaitytojams suteiktų, bet pasitenkinsime pažymėdami šias gerb. šeimų pavardes: Pp. Cibavičiai su 4 sūnais, Cibai su dukra, Talaliai su dviem dukromis, Mazrimai su dukra ir sūnum. Demeniai su dukra, Martinai su sūnum, Jasai, A. Rymavičienė su sūnum, P. Janulionienė su dviem sūnais, dailin. Jonas Pogoreckis, Vytautas ir René Petroniai, P. Pogoreckienė, E. Grigorevičiené, „ALB." red. K. Norkus, S. Daponte su žmona ir dukra ir kt.

Panelė Violeta gavo daug gražių dovanų. Vaišės ir jaunimo šokiai užsitęsė iki 6 val. ryto. Rep.

Panelei Violetai Satkauskaitei (sėdi ant sofos kairėj) 30. XII. 50 sukako 15 metų amžiaus. Ta proga jos tėvai, gerb. Antanas ir Genovaitė Vyšniauskaitė Satkauskai, savo namuose (Melenque 3230, Bs Aires) suruošė iškilmingas vaišes, kuriose dalyvavo 150 asmenų. Paveiksle — gimnazijos moksleivės: Bukevičiūtė, Cibavičiūtė, Demenytė, Mažrimaitė, Talalytė, sesutė Rita Satkauskaitė ir kitos Violetos draugės.

Kasdieniniai Reikalai

LIETUVIŲ CENTRO NARĖ LAIMĖJO $250.000

Dr. J. Basanavičiaus vardo Lietuvių Centro narė, Kazimiera Tamošaitytė kalėdiniame Argentinos Valstybinės Loterijos lošime laimėjo ketvirtadalį milijono pezų.

Jau 10 metų, kaip ji perka tą patį numerį (14902). Šiemet jos gyvenimo draugas protestavo, kad vis perka ir pats neprisidėjo. Bet ji nieko nesakydama jam, kaimynų vaikui davė pinigų kad nupirktų to numerio dvidešimtą dalį ir taip laimėjo ketvirtadalį milijono.

„La Razón" ir radio paskelbė, kad lietuvaitė Kazimiera Tamošaitytė vis tiek yra labai geros širdies. Esą tam kaimynų vaikui už patarnavimą davė $ 10.000, o pusę sumos atidavė savo gyvenimo draugui.

Būtų malonu, kad laimingoji tautietė neužmirštų Lietuvių Centro ir jo spaudos organo „Argentinos Lietuvių Balso". Kaimynas.

JAUNOS MUZIKĖS VEDYBOS SU PENSININKU

Bostono mergaičių ‚Dainos" choro mokytoja, pianistė ir muzikos studijos direktorė, p-lė Amelija Tataronytė, sukūrė šeimos židinį su buv. vyriausiu Ellis Salos inmigracijos inspektorium, JAV lietuvių žurnalistų sąjungos valdybos nariu pensininku p. Vincu F. Jankausku.

P. Jankauskas apie prieš 30 metų persiskyré nuo savo pirmosios žmonos, medicinos gydytojos Dr. Aldonos Šliupaitės.

Anot „Keleivio", jaunoji ponia Jankauskienė perkelia savo muzikos studiją į savo vyro namus New Yorkan.

— S. NARKELIŪNAITĖ, žurnalistė, atvykusi iš tremties dirbo „Vienybės" redakcijoje Brooklyne. „Dirva" rašo, kad dėl jos korespondencijų Chicagos lietuvių spaudoj apie čiurlionieičių koncertą New Yorke ji tapo priversta pasitarukti iš „Vienybės". Jon grįžo žurnalistas J. Petrėnas.

— BERTA RYDELYTĖ DE SAVINO, grožio saliono „Berta" savininkė, su savo vyru Buenos Aires miesto valdybos inspektorium Juan C. Savino, atostogas praleido Urugvajuje.

ŠIRDINGA PADĖKA GERB. BENDRADARBĖMS

Šio puslapio ir bendrai visoms „A. L. Balso" bendradarbėms ir visiems sveikinusiems Kalėdų ir Naujų Metų proga — širdingai dėkoju.

Ona G. Ožinskienė,
Pasaulis ir Moteris sk. ved.

— VEDYBŲ TIKSLU noriu susipažinti su šviesaplauke lietuvaite, vidutinio ūgio, nuo 25 iki 40 m. amžiaus. Aš esu kavalierius, turiu savo dirbtuvę ir nuosavus namus. Tik trūksta gyvenimo draugės, kuri norėtų turėti ramų ir laimingą gyvenimą. Rašyti šiuo adresu: Sr. A. Andres, c. Espora 775, Villa Lynch, FCNG Urquiza. (910 - 11)

PUIKIAI MOKINASI TREMTINIŲ VAIKAI

Karo audros sutrugdė jaunuomenės mokslą. Yra lietuviukų, kuriems Argentina jau ketvirta valstybė, kurios mokyklose semia žinią ateičiai. Lietuvos, Austrijos, Italijos, Šveicarijos, Belgijos, Prancūzijos, Anglijos pradinės mokyklos pažino lietuviukus.

„A. L. Balse" jau buvo rašyta apie tai, kaip mažyčiai tremtiniai rūpestingai mokinasi Argentiną pasiekę. Jau keletas desėtkų tremtinių veikučių čia įsigijo šešių skyrių mokyklų pažymėjimus ir įstojo į gimnazijas bei įvairias specialias mokyklas.

Tremtinė Ona Skeltytė Ginterienė, kybartiškė, prieš porą metų atvyko Argentinon iš Austrijos su mažamečia dukra Danute, 7 metų amžiaus sūnum Adolfu - Albertu ir 2 metų Vytautu - Antanu. Danutė per pusantrų metų baigė 6 skyrių mokyklą pirmąja mokine. Motina modistė ir viréja, bet dėl būtų stokos sostinėje nuėjo dirbti į „La Merced" dvarą prie Capitan Sarmiento stoties. Per porą metų vaikučiai paaugo, dėl to žada keltis arčiau centro, kadangi Danutė stoja gimnazijon ir turi užsibrėžus tikslą paskui stot medicinos fakultetan. Į mokyklą ji važiuodavo dviračiu 7 kilometrus. Važiavimų mokyklon prieš stiprų vėją niekuomet neužmiršiu; bet juk reikia siekti mokslo, — rimtai kalba buvusių tremtinių dukra. Pavėjui dviratis lėkdavo, kaip koks ekspresas... Mat tenka skubėti ne tik pamokas ruošti, bet ir mamytei dirbti padėti.

Toli gražu ne lengvose sąlygose siekia mokslo mūsų tremtinių vaikučiai. Bet jie taip gerai mokinasi, kad jų statymas pavyzdžiu vietiniams mokiniams, jiems ir jų tėveliams teikia didžiausią pasitenkinimą. Per skausmus į garbę! N. G.

DR. NIKALOJUS KRUKAUSKAS, žinomas dantų klinikos savininkas Avenida Perón 488, Avellaneda, su savo žmona, ponia Kazimiera Petrukevičiūte - Krukauskiene, buvusia gimnazijos mokytoja, su kuria sukūrė šeimos židinį vasario 15. 1949. Šeimos laimė tapo apvainikuota dideliu džiaugsmu, kadangi lapkričio 18, 1950, Sanatorijoje Beltran poniai Krukauskienei garnys padovanojo gražią ir sveiką pirmagimę dukrelę, kuriai parinktas vardas Lidia - Casimira. Laimingai augti tėvų džiaugsmui ir kolonijos garbei.

Danutė Gilvydienė
kirpimo — siuvimo mokytoja
Rio Cuarto 3244 Buenos Aires

Patarimai Jaunai Motinai

DŽIOVOS PAVOJAI VAIKAMS

Džiova yra rimta užkrečiama liga, ypač pavojinga kūdikiams, mažiems ir bendrai silpniems vaikams. Ją sukelia džiovos, t. y. Koch'o lazdelytės.

Džiovos pėdsakų pas vaikus juo didesnis jų amžius, juo dažniau randame (14 mt. jau apie 95%). Serga gi nedaugelis, nes atsparus organizmas pats nugali patekusias džiovos lazdelytes.

Anksti pastebėjus ligą, džiova pagydoma. Džiovos pradžia pasireiškia greitu pavargimu, naktiniu prakaitavimu, suliesėjimu, dažnai vakarais pakilusia temperatūra, gali būti nedidelis kosulys. Bet jei vaikas bėgioja ir šiek tiek dar žaidžia, nevisuomet atkreipiama reikalingas dėmesys. Tai negerai, nes viena, tuo būdu užtęsiame gydymą, o antra esama pavojaus apkrésti kitus, nes džiova jau pačioje pradžioje dažnai yra užkrečiama.

Užtat labai svarbu iš vienos pusės stiprinti vaiko organizmą (geras oras, saulė, reguliarus ir geras maistas, netrukdomas miegas), iš kitos pusės labai saugoti vaikus nuo užkrėtimo. Vengti pastoti, kol plaučiai netvarkoje. Džiova nėra paveldima, o tik perduodama. Neprileisti sergančių džiova prie kūdikių ir vaikų nė iš tolo, neduoti bučiuoti, sveikinantis vaikučių. Nevartoti jųjų nedezinfekuotų daiktų: baltinių, indų, rūbų ir t. t. Po kaikurių ligų, pav. tymų, kokliušo, pasireiškia palinkimas užsikrésti džiova. Todėl persirgusius tomis ligomis vaikus dažniau parodyti vaikų ligų gydytojui.

Gyd. J. Petkūnaitė.

DOVANOS

Kiekviena šventė teikia mūsų protui ir jausmams paslaptingo ilgesio ir kilnumo. Mes norime padėti vargšui ir suteikti džiaugsmo artimiesiems — duodame dovanas.

Kiekviena, kad ir mažiausia dovana yra teikiama nuoširdžiai, iš anksto apgalvotai. Nedovanokime niekad tokių dalykų, kuriais pačios norėtumėm atsikratyti. Nepamirškime, kad džiaugsmą suteikia ne skaičius ir ne dydis dovanų, bet jų kokybė. Darykime tokias dovanas, kokias išgali mūsų kišenė.

Ypaš atkreipkime dėmesį į vaikams duodamas dovanas. Pasirinkime jų tiek mažiems, tiek dideliems vaikams yra didelis ir įvairus. Nepamirškime, kad vaikams daroma dovana turi atitikti jų norus. Kartais sudėtingu žaislu jie yra nusivylę ir jiems yra žaisti su juo nuobodu; tuo tarpu sviedinys ar lėlytė suteikia didžiausį džiaugsmą!

Šalia praktiškų dovanų, kaip suknelių, nertinių, skalbinių, batų, kepurių, kostiumėlių ir kt., nepamirškime pridėti mažą žaislelį, vaikų knygelę ar vaikų laikraštėlį. Papuošimai: laikrodis, kaspinas, tualeto dalykai: sporto įrankiai: pačiūžos, pašliūžos, rogutės, futbolas, ping - pong, kroketas ir kt. priverčia vaikų širdeles iš džiaugsmo smarkiau plakti.

Įvairūs žaislai: įrankiai piaustymui, pješimui, rankdarbiams; kaladėlės, piramidos, svarstyklės, krautuvė, indai ir kt., lėlės su įvairiais nuvelkamais rūbeliais, užsukami motoriniai žaisleliai; gėlės, paukščiai, gyvulėliai auginimui, vis turi didelės aukléjamos reikšmės ir yra geriausios dovanėlės. Meilė, kurią parodome savo vaikams rinkdami dovanėles, tikrai pataikys išrinkti tinkamą daiktelį. Tik dovanos neturi būti dažnos ir vaikams neturi likti įpratimu jas gauti.

Meilė išsaukia meilę — mūsų mažieji užaugę ir mums suteiks džiaugsmą — malonią šventę. V. J.

* Kai vaikas meluoja, tegu tėvai pirmoje eilėje kaltina save, paskui vaiką.

MOTERŲ PLAUKŲ KIRPĖJA IR ŠUKUOTOJA „OLIMPIA"
Moderniškas galvos dabinimas
c. Camacuá 78 (Rivadavia 6600)
Tel. 63-8575 — Bs. Aires
(vyksta į klijiančių namus)

AUGSBURGE TEISIAMA NACIŲ „ŽVAIGŽDĖ"

Lapkričio 27, 1950 Augsburge prasidėjo teismo procesas prieš hitlerizmo „žvaigždę" Ilse Koch. Ji buvo Buchenvaldo koncentracijos stovyklos budelis, uoli Vokietijos nacių politikos vykintoja.

Valstybės gynėjas Ilkow pirmą proceso dieną iki pertraukos perskaitė 90 pulapių (iš 139), kur Ilse Koch kaltinama nesvietiškame žiaurume. Ji pati nužudžiusi 46 Buchenvaldo stovykloje kankintus žmones ir asmeniškai dalyvavo kitų 135 asmenų nukankinime. Viso Buchenvalde naciai nužudė 55.000 nekaltų žmonių.

Ankstyvesnėse bylose Ilse Koch išsisukdavo nuo bausmės. Bet dabar bus apklausta 430 liūdininkų. Kadangi Vokietijoje panaikinta mirties bausmė, tat ją laukia amžinas kalėjimas.

Kada valstybės gynėjas baigė apkaltinimų skaitymą, Ilse Koch pareiškė: Nėra nei vieno žodžio teisybės. Rūpindamasi kaliniais aš kitus darbus dirbau.

Kada teisėjas Dr. Fritz Maginot jai patiekė eilę klausimų. ji išsiėmusi ske petaitę iš kišeniaus šluostėsi prakaituojančias rankas ir pareiškė: Aš nevartojau čia rodomų kankinimo įrankių. Aš nebuvau žiauri su belaisviais. Aš tik rūpinausi savo vaikais ir vyru, kaip mylinti žmona.

Publikos prisikimšusi teismo salė kvatojo ir širdo, kuomet sugyvulėjusi Vokietijos nacių „žvaigždė" bandė įrodinėti, būk ji esanti nekalta.

Byla užsitęs ilgesnį laiką. Naciškame Buchenvaldo pragare tapo nužudyta visa eilė nekaltų lietuvių.

5. I. 51 Ilse Koch prisipažino.

„ŠLOVINIMAI" SKOLINAMASI IŠ RELIGIJOS

K. Kymontaitė, kuri šiuo metu dirba LTSR valstybiniame dramos teatre kaip režisierė, „Tiesos" 170 Nr. paskelbė straipsnį, antrašte „Didieji priesaikai", kuriame be galo išgiria draugą Staliną gal būt užtai, kad ją, silpną artistę, bolševikai padaré režisierium. Straipsnyje pabrėžia, esą Okupuotosios Lietuvos žmogui Stalino vardas esąs taip šventas, kad jis norįs matyti Stalino vaizdą scenoje ir filme. Lietuviškasis teatras turįs sukurti didžiojo Stalino genijaus paveikslą. Kadangi bolševikai Stalino kultui yra daug ką pasiskolinę iš religijos — Stalinas nebe garbinamas, o „šlovinamas", tai ir jo įsakymus K. Kymontaitė vadina „priesaikais".

Lietuviška
Dantų Klinika
Consultorio Dental 'Pavón'
N. Krukauskas
Savininkas

DIRBTINIAI DANTYS — KARŪNĖLĖS —
BLIOMBAVIMAS — DANTŲ TRAUKIMAS
(Dantistai diplomuoti viet. Universitete)
Priimama: Pirmad. — trečiad. — penktad. 14 - 20 val.
Susikalbama įvairiomis kalbomis
PATARIMAI VELTUI DARBAS GARANTUOTAS
Av. Pte. PERÓN (buv. Pavón) 488, — AVELLANEDA.
(Priešais Avellanedos geležinkelio stotį))

Vaikų Kampelis

MANO GEROJI MAMYTĖ MANĘS NEUŽMIŠO

Dar tik du metai aš gyvenu Argentinoje. Mokaus pradinėj mokykloj. Man labai didelį džiaugsmą suteikė mano mamytės pasirūpinimas išrašyti man „Argetinos Lietuvių Balsą", kuriame radau Vaikų Kampelį. Jį skaitydama juntu, kad nesu viena, kad jame bendradarbiauja mano amžiaus likimo draugės.

Šiemet pirmą kartą pamačiau Jūsų malonų laikraštį su Vaikų Kampeliu. Tai mano mamytės naujametinė dovana man, likimo atskirtai nuo kitų savo amžiaus tremtinių. Esu dešimties metų ir esu labai dėkinga savo gerajai mamytei, kad ji man padeda neužmiršti skaityt lietuviškai.

Zuzana Treinytė.

KODĖL KIŠKIO PASKUTINĖS KOJOS ILGESNĖS

Beganant Stepukui visai arti teko matyti kiškį. Jis pastebėjo, kad kiškio pirmutinės kojos daug trumpesnės už paskutines. Vakare parginęs namo klausia brolį Petrą kodėl kiškio paskutinės kojos ilgesnės. Brolis jam sako:

— Kiškiai ne taip, kaip tavo avys laksto. Kiškiai vis šokuote šokuoja ir kada reikia gali labai greit taip pa bėgti. Ilgos kojos jiems padeda. Pirmosiomis kojomis kiškis tiktai savo pryšakį nuo žemės pakelia, o paskutinėmis kojomis pasispiria, kaip spyriais, ir visas lėkte lekia pirmyn. Tiktai gerai įsižiūrėk, kaip kiškis bėga, matysi, kad tos jo ilgosios paskutinės kojos tiktai prilinksta ir vėl išsitiesia, prilinksta ir vėl išsitiesia — visai kaip kokie spyriai, meste meta kiškį pirmyn.

Stepukas išginęs dar keletą kartų gerai įsižiūrėjo, kaip kiškiai bėga. Paskui kitų piemenų klausinėdavo, kodėl kiškių paskutinės kojos ilgesnės, ir nupasakodavo jiems, jei kuris nežinodavo. A. Gargalius.

ŽĄSIS IR DEGLOJI

Buvo karšta vasaros diena. Dobilienoje greta viena kitos skabė jaunus lapelius žąsis ir kniso šaknis kiaulė.

— Ar ir tau, degloji, karšta? — prabilo žąsis.

— Karšta, labai karšta, — sukriuksėjo kiaulė.

— Pravartu būtų pasimaudyti.

— Labai pravartu.

— Aš mėgstu giliam tyriam vandenyje panardyti. Nuleisi snapą žemyn ir pačiūžt po vandeniu. Iškilai ir vėl neri.

— Ir aš mėgstu, Įsmeigsi šnipą ir vikst, paskui ant kito šono vitikst.

— Tai eisiva į kūdrą.

— Eisiva.

Ir nuėjo: žąsis pirma nulėkė, degloji paskui nudribsėjo.

Žąsis, nusileidus į kūdrą, sparnais suplasnojus, kartą kitą pasinėrė ir šaukia:

— Degloji, ar tu čia?

— čia, — atsiliepė degloji iš dumblynės šalia kūdros.

Ji, prasiknisusi tenai vietos, jau gulėjo ant šono.

— Kodėl neini čenai panardyti? — šaukėsi žąsis.

— Nardau, nardau, — kriuksėjo degloji, virsdama ant kito šono.

KARNAVALŲ FOTOGRAFIJOS ATMINČIAI

Tarp daugelio paveikslų, Lietuvių Klūbo sienas puošia prieš keletą metų padarytos nuotraukos karnavalų metu. Vienos užaugę, kitos ištekėjo, bet visi prisimena, kaip maži būdami Lietuvių Klūbe susiėjo, susipažino ir nuotraukomis savo draugystę įamžino.

Šiemetiniams karnavalams Lietuvių Klūbo vadovybė susitarė su fotografais Antanu Kirstuku ir Juozu Žubricku. Visomis karnavalų dienomis publika bus fotografuojama, o sekmadienį, vasario 4, bus padarytos specialės nuotraukos mūsų kolonijos vaikučių spaudai ir atminčiai.

Tėvai, atvežkite savo mažuosius sykiu nusifotografuoti! L. K. V-ba.

M. ALSEIKAITĖ — GIMBUTIENĖ

Lietuviškasis Lobis

ŠKICAI APIE PSICHINES GIJAS TARP PRAEITIES IR DABARTIES

(Pabaiga)

Eilėrašty „Žemei" Putinas pasisako, jog bendravimas su gaivalingomis žemės jėgomis palaiko kūrybinę ugnį ir jo dvasios egzistenciją. Todėl jis garbina žemę, jos gyvybines sultis, jos amžinąjį gaivalą, gimdantį vis naujas gyvybes. Nuostabus ryšys su praeitimi: su Žemyna - Žemynėle! Ir Baltrušaitis nors ir ne taip gaivalingas, mums paliko religinės minties strofą:

„Nusilenk, praeivi, žolytei prie tako,
Jei girdi, kai smilga, iš molio išdygus,
Tavo kurčiai širdžiai tyliai sako,
Kad ta ir jos stiebas — amžių saikui lygūs"...

Savo poezijoje taip pat turime ir reto grožio gamtos vaizdavimų. Kai kurias strofas skaitydami, ne tik regime, bet ir girdime taip, kaip seniau per amžius giedamoj giesmėj, kur turinys suaugęs su ritmu ir melodija:

„Viduraktį taip tyku, kad girdi, kaip jaunas
Lapas arba žiedelis ant šakelių kraunas.
Girdi, kaip šakomis šnibžda medžių kalba šventa,
Kaip žvaigždelės plevena, gaili rasa krinta".

Arba:

„Dažnai miške lietuvis, ko verkia, nežino.
E tik junta dažniausiai, kad širdis neskaudžia..
Lyg, tartum, ramumas taip dūšion inslinko,
Kad net dūšia, kaip varpa pribrendus, nulinko.
Iš to, matai, ašaros ir atsidusimas,
Iš to šventos pajautos, iš to giesmės imas".

(A. Baranauskas, „Anykščių Šilelis").

Geris ir blogis kosme. — Greta vitalistinės pasaulėžiūros, įformintos į poetiškus rėmus, aukštesnysis dvasinis pradas senoje religijoje reiškėsi mirties ir gyvatos, gėrio ir blogio kova. Ši kova sutinkama ir kitose religijose, bet mūsų tautoje ji ypatingai intensyvi ir archajitiškuose pavidaluose — liaudies mene ir papročiuose — iki mūsų dienų išsilikusi.

Žmogaus ir gamtos egzistencijai, jų gerbūviui ir laimei šešėliuoja mirtis ir blogis. Amžinai grasinanti, griaunančioji pikta mirties jėga verčia žmogų budėti amžinoje sargyboje ir kovoje už gyvatą. Iš istorinių šaltinių, papročių, liaudies meno, žinome, kad kultai, kaip ugnies, saulės, žalčių, yra kovos priemonės už gyvatą, o tokie, kaip žemės, miško, medžių, kalnų, akmenų kultai yra gaivalingos, gimdančios, augančios, klestančios žemės galios gerbimo pasireiškimai. Visus juos jungė kova už gyvatą ir tos kovos priemonių bei šventojo vyksmo — gyvatos laimėjimo — gerbimas. O tos kovos galingomis priemonėmis buvo judesys, šviesa - ugnis, garsas, vanduo ir visa tai, kas turi stiprią gyvybės jėgą.

Jieškodami senosios religijos bruožų individualiųjų menininkų ir rašytojų kūriniuose, vienur juos randame sukauptus, kitur atskiromis detalėmis pasireiškiančius. Juo kūrinys atrodo kosmiškesnis, vitališkesnis, dinamiškesnis, juo jis senajai dvasiai ištikimesnis. Antai, daug savos nuotaikos randame Galdiko spalvose, jo gamtos vitališkume, Petravičiaus liaudies motyvuose, jo kūrybos paprastume, natūralume ir nuoširdume, tiesiog tėvų žemės krauju persunktame, taip pat Augiaus kūrinių sultingai lietuviškame kaime ir kt.

Kosmiškąją lietuvio sielą visuotinai ir esminga atskleidžia Čiurlionio kūryba. Iš vienos pusės amžinas gyvatos vyksmas, metų laikai, gyvybės išaugimas, tujojimas, o iš kitos pusės niuri juodoji mirties galia griaunanti žmogaus ir gamtos laimę. Tą baisią tamsią galybę Čiurlionis išreiškia tamsiomis spalvomis ar sukonkretintu juodo paukščio, šikšnosparnio, debesio pavidalu. Kovai prieš gręsiantį blogį skamba varpas („Bokštas"). Gamtos pabudimo metu, lengvai plaukiančių baltų debesėlių ir plonyčių sprogstančių šakelių fone, medinės varpinės varpeliai kartu su besiveržiančia dinamiška gamta dilinguoja, užtikrindami jos laimėjimą ir tartum įspėdami, jog dėl gėrio reikia budėti Ar čia ne taip pat, kaip buvo beveik per du tūkstančių metų, kai piktai galybei nuvytė buvo daromi žvangučiai, skambančios žalvarinės pakabėlės, nešiojamos ant krūtinės drauge su papuošalais? Ar čia ne tas pats reiškinys, kaip mediniai skambalėliai, kurie nuo senų laikų iki mūsų dienų cak sėjo ir tebecaksi kapinių, pakelių ir sodybų kryžiuose ir koplytstulpiuose?

Kosmiškiausias atrodo Čiurlionis sonatose, ypač ten, kur jis išreiškia gamtos atbudimą. Ar tas gamtos šėlimas ir gaivalingumas, kuris išreiškiamas „Pavasario", „Vasaros" sonatose „Miške", „Jūros" sonatoje, nėra aukščiausias mūsų protėvių dvasios pakilimas, troškimas ir idealas, kurio buvo siekiama nuolatine ir didele kova? Tik pažiūrėkim „Saulės" sonatoje apsiniaukusį miestą gaubia šimtas saulių. „Pavasario" sonatoje galingai sukasi malūno sparnai, o fone ant kiekvieno žemės iškilimo - kalnelio kartojasi tie patys smarkiai besisuką malūnsparniai. „Piramidžių" sonatoje viena paskui kitą sudygusios piramidės, o ant jų viršūnių švyti šviesūs skrituliai. Ar tai nėra aukštai kultyvuotas lietuvių liaudies menas, kaip senosios religijos išraiška? Ar tai ne lietuviška žemė su savo šventais kalneliais ir šventais koplytstulpiais, išaugusiais iš žemės su smailionis viršūnėmis, tartum piramidėmis, ant kurių spindi, sukasi dinamiškasis ratas — saulė, gyvatos saugotojas ir užtikrintojas, amžino judesio simbolis?

Kaip antropomorfizmo beveik nėra senoje lietuvių religijoj, taip beveik nėra žmogaus Čiurlionio kūryboje, nes žmogus yra neatjungiama kosmo dalelė. Ir „Jūros" sonatoje plaukiantis žmogaus gaivelis lygiai tokiu pačiu pavidalu kartojasi visatoje per kelis kartus, tartum aidas. Taigi Čiurlionis yra lyg dvasinių galių iš praeities į dabartį perdavimo simbolis. Todėl jį kaip ryškiausią ir sintetiškiausią pavyzdį, šiame straipny daugiausia paliečiau.

Suvirpintos, praeity glūdinčios lietuviškos sėlygos ligi šiol labiausiai nuskamba menininko ir poeto lyriko, ypač individualisto - simbolisto kely. Meno priemonėmis pasiekiama galinga ekspresija nuo jautraus subtilumo ligi gaivalingo vitališkumo, nuo žaismingos formos ligi didžios minties ir jausmo sintezės.

Kosmiškumas, psichinių galių integravimas ir lyriškumas — lyriškumas nuo lopšinės dainos ik šermenų raudos — ar tik nebus tos pagrindinės gijos, taip stipriai siejančios protėvių religiją, liaudies meną ir dainą su individualiais kūrėjais.

Apčiuopama ir juntama archajinė liaudies kultūra sąmoningai ar nesąmoningai veikė ne tik paskirą kūrėją, bet ir visą naujai atsikuriančią tautą. Turime pavyzdžių, kaip lietuviškoji daina prikirkdė nevieną mūsų didžiųjų tautinio atgimimo veikėjų ir leniančiai paveikė eiti lietuviškuoju keliu.

Politiškai vergavusi tauta, negalėjusi savo kraste išugdyti išprususių mokslininkų ir menininkų, kitų tautų dėmesį atkreipia jau iš seno turimomis vertybėmis savo kalba, ypač lyrinėmis dainomis ir tautodaile. Atsiradęs lyginamasis metodas kalbotyros bei tautotyros moksluose pastebi kokia didelė istorinė vertė glūdi lietuviškame žodyje ar jausmo ekspresijoje. Pagaliau svetimųjų mokslininkų ir menininkų dėmesys paskatina mus pačius giliau vertinti savo senąją kultūrą. Tiek propagandinė prasme, tiek grynai tautinio kūrybinio potencialo prasme tas įvertinimas ir pajutimas, jog visa tai yra viena pačių didžiųjų ir patvariųjų tautos brangenybių, turėjo reikšmę naujai augančioje šviesuomenėje, nes senųjų vertybių branginimas visuomet eina drauge su tautiniu sąmonėjimu.

Tiesioginis prisilytėjimas prie lietuviškojo kaimo kultūros, suteikiąs nefanta zuotą nemeluotą savitos psichės pajautimą, yra didelis ir labai pozityvus veiksnys mūsų tautos kultūros istorijoje, milžinišką įtaką parodęs tautinio atgimimo metu. Jis buvo daug stipresnis už šaunią ir stiprią XVI — XIX amž. romantikų istorininkų bei rašytojų įtaką, sukūrusią sentimentaliai didingą, bet nerealią mūsų praeitį ar religiją.

Mes esame turtingi vidine prasme. Lietuviškasis dvasios lobis — pats didžiausias ginklas, teikiąs optimizmo, pasitikėjimo ir vilties. Jei mes jo nepaniekinsime, bet mylėsime ir ugdysime, jis ilgam išliks ir gaivins. Tai galia, kuri nuolat skaidrina mūsų dabartį, kuri leidžia didžiuotis mūsų menininkais, o ateity gali švystelti dar nežinomomis galimybėmis. „A.".

Skolintą knygą grąžink tokiam stovy, kokiam savo norėtum gauti!

PALANKŲS ATSILIEPIMAI APIE A. KUPREVIČIAUS KONCERTUS

Gruodžio 27, 1950, pianistas Andrius Kuprevičius koncertavo Misiones sostinės, Posadas, teatre Sarmiento. Koncertą surengė Posadas miesto Kultūros ir Meno komisija. Recenzuodamas koncertą „El Territorio" dienraštis pastebi, kad tokio didelio mąsto pianistas - virtuozas, kokiu yra jaunas lietuvis Andrius Kuprevičius Misiones sostinėje dar nėra koncertavęs. Dienraštis, tarp kita, savo laidoje 28. XII. 50 rašo:

„Lietuvis pianistas Andrius Kuprevičius, laimėjęs sunkų konkursą tarpe 150 geriausių pianistų Ženevoje, mums įrodė, kad jis yra puikus pildytojas ir pasaulinio mąsto muzikas. Pianas jam neturi jokių paslapčių ir jo techniškas tobulumos jį padaré tikru virtuozu. Pilnas išraiškos jo temperamentas ir įsigilinimas su ypatingu rimtumu ir sąžiningumu, jam leidžia užburti auditoriją, kuri susikaupia, žavisi ir net įeina ekstazėn. Jo išpildyti klasiški kūriniai taip galingai skambėjo didingu tikslumu ir pildimo tobulumu, kad visa auditorija įsitikino, jogei ji turėjo laimę išgirsti vieną geriausių dabartnio laiko pianistų.

Toliau „El Territorio" meno kritikas atskirai pažymi Andriaus Kuprevičiaus pildytus Bacho, Brahmso, Moussorgskio, Čiurlionio, Skriabino, Prokofjevo ir Aguirre kūrinius ir pažymi, kad baigęs programą Listo Tarantella taip sužavėjo publiką, kad ji visa sustojusi tol plojo, kol jis nepaskambino vieną iš Chopino valsų.

Ši ypatinga meno puota ilgai pasiliks publikos atmintyje ir lietuvio pianisto, Andriaus Kuprevičiaus, patiekti kūriniai dar ilgai jaudins jautriausias mūsų sielos gelmes", — baigia recenzentas.

Gruodžio 28 įvyko antras Kuprevičiaus koncertas Posadas Klūbo Progreso salėje, o po to jis tapo iškviestas Paragvajun, kur koncertavo Radio Encarnación.

Šie trys Kuprevičiaus koncertai tikrai daug ir labai gražios propagandos suteikė gero lietuvių vardo pakėlimui tolimoje Misiones (1.200 km. nuo Buenos Aires) ir Paragvajuje.

Posadas lietuviai: Misiones lenkų Sąjungai pirmininkaujantis p. Kliukas, p. Firevičius, inž. Stašaitis ir kiti vietinėje spaudoje tos tolimos lietuvių kolonijos vardu tikrai pamatuotai pareiškė pasididžiavimo didžio savo tautos menininko, pianisto Andriaus Kuprevičiaus atsilankymu. Kuprevičių pasveikino vietiniai menininkų sluoksniai, mokytojai, karininkai ir pats Misiones gubernatorius.

Kad gauti geriausią Posadas pianą koncertui, rengėjai nuėjo pas vieną muzikos profesorę. Ji nieko nenorėjo žinoti, kol Kuprevičius savo pirštais nepalietė klavišių. Paskui griežtai reikalavo, kad tik jos pianu skambintų koncertuose. O ant galo paprašė, kad jos pianan įpiautų savo pavardę.

Šie trys nauji A. Kuprevičiaus koncertai pagarsino lietuvių gerą vardą vietinėj spaudoj, visuomenėj ir radio bangomis. Ir visa dėka patriotiniam menininko pasiškventimui! Inž. L. Stašaitis su šeima, kaipo iniciatoriai, taipgi turi daug nuopelnų.

Poezija

SUGRĮŽIMAS

Apkeliavęs benamio keliais
Daug pasaulio laisvųjų kraštų,
Vieną kartą pavakariais,
Sugrįžau prie gimtųjų namų.

Neberadau ošiančių miškų,
Kur mažas būdamas ganiau.
O laukuose vietoje javų,
Piktžoles žydinčias mačiau...

Iš tolo pasveikino mane
Beržas, kurį kadaise sodinau.
Tik kryžiaus sodybos kieme,
Kaip kitados — nebemačiau.

Kiemo vartus išverstus radau,
Nepasitiko kiemsargis — šuo.
Lange motinos veido nemačiau,
Tarpdury nestovėjo sesuo.

Nei palinkęs tėvas neišėjo,
Nei brolis su linksma šypsena.
Tik beržo lapai šlamėjo —
Vaitojo svirtis nulaužta...

Įėjęs į tuščius namus,
Veltui šaukiau motiną ir tėvą,
Širdy pajutau baisius skausmus,
Pamatęs išniekintą Dievą...

Liūdnai prabilo daiktai,
Dulkėm pridengti, išvartyti.
Kad mano sesės ir tėvai,
Jau senai tremtin išvaryti...

Kad brolis tarpdury krito,
Senus tėvus norėdamas apginti.
Nuo priešų, kurie ankstų rytą,
Ginkluoti atvyko jų pasiimti.

Tą viską išgirdęs vėl išėjau,
Iš sodybos tuščiųjų namų. —
Ir staiga pabudęs supratau,
Kad klajoju dausose sapnų...

L. Kančauskas.

Buenos Aires, 14. X. 1950.

— * —

VAIKAI PAVASARĮ

Tai jūs ilgėjotės kadais, žvalgydamiesi po pusnynus,
Ir ne varpelio laukėte suskambant, ne!
Tik savo ilgesį miegodami skandinote sapne
Ir siautėte, užmiršę viską, mirgančiuos gėlynuos.
Bet kai tik pirmas pumpuras tarytum griausmas plyšta,
Ir upėje vanduo pakyla drumzlinas ir neramus,
Tada atplėšiate duris ir valkose paklystat,
Pamiršę motinas ir duoną, jūs visą dieną nesugrįžtat,
Ir esate laimingi, neradę kelio į namus.

V. Kazokas.

Nepaprastas – Įdomus – Naudingas
ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSO
KALENDORIUS 1951 METAMS

STEPAS ZOBARSKAS

Auksinė žuvelė

IŠ JAUNOS MOTERS UŽRAŠŲ

XVII.

Esti valandų, kada Albinas pasidaro labai meilus ir švelnus. Paima mane, meškutį, ant rankų, nešioja po kambarius, glamonėja bučiuoja. Paskui išeiname abu po miestą pasivaikščioti, stoviniuojame prie turtingiau įrengtų vitrinų. Jis negaili pinigų, nei kojinėms, nei sukneléms, nei skrybelaitėms. Nori, kad atrodyčiau moderniška, graži, kad kiti jam pavydėtų. Bet taip pat nori, kad aš nieku nesidomėčiau, tiktai juo.

Garbetroška, pavyduolis!

Tokiais momentais ir mano širdis sušyla. Prieš išleisdama tarnybon, rūpestingai apžiūriu, kad būtų tvarkingi drabužiai, apykaklė, išspaudau spuogus nuo kaktos.

Kaip būtų gera, jeigu mes kiekvieną dieną galėtume pabūti vieni du, niekieno netrukdomi, nenuobodžiaudami! Kartais mane pagauna noras daug daug pasakoti, išpasakoti viską, kas guli ant širdies. Paskui, padėjus galvą ant jo peties, klausytis, kaip jis pasakoja. Ilgainiui ištirptų ledo žievė, sukauščiusi mano širdį, ir tikriausiai galėčiau jį stipriai pamilti.

Gaila: tokios valandos labai greitai praeina! Vėl telefonas, vėl reikalai ir vėl aš pasilieku vienui viena. Jeigu jau užsispyrusi sulaikau namuose, tai vis tiek ilgainiui imame abudu nuobodžiauti. Nei gerų knygų pasiskaityti, nei rimtos kalbos pasišnekėti. Kortos, degtinė, vienas kitas politinis anekdotas — taip viskas pilka, kasdieniška, nuobodu!

XVIII.

Sutikau Emiliją, su kuria ne per seniausiai mokėmės vienoje gimnazijoje. Ištekėjo ji, tebūdama aštuntokė, o šiandien jau visai solidi ponia pasidariusi:

— Užeik pas mane. Gyvenu čia pat netoliese. Taip seniai nesimatėm. Dieve, kokia tu pasikeitusi!

— Pasikeitusi — į gerą ar į blogą pusę.

— Į gerą, žinoma, į gerą. Tiesa pasakius, — tarė ilgiau įsižiūrėjusi, — išskyrus tai, kad pasidarei išdidesne, pilnesne, tebesi tokia pat vaikiška, kaip anksčiau, kai tebesėdėjom viename suole.

Paskui nutvėrė mane už rankos, ir abidvi pasukome laiptais į Italijos gatvę.

— Gal jau savame name gyvenat? — paklausiau.

— Tuo tarpu dar ne, bet taupome pinigus — gal kada ir pavyks įsigyti vieno buto namuką. Tai būtų svajonė.

— Yra ko čia svajoti, — pamaniau sau, bet garsiai to nepasakiau.

Kieme pasitiko šviesiaplaukė mergytė. Šokdama tai ant vienos, tai ant kitos kojos ir plodama rankutėmis, ėmė šaukti:

— Mamuliukas parėjo! Mamuliukas parėjo!

— Tai mano duktė, — tarė ji. — Na, Biručiuk, pasisveikink su ponia. Kam gi duodi kairę ranką, dešinę duok. Ot taip. Dabar kluptelėk. Na matai, kokia gera mano dukružėlė. Štai tau saldainis už tai.

Aš pati pradėjau raustis po rankiniuką, bet, nieko gero nerasdama, ištraukiau gintarinę apirankę, kurią buvau nupirkusi seserėčios mergaitei, ir padovanojau. Anai nupirksiu kitą.

Gavusi dovaną ir kelis kartus išbučiavusi motiną, mergaitė vėl nustriksėjo takeliu į sodą.

— Žiūrėkit, ką man ponia padovanojo! Žiūrėkit! — šaukė ji, ištiesusi apyrankę netoliese besitriusiančiam sargui.

— Kiek jai metų? — paklausiau.

— Keturi. Jau penktus pradėjo.

— Ir jau tokia didelė!

— Vaikai greit auga.

Jų butas mažas: du kambariukai ir virtuvė. Bet kiek jame jaukumo, koks švarus, kaip viskas gražiai sutvarkyta! Viename kamputyje pridėta lėlių, vežimėlių, šuniukų, katyčių — tai mažosios gyventojos turtas. Ant sienos pakabintas jos portretukas, šalia stalelio — kėdutė.

— Čia jos kampelis, — tarė Emilija, — tvarkosi taip, kaip jai patinka. Mes nesikišam. Žinoma, kai jau labai išdraiko, tenka pabarti, kad vėl tvarkingai sudėliotų savo žaisliukus.

Paskui nuėjome į kitą kambarėlį. Visas pasienis nukrautas knygomis. Atsisėdome į sofą, jos motina parūpino arbatos, ir mes vėl likome vienui vienos. Kalbėjomės apie šį ir apie tą, apie mokyklos laikus ir apie bendrus pažįstamus. Paskui pradėjome žiūrinėti knygas. Yra daug tokių, kurias aš pirmą kartą matau, nors atrodo, šiais ar pereitais metais išleistos. Kaip turi būti jauku, gyvenant šitame nebylių išminčių pasaulyje.

— Mano vyrui knygos — viskas, — kalba Emilija. — Iš paskutiniųjų stengiasi įsigyti vertingus veikalus. Po darbo mėgsta atsišlieti pagalvio ir skaityti. Kartais taip ilgai užsiskaito, kad aš, nejučiomis įslinkusi, uždengiu abiem rankom akis ir klausiu: „ar mes tau daugiau rūpim ar knygos?" — „Ir jūs ir knygos", — atsako jis. Bet ir aš pati prisirišau. Vakarais mėgstu balsu paskaityti, vyras svajoja užsimerkęs — ir tada mums visiems taip esti gera. O mūsų mažoji išdykėlė už visus labiau klausosi. Jai tik skaityk ir skaityk.

Girdėjau jos laimingą balsą, jutau šilimą, kuri gaubė šituos mažyčius kambarėlius ir vos vos besulaikiau ašaras.

— Klausyk, ar tu neturi degtukų? — tariau išsiimdama papirosų dėžutę.

— Tu rūkai?

— O tu ne?

— Aš ne. Fui.

— Tai gal pas tave visai nerūkoma? — ir buvau bejsidedanti atgal papirosus, bet ji susuko:

— Ne, ne! Prašau. Tuoj atnešiu degtukus ir peleninę.

Kurį laiką abi tylėjome. Paskui nutvėrė mane už rankų ir taré, žiūrėdama į akis:

— Sakyk, ar tu laiminga?

Nė nepasijutau, kaip pasirodė ašaros.

— Žinoma, laiminga, — sukuždėjau, — kaip gi kitaip.

XIX.

Ties gatvių sankryža netikėtai susitikau Povilą. Jis vedėsi po ranka puošnią, išsidažiusią, moderniškai išsigaišinusią damą. Pamatęs mane, suglumo, iškaito. Iš karto buvau maniusi praeiti pro šalį, nuduodama, kad jo nepastebėjau, bet nepatogu buvo taip staigiai nukreipti akis.

Pakėlė skrybėlę, aš atsakiau galvos linkterėjimu. Nenusišypsojau, bet praėjau tiesi, išdidi, rimta.

Tik praėjus gerokai, atsisukau. Mačiau, kaip prisilenkęs prie savo palydovės, aiškino jai kažką. Gal būt, ji teiravosi, kas aš tokia. Sučiaupiau stipriau lūpas ir tariau sau: kas ji bebūtų, man visiškai nesvarbu. Aš privalau jį užmiršti.

XX.

Pradedu suprasti, koks tuščias ir be prasmės mano gyvenimas. Jeigu turėčiau daugiau pareigų, rimtesnio darbo arba... kūdikį, o, tada visai kas kita! Būdama Emilijos bute, negalėjau atsialsuoti jaukumu, supančiu jos šeimą. Dabar žinau, kodėl dailininkai Motiną - Madoną piešia su žvaigždėmis apsiausta galva. Tai palaimos ženklas. O aš nerimstu, kaip auksinė žuvelė, plaukiojanti mažyčiame akvarijume. Regiu pasaulį ne čia, savo namuose, bet kažkur kitur, anapus stiklinių sienų. Argi taip toli reikia siekti laimės, tų šviesių akimirkų, kada žmogaus siela iš džiaugsmo pakyla, kaip angelas į saulę?

Užgirdau žingsnius. Pažįstu juos. Tai Albinas grįžta iš darbo. Kai tik įeis, apkabinsiu jį, prispausiu stipriai prie širdies ir tarsiu:

— žinai ką, pradėkim gyvenimą iš naujo!

TRIKAMPIS LAIŠKAS

Tai buvo Kalėdų ir Naujųjų Metų išvakarėse. Dangus apsiniaukęs. Karšta. Retkarčiais pūstelna smarkus, gaivinantis vėjelis, sušnara sodo medžiai ir linguodami į visas puses, siekia žaliais pirštų galais tartum žaisdami, vienas kitą paliečia, staiga atšoksta ir vėl iš naujo lyg šokdami fantastinį šokį... Gale sodo lieknas išbėginis eukaliptas nusilenkia visam sodui, kaip artistas išėjęs scenon, pakrypsta į vieną pusę, į kitą, paskui atsilošia iškėlęs rankas aukštyn, lyg deklamatorius šaukdamasis dangaus galybes...

— Kaip visa tai miela ir didinga, taip ir glosto tau suvargintą sielą! — pagalvojo atsidusęs Jeronimas Pośka.

Pasigavęs švelniai ošiančių medžių gaidos įsisiubavo, įsijungė į visatos kūną ir jį nešė vėjo sparnais toli, toli, į numylėtą kraštą, kur tiek daug kenčia jo artimieji. Juk toj vergijoj, kokios gal pasaulis nėra matęs, jo mylima žmona su dukrele ir sūnum... broliai .. seserys... giminės... draugai...

Kiek jis ką pažinojo, visus prisiminė. Su suspausta širdim prisiminė tėvus palaužtus karo audros; žuvusį vidutinį brolį. Kaip? Nerašo. Ir klausti, rašydamas laišką, nedrįso.

Pakilęs nuėjo atsinešti neseniai skaitytą laišką. Vėl atsisėdo po plačiašake slyva ir atsargiai ėmė vartyti.

Savo gyvenime jis nebuvo matęs tokio laiško. Trikampis. Ką tai reiškia? Gal žmona išreiškdama savo meilę taip sulankstė, kad būt panašus į širdį? Ne. Greičiausiai netuščiai voko vienoj pusėj parašė laišką, kitoj — trikampiu sulankščiusi antrašą.

— Bet gi mokėk tu man taip sulankstyti! — liūdnai šypsodamasis sumurmėjo pats sau. — Pačioj trikampio viršūnėj pašto ženklas, apačioj abieji adresai..

Dar kartą žvilgterėjo į pašto ženklą, jo šypsena išnyko, veidas staiga apsiniaukė, akys sužaibavo neapsakomu pikčiu, išraudo: matyt, jo širdyje kilo smarki audra.

— Štai tau, — perpykęs galvojo, — išlaisvinta Lietuva! Net pašto ženklai rusiški su ginkluotu raudonarmiečiu. Rodos kad ir laišką turi atlydėti ginkluotas azijatas, kaipo vergijos simbolis, tuomi parodydami, kad ten rusifikacijos darbas smarkiai varomas.

Įtužimui perėjus, dar kartą ėmė skaityti laišką:

„Pas mus dabar Kalėdos. (metus laiko ėjo laiškas). Mes, kurie išlikome gyvi, sukibę verkiame, kad sulaukėme šv. Kalėdų ir kad prie stalo trūksta daug brangių asmenų... ir duonos. Karas viską sunaikino — nežinau kur dingo ir mūs Verutė su Algirdu. Ši žiema be galo gili ir šalta. Čia dar trūksta kuro, drabužių, apavų. Ir nėr iš ko pasigaminti.

„Dažnai, susirietusi ant suolo prie lango, prarymau iki vidurnakčiu belaukdama sugrįžtančių vaikų.. Vėjas stuagia mano tuščios bakužės palangėj, gal atnešdamas vaikų skūndą, kurį, rodos, ir jis neturi drąsos apsakyti, todėl gailiai staugia, kaip ir aš."

Pośka skaitė kiekvieną žodį pasverdamas, įsigilindamas į žodžių reikšmę. Jis mato, kad daug kas nuslėpta. Taip jis buvo išsiilgęs žmonos ir vaikų! Ir taip mažai parašyta! Kodėl? Gi kad laiškas, eidamas per cenzorių rankas, jos visiškai nepražudytų. Jis žino jei jau vėjas gailiai staugia nedrįsdamas apsakyti vaikų skundo, tai ten begalinė priespauda ir persekiojimai. Vaikai, matyt, gyvi. Bet kur jie? Gal kalėjime pūdomi, gal kenčia baisiausius kankinimus, kokių ir inkvizicijos laikais nėra matę, gal laukia sušaudymo ar ištremti? Tas nežinojimas Jeronimą Pośką smaugė.

Padėjęs laišką giliai susimąstė.

Ir kam jis ten išleido žmoną su dukrele ir sūnum kuriuodu bus jau

(Nukelta į 7-tą pusl.)

Įvairiai

TAMSI ATEITIS GAUSIŲ ŠEIMŲ AUSTRALIJOJE

Gal nė vienam žemės kampe neužtiksi tokios tvarkos, tikriau sakant, neišbrendamo chaoso, kaip Australijos beribiuose plotuose. Maté žmonės svieto, glaudinėjosi karo nuteriotuose Europos kraštuose, bet vis dėlto kartu šeimos pirmąsias tremties dienas leido. O čia ne taip, kaip kitur, kaip priderėtų visokeriopos pažangos amžiuje. Kas maté ir girdėjo, kad šeimos galva už dešimties, šimtų mylių dirbtų, o savo šeimą tegalėtų tik retkarčiais aplankyti, dažnai prarasdamas ir keletą darbo dienų, kas labai neigiamai atsiliepia į taip jau sunkią gausių šeimų materialinę būklę.

Pavyzdžiu paimkim sutarties metą. Tave pririša vienoj vietoj, šeimą apgyvendina, tiesiog įspraudžia į šeimų stovyklą kitoj vietoj ir niekam galvos neskauda, kad tave mažieji kasdieną mini. Tu kantriai dirbi, darbininkų stovyklose nusibodusius, įgrisusius australiškai gaminamus patiekalus virškini, neramiai miegi ir maždaug kas antro ar ketvirto savaitgalio lauki. Pagaliau pasiruoši pasiekti savąją šeimą. Gerai, jei šeimos kryptimi nutiestas geležinkelis ar koks autobusas eina. Bet dažnai jų tvarkaraštis nesiderina su tavo vėlyva darbo diena. O šeimos per tą laiką labai ir labai pasiilgsti. Kaip nors norisi ją pasiekti. 10-30 mylų nuotolį stengiamasi pėsčiomis nugaléti; bandai laimę, gal tavęs kas nors pasigailės, pasivijusi mašina pavėžys. Bet jau ne tas laikas, kaip pirmaisiais įmigrantų Australijon viliojimo metais. Dabar jau labai retai kas tau savanoriškai pasisiūlys, retai toks geras bus. O reikia pamiršti savigarbą, savo aš, stoti skersai kelio ir rankomis mojuoti. Tarp kitko turi būti atsargus, kad pro šalį velnio šuoliu lekianti mašina tavęs neparblokštų. Toks elgetavimas kartais pasiseka ir neblogai — gerokai įšilusį pusiaukelėje ir pavėžina.

Šitaip vargais negalais, išvargęs kaip šuva, pasieki savo šeimą, dėl kurios diena iš dienos dirbdamas vargsti. Ne vienas parvykęs šeimon meta neramų žvilgsnį į savo apyjaunę žmoną ,bijo išgirsti kaimynų piktus liežuvius bei paskalas, kad jo žmonelė jau į šalį muša, kad pas nuobodžiaujančią užeina „gagrių". Po abejojimų, paskalų ir po tikrų įvykusių tamsių dėmių įvyksta ir aštresnių pašnekėsių. Kartais vyrui kaip su mazgote per veidą suduoda: — Man jau nebereikia tavo pinigų. — Suprask, kad ir pats jau nebereikalingas.

Tokia palaida bala susirūpino ir stovyklų administracija. Stovyklas pradėjo tverti spygliuotomis vielomis, kad australai su mašinomis neįsiveržtų ir mamyčių linksmajai pramogai ne išsivežtų. Kas gi vienus likusius vaikučius prižiūrės. Visa tai negalima taikyti daugumai, bet paskirų pavyzdžių tiek daug, kad nutyléti negalima.

Šeimų gyvenimas stovyklose — nepavydėtinas, tik iš bėdos. žmonės norėtų ramesnių dienų, o stovyklose liežuvavimai, apkalbos. Bene daugiau, kaip kad buvo Vokietijoje. Įvairių kalbų zirzelai, vaikų šūkavimai — žmones varo iš galvos. Ir sąlygos stovyklose prastos. Barakai daugumoj skardiniai. Juose ne kambariai, tik ankšti kambariukai. žinau vieną stovyklą, esančią visai be grindų. Klojimo ilgio barakai surėsti ant meksfalto, kuris vasaros metu nuo dažno lietaus drėgnas. Vėjas ir dulkės skverbiasi kiaurai tariamų kambarių. Aplinka apie barakus — smulkus žvirgždas. Šiurkšti, standri žolė nuskutama, nes ji vasaros metu dega kaip degtukas. Be to, ir gyvatės per žolę gali greičiau atšliaužti. Neatsisėsi ant vėliios vejos pavėzyje atsiganti, jei kur nors tolėliau jos lopelį netikėtai ir netiksi. Bitosi nuodingųjų kirmėnų bei vorų. Ne ta žemė, ne ta kvepianti žaluma.

Šaltomis, lietingomis dienomis ir vakarais neprieisi prie krosnies pasišildyti. Čia tokio išradimo ir nerasi. Visur praktikuojami židiniai. Kambario kampe kūrenasi didžiuliai pagaliai. Kambaryje tol šilta, kol tą židinį kūreni. Be to, šonas šąla, šonas švyla. Taip ir sukaliojiesi prie to židinio. Yra šeimų stovyklų, kur ir tu palaimintų židinių nėra. Paauglius, naujagimius motinos skudurais kamšinėja, neleidžia iš lovos išlipti. Virtuvės gamina pagal vieną receptą. Suaugęs ir augantis skilvys turi pajėgti virškinti tą pačią avies kulšį. Vaikams duodami ir priedai, bet jų neužtenka. Per savaitę už svarą kitą reikia maisto pridurti.

Įvairių netikėtumų tose stovyklose būva, kurių, net ir norėdamas, negali pamiršti. Vienoje šeimų stovykloje šiaip buvo patvarkyta: motinos ir vaikai skirtingu laiku turi eiti valgyklon valgyti. Va, ateina laikas motinoms eiti pietų valgyti. Iš paskos seka ir vaikas, arba jį būtinai reikia su savim pasiimti. Jis per mažas vienas namuose palikti. Motina valgo, o mažasis jos nepaleidžia: — Mama, ir aš noriu...

O pagal, patvarkymą vaikai tegaus valgyti žymiai vėliau. Motinos su ašaromis akyse skundėsi dėl tokios tvarkos. Savaitgaliui grįžę vyrai dėjo pastangų reikalą pakreipti geresne linkme. Pasisekė. Bet vyrams išvažiavus į darbus, tylomis privažiavo keletas australų policijos sunkvežimių ir „aktyvesnes" moteris, jų vaikus su vargana mantele meste sumeté į sunkvežimį ir išvežė niekam nežinoma kriptymi. Tik vėliau buvo sužinota (apie tai ir naujųjų australų laikraščiai rašė), kad į kažkokią stovyklą „nusikaltusias" patalpino, kur aplinka ir gyvenimo sąlygos dar blogesnės. Ieškok neieškojęs teisybės, čia jos ir nerasi.

Keletos asmenų šeimos išlaikymas stovykloje, pridėk dar pragyvenimą atskirai dirbančio vyro ir jo važinėjimus pas šeimą, laiks nuo laiko pirk mažiesiems aprangos, tai kaip tik išsiversi. Ypač sutarties metu, kada esi pririštas nepelningoje darbovietėje. Yra ir išimčių, kai ir sutarties metu pasitaiko patekti į geresnes darbovietes. Bet tik išimtys, mažuma. Jų negalima imti bendru pavyzdžiu.

Šeimą laikyti stovykloje visais atžvilgiais neapsimoka. Reikia ieškoti išeities. Pirmiausia dirbantysis savo darbovietės apylinkėje stengiasi surasti kokias nors nebūt gyvenamas patalpas: butelį, sakysim, kad ir su dviem kambariais, kas būtiniausia šeimai būtų reikalinga, ar bent kambarėlį. Tokia laimė mažai kam nusišypso, nes australai yra kieti, kaip akmenys, ir nemėgsta vaikų. Dėkis, kur nori, gatvėje ar patvoryje, šalk vėjuje ar dek kaitroje. Jiems vis tiek. Tas jų konservatyvumas juos pačius ilgus metus slėgs ir alins. Paimkime tokį pavyzdį. Vidutinis miestelis. Jame apie 5000 gyventojų. Apytuščių namų tiek ir tiek. Daugelyje jų tegyvena 2-3 žmonės. Rodos, kas būtų jiems iš šešių kambarių vieną — du kambarius šeimai išnuomuoti. Bet ne. Vienas lietuvis, kuris tame miestelyje jau tebegyvena dveji metai, pasakojo, kad daugumoj namų, dažnai pro juos eidamas, gyvo žmogaus nepastebėjęs. Tai tyli „šventovė" (taip apie savo gūžtas galvoja australai), kurioje vyksta baisus žmogaus merdėjimas, be vaikų krykštavimų, be kaimynų bei pažįstamų vaišingumo.

Negeresnis butų ir kambarių klausimas šeimoms ir didesniuose miestuose. Gausiai šeimai beveik neįmanoma mieste gyventi, jei ir pasisektų surasti butelį ar kambarį, su mažaisiais, kurių vietiniai, kaip velniai kryžiaus, kratosi. Neišsimokėsi, vaikų neaprengsi, jei vienas iš šeimos dirbsi. Didesnei šeimai telieka laukų melancholija, kuri į tavo širdį kasdieną vis įlašina lašelį liūdesio, iš tavęs siurbia gražiausius jausmus.

Daugis naujųjų ateivių prie savo darboviečių statydinasi, teisingiau pasakius, lipdo mažus barakėlius, visai panašius į būdas, ir juose apgyvendina savąją šeimą. Ir tokia pastogė nepigi. Apie keletą šimtų svarų kainuoja su žemės sklypeliu. Ir taip pradeda naujasis ateivis gyventi, kaip jo tėvų tėvai negyveno. Tokios būdelės nepasistatydinsi kur nori, bet tik visų atsilikusiame užkampyje, prie raistų ir pelkynų. Šeima, šiaip „įsikūrusi", svajoja apie geresnius namelius, kurie už kalnų - vandenų užmatomi. Padoresniam nameliui pasistatydinti reikalinga apvali sumelė svarų. Pvz., namukas su keletu kambarių kainuoja apie 1500 — 2000 svarų. Kas didelei šeimai (esant vienam dirbančiam) tiek daug pinigų beveik ir neįmanoma sutaupyti, jei dirbantysis yra joks specialistas, o paprastas darbininkas. Gauti paskolą iš banko namo statybai nėra sunku. Bet vistiek pradžią turi savo turėti. Maždaug apie 200 — 300 svarų, kad patsai galėtumei įsigyti žemės sklypą, sudaryti pirkimo aktus. Naujiems ateiviams, įšokus į Australiją ir joje gerai neapsilus, atrodė, kad nuosava namą pasistatydinti visai nesunku. Užtraukti iš banko paskolą, ir bankas moka tai firmai, su kuria esi susitaręs dėl namo statybos. Vėliau paaiškėjo, kad praktiškai taip gerai nėra. Dažnai firmos namų statybą ilgai užtraukia, išranda įvairių priekabių, kad medžiagos brangsta, kad vis dar reikia primokėti. Pavarčius australų spaudą, joje apsčiai aptiksi skelbiamų namų varžytinių. Ir dauginusia varžytines skelbia tos pačios firmos, kurios ir siūlosi namus statyti.

Pavažinėjęs po Australiją, pamatysi pamiškėse, kur tolėliau nuo miestelių, šimtus įvairių būdelių. Didelė jų dalis priklauso naujiems ateiviams. Neperseniai australų laikraščiai plačiai apraše šiuos naujakurius, pavadindami juos labai išradingais ir lengvai sugebančiais išspręsti sunkią butų problemą, atseit, nepretenduojančius į geresnes gyvenimo sąlygas.

Darbininkui su didele šeima per trumpą laiką pasistatydinti tinkamus namus ne tik Australijoje, bet ir kitur, aš manau, kad nėra taip jau lengva. Bet tik tas gali būti skirtumas, kad čia, Australijoje, jei šeima neturi nuosavo namo, tai neturi ir kur gyventi.

Dalis naujųjų ateivių: viengungių (tvirtesnės valios), vedusių (be vaikų ar su maža šeima) pasistatė ar dar statydinasi tinkamesnius namus miestuose, imdami ilgametes paskolas bankuose. Ateiviai stengiasi spiestis, kiek tatai galima, vienon krūvon. Pvz., Sydnėjaus, Melbourno, Adelaidės priemiesčiuose yra jau gatvių, kur žemės sklypus esą įsigiję beveik išimtinai naujieji ateiviai ir statydinasi namus. Australų spauda į tokias kolonijas atkreipė dėmesį ir pramatė „gręsiantį pavojų", kad naujieji australai visai nestirengia ištirpti, išsimėtyti plačioje, mažai apgyvendintoje šalyje. Priešingai — stengiasi burtis į kolonijas.

Kitas reikalas yra anglų, škotų, australų šeimoms. Šimtai ir tūkstančiai darbininkų specialiai ištisais metais stato joms namus. Šeima, gavusi atskirą namą su visais įrengimais, gali visai gerai verstis, nes nuoma yra valdinė: apie svaras savaitei.

Naujųjų australų šeimomis ir jų dauginimusi labai ir labai džiaugiasi. Tu su gausia šeima negali niekur pajudėti, paieškoti geresnių darbo sąlygų. Tavo šeima priversta vegetuoti šeimų stovyklose, tai pradėti kurtis persunku. Dažnai girdime australus šnekant: — tik šeimų stovyklose išaugs tikrieji australai, juodieji darbo vergai.

Kiekvienoje šeimų stovykloje yra australizacijos mokyklos, kuriose mažieji mokomi garbinti svetimus dievus, užmiršti savąją gimtąją kalbą. Ne vienas šeimos tėvas, parvykęs savaitgaliui pas savo šeimą, nuogastauja, kad jo vaikai jau daugiau angliškai kalba, kaip lietuviškai.

T. — J. Rimas.

Dalis svečių, dalyvavusių pp. Grudzinskų šeimos šventėje 25. XII. 50, jų namuose: Cossio 6978, Bs Aires. Tarpe akordeonistų L. Musketo ir jo sūnaus su uzbonu alaus stovi vaišingas šeimininkas Jonas Grudzinskas, jo dešinėje ponia Ona Matulevičiūtė Grudzinskienė, o jo kairėje — jų vienturtė dukrė Onytė, malonių svečių tarpe, Antano Kirstuko nufotografuoti. (Kronika tilpo „A. L. Balse" Nr. 916).

JUSTINO VALAIČIO VIEŠBUTIS
„SAN MIGUEL"
Rio Ceballos-Sierras de Córdoba
Teléfono del Estado 65
27 kambariai, nuo 23 iki 25 pezų su puikiu maistu. Maudymosi pileta, šokių aikštė, baras, kalnų šaltiniai. Darykit rezervacijas telefonu, telegrafu arba laiškais. Veikia vasarą ir žiemą.

„LITUANO"
Pataiso - atnaujina automobilius.
Moderniškos dirbtuvės savininkai ŠNIOKAS ir JANUŠAUSKAS
Paraguay 3891 T. E. 71-9132

PAN - AM - TUR
PAKETAI IR LAIVAKORTĖS
Visa kas turi ryšio su KELIONĖMIS ir PARAMA, geriausiomis sąlygomis. Oficialės kainos. Patarnavimas nemokamas. Teiraukitės:
TUCUMAN 646 — Buenos Aires
Atstovai visose pasaulio šalyse.

VASAROJANT KORDOBOS KALNUOSE
„Lituania"
suteikia pensionistams geriausius patogumus. Lietuviška virtuvė. Rezervuodami kambarius rašykite:
Sr. JOSÉ PALŠIS
VILLA RUMIPAL, Prov. Córdoba
Prie pat ežero Calamuchita.

NAUJIENA RŪKYTOJAMS!
„ENLU"
(Marca Registrada)
1 — Manija
2 — Tabaco
3 — Papel

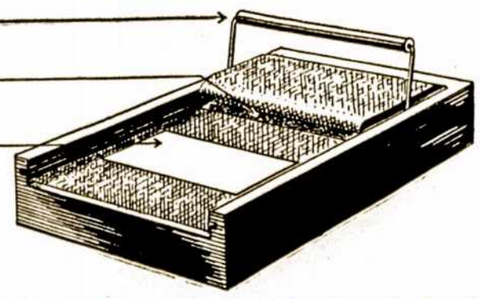

Daug sutaupysi jei cigaretes su aparatu „Enlu" pats namie darysi! Su aparatu „Enlu" gaminsi cigaretes su filtru ir be filtro greitai, gerai ir pigiai
Siunčiamas apdėtu mokesčiu (contra reembolso). Kaina $15 m/n su persiuntimu. Praneškit savo adresą laišku ir aparatą gausite į namus.
E. Rohde c. Juan Jaures 264 Malaver FCNGBM Prov. Buenos Aires.

Casa Musketas
Savininkas Adolfas Muškėtas.
Sanabria 2790/92, Buenos Aires.
Telefonas: 50-5948.
Parduoda ir išnuomoja pianus. Dirba naujus ir taiso Radio Aparatus. Parduoda lietuviškas ir įvairias plokšteles. Parduoda akordeonus. — Visais muzikos instrumentų reikalais kreipkitės šion lietuvių firmon.

LIETUVIŠKA STIKLO IŠDIRBINIŲ PARDUCTUVĖ
Gaminama ir parduodama gražiausio stiliaus stiklai. Restoranams, viešbučiams, klūbams, kavinėms, šeimoms pilnus junginius ir atskiroms dalims.
Išnuomuojam piknikams ir didžiuliams pokiliams.
SAVININKAI:
P. VIDONAS, Dr. A. MASIULIS ir VL. PALAČIONIS
Gatvė Zavaleta 551, T. E. 61-8765 ir
Dr. Juan Madera 1694, T. E. 61-8690.
BUENOS AIRES

TRUMPAI

Seniausieji Amerikos Gyventojai

Šiaurės Alaskoj rastos vietovės, kuriose labai seniai gyventa žmonių. Rastos liekanos patvirtina spėjimą, kad pirmieji žmonės į Amerika atšilėlė iš Azijos, kadangi Alaskoj rastos liekanos labai panašios į liekanas, kurios randamos Gobi tyruose Azijoj.

Išnykusi Miesto Griuvėsiai

Neseniai Afganistane atkasti griuvėsiai, kurie rodo, kad ten būta didelio miesto, turėjusio apie 100.000 gyventojų. Tas miestas pasiekęs savo žydėjimo viršūnę XII šm.

Tirščiausiai Apgyventa Vietovė

Javos sala, viena Indonezijos salų, yra tirščiausiai apgyvendinta vieta pasaulyje. Ji yra tokio didumo, kaip Illinois valsybė, o gyventojų turi virš 10 milijonų.

Kalifornijos Pakrantės

Kalifornijoj Pacifiko pakrantės visus vilioja ir žavi. Geologai įrodinėja, kad tas Pacifiko pakraštis prieš 50 milijonų metų turėjo daug šiltesnį klimatą. Ten tąsyk buvęs tropiškas klimatas. Jūros vanduo buvęs šiltas ir už Kanados rubežiaus. Bet maudytis tuomet buvę pavojinga, nes visas pakraštis knibždėte knibždėjo krokodilais.

Angliakasių Nuomonės

Du Illinois universiteto profesoriai sugalvojo aplankyti keletą angliakasių miestelių ir ištirti angliakasių nuomones apie jų pačių gyvenimą. Iš viso buvo apkalausti 50 senesnio amžiaus angliakasiai. Iš jų 45 pasisakė, kad jie nepatenkinti savo užsiėmimu. Esą, jei jie turėtų galimybės iš naujo išgyventi savo gyvenimą, tai pasirinktų kitokį užsiėmimą. Tik keturi nesvyruodami pasisakė, kad jie rinktusi angliakasystę, kaip užsiėmimą. Juos vilioja geras atlyginimas, nors kiti angliakasiai ir sako, kad, atsižvelgiant į darbo pavojingumą, jis yra dar per žemas. Nei vienas nepadarė priekaištų unijai.

Atominės Bombos veikimas

Amerikos Atominės Energijos Komitetas padaré slaptą tyrinėjimą apie tai, kiek nuostolių galėtų padaryti Vašingtonui numesta atominė bomba. Buvo prieita išvados, kad užtektų trijų gerai pataikytų bombų, kad suparaližavus federalinės valdžios veikimą.

Komitetas nurodo, kad į bet kurį Amerikos miestą numesta atominė bomba reikštų 40 tūkstančių užmuštų ir apie 60 tūkst. sužalotų žmonių. Be to, suprantama, būtų sunaikinta tūkstančiai namų, fabrikų ir kitokių triobėsių.

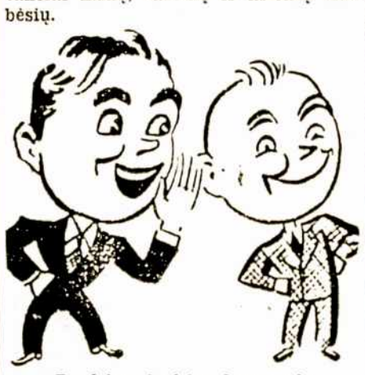

— Laukėm, laukėm karnavalų,
O jie štai jau čia, po galų;
Ir vasario trečią dieną
Visus jie žavės, kaip vieną!
— Lietuvių Klūbe, Boedo 737.

JUAN V. LIMBA
Mekaniška dirbtuvė. Mašinų konstrukcija ir pataisymai.
2 a. Santa Rosa 3565
TE: 740 - Florida 3663

„BRITANIJOS LIETUVIS"
Didžiausias savaitraštis vakarų Europoje, gausiai iliustruotas, 6 pusl. dydžio. Metams 5 doleriai. Susipažinimui 1 num. siunčiamas nemokamai.
„Britanijos Lietuvis"
43 Holland Park,
London, W. 11, G. BRITANIA.

LIETUVIŠKA ORGANIZACIJA
„A L S"
Suveda knygas ir prirengia balansus ir inventorius.
Sutvarko mokesčius (Réditos, Ventas, Act. Lucrativas, Ganancias Excesivas, Aprendizaje)
Likviduoja algas, pensijas (jubilaciones) ir kt. įmokėjimus sąryšy su personalu.
Formalizuoja naujų įmonių steigimą, veikiančiųjų praplėtimą ar likvidavimą.
Teikia patarimus organizaciniais, aministraciniais ir legaliais klausimais.
Casilla Coreo 2265 T.E 32-3545.
Buenos Aires.

Sportas

BUVĘS LIETUVOS MEISTERIS LENKIJOJE

Pasaulinėje Londono Olimpiadoje 1948 metais ketvirtą vietą rutulio stūmime laimėjo Lietuvos sportininkas Lumauskas.

Rusams okupavus Vilnių, Lumauskas repatrijavo Lenkijon.

Jo rekordas rutulio stumime 15,81 m.

— POVILAS TAUTVAIŠA laimėjo pirmąją vietą Chicagos miesto šachmatų Lygos Factor Memorial turnyre, kuriame dalyvavo aštuoni geriausi Chicagos šachmatininkai. P. Tautvaiša nuolat dirba sunkų darbą geležies fabrike.

PIRMAS VINČOS PASIRODYMAS CHICAGOJ

Žinomas lietuvis stipruolis Juozas Vinča pagal D. P. įstatymą atvyko į Ameriką ir nuošėsi imtininko karjerai.

Chicagoje Vinča treneravosi žinomo Amerikos lietuvio imtininko Karolio Požėlos atletikos klūbe. Rugsėjo 6 d. Kainbo arenoje įvyko pirmasis Vinčos pasirodymas, pasibaigęs gražiu jo laimėjimu.

Šiose varžybose Vinčai tereikėjo tik 6 min. 29 sek. savo priešininko Bad Boy Brown nugaléjimui, kurį jis, iškėlęs virš galvos, apie penkis kartus apsuko ir, pasiuntęs į grindis, visu savo svoriu prigulė.

ALEKSAS KUNGIS,
žemaitis, buvęs cirkų artistas dabar pats samdo įvairius artistus savo „Parque de Diversiones". Mendozoje.

LIETUVIAI SPORTININKAI BRAZILIJOJE

„A Gazeta" Nr. 6762 talpina lietuvio sportininko Antano Aukštinaičio paveikslą. Jis yra žymus E. G. Paulista sportininkas, jau 4 metai turi Sao Paulo čempiono vardą. Lapkričio 11 jo klūbas laimėjo „Handball" varžybas, kuriose Aukštinaitis laimėjo du taškus.

9. XI. 50 garnys jo žmonai padovanojo dukrą, kuriai parinktas vardas Sonia.

* * *

Tarpvalstybinėse lengvaatletikos varžybose S. Paulo Tiete stadione varžybas laimėjo klūbas Botafago. (Jo čempionas, Jūsų bendradarbis Ed. Girčis nedalyvavo, nes darbo reikalais buvo išvykęs į Pernambuco). Lietuviai pasižymėjo:

Aldutė Junokaitytė, II vietą šuoly į aukštį 1,35. Stepas Laureckis disko metime II vietą 41,31. Kūjo metime M. Zapolskis I vietą 43,11.

Brazilijos vandens sporte geriausia plaukiké yra lietuvaitė Danutė Bacevičytė. Ji iškovojo pirmą vietą plaukime ant nugaros 1,32,6/10. Tai Sao Paulo rekordas. Ed. Girčis.

LIETUVIAI SPORTININKAI SOVIETUOSE

Kaunietis Algirdas Šocikas nugaléjo visus Sovietų Sąjungos boksininkus ir tapo visų svorių visos Sovietų Sąjungos nugalėtoju.

Sovietų krepšinio komanda Prahoje laimėjo pirmą vietą, nugalėdama Kiniją, Čekoslovakiją, Vengriją ir Rumuniją. Ir čia visą Sovietų Sąjungą išgelbėjo lietuviai sportininkai: Butautas, Sabulis, Petkevičius ir Lagunavičius, sudarydami didžiausią laimėjusios komandos žaidėjų skaičių.

„INKARO" FUTBOLININKAI TAPO NUGALĖTOJAIS

Gumos ir avalynės „Inkaro" fabriko futbolo komanda yra šių metų okupuotosios Lietuvos čempionas. Iš 21 sužaistų rungtynių, ji laimėjo 20. Komandoje žaidė: vartininkai — Bobrov, Lapė; gynėjai — SSSR sporto meisteris Ilgūnas, Štriupkus, Baltrimavičius, Deineris; saugai — Derviansskis, Mikanius, Al. Liutkevičius, Rajeckas. Treneris — Kersnauskas.

Keturi „Inkaro" žaidėjai — Ilgūnas, Štriupkus, Deineris ir Skelov žaidė Lietuvos rinktinėje, kuri Pabaltijo Spartakiadoj laimėjo I vietą. Tai buvo šeštos po karo futbolo pirmenybės okupuotoje Lietuvoje. (L28/IB)

Korespondentai rašo

NUOTRUPOS IŠ NEW YORKO

(Specialiai „A. L. Balsui'')

Genocido įstatymas be Amerikos

Šitai be galo stebina daugelį pasaulyje, tarp jų ir nevieną samoninga lietuvį. Kaip tai Amerika pritaria Sovietų opozicijai tarptautiniui įstatymui, kuris pritaikytų griežtas bausmes valstybių vyrams už išties tautų eksterminaciją dėl tautinių, religinių arba etnikinių priežasčių. Kodėl Sovietu Sąjunga prieštarauja — daugelis žino, bet kas pasidaré su Jungtinėmis valstybėmis, nedaug kas paaiškintu. Mac Mahon, Senato komisijos pirmininkas, paaiškino skaitlingiems paklausėjams, jog manoma, kad kongresas ratifikuosiąs šią genocido sutartį sekančioje sesijoje, nors ir su tam tikrais rezervais. Atrodo, kad amerikiečiai labai bijosi, kad jei kokie neatsakomingi gaivalai nulinčiuotų pietuose kokį juoduką ar komunistą, šis įstatymas Jungtinių Tautų nebūtų pritaikytas prieš Jungtinių Valstybių prezidentą. Bet bėda ir vėl — Jungtinių Tautu įstatymai turi būti ratifikuojami be rezervų — galutinį sprendimą paliekant teisiniai komisijai. Ir pav. Sovietai, kaip spėjama, telaukia dabar tik momento, kad galėtų Ameriką, dėl jos rezervų šiam įstatymui, pašalinti iš šią sutartį pripažįstančių valstybių tarpo ir tokiu būdu, šį įstatymą palikti beverčiu, žinant kad „Pax Unitas Nationae'' gyvenamas laikotarpis yra paremtas ant „Pax Americana''. Tačiau tikimasi, kad tikrasis amerikiečių tautos noras, kuris tiksliai yra išreikštas tame įstatyme bus tinkamai perduotas ir Jungtinių Valstybių teisiniame kodekse.

Greičiausiai auganti Vakarų tauta.

Jungtinių Valstybių Statistika pati nustebo, suskaičiavusi praėjusį liepos mėnesį 150.697.369, įskaitant Jūsų korespondentą, gyvenant vaišingoj Amerikos žemelėj, kad ir žiauriai išplėštos iš suliurbėjusių indėnų tautelių. Jie nesugebėjo kovoti už savo būvį ir jie turėjo užleisti savo žemes kitiems. O tarp tų kitų buvo ir lietuviai. „Our Racial and National Minorities'' išleista New Yorke 1939 knyga tvirtina jog pirmieji lietuviai atsirado dabartinio New Yorko vietoje nė 200 metų nuo Kolumbo nepraslinkus. 1688 metais lietuvių nemaža grupė apsigyvenusi New Amsterdame, ir pirmasis pradžios mokyklos mokytojas bene lietuvis buvęs. Gausiau lietuviai pradėję plusti po 1850 metų kada lietuvius badas tėvynėje varginęs. Dar gausiau paplūdo 1863, 1867, 1868 ir 1874 Rusijai įvedus priverčiamą karo tarnybą lietuvių masės užpildė New Yorko gatves. Po 1880 metų jie plauké daugiausiai į čikagą — o visoj Amerikoje tada buvę vos 50 mil. gyventojų. Taigi JAV nuo to laiko priaugo daugiau kaip 100 mil. gyventojų. Nuo 1900 metų JAV padidėjo 75.000.000 gyventojų, o nuo 1920 metų 50.000.000. Nuo to laiko kada rusai užplūdo Lietuvą, JAV padidėjo net 19.000.000 gyventojų. Tačiau, tai pastebi kiekvienas šios šalies svečias, šis gyventojų padidėjimas tik labai nežymiai veikia Amerikos kultūrą, jos intelektą. Ir jei ne tie tūkstančiai europiečių intelektualu, kaži kaip atrodytų Amerikos šiandieninis veidas. Amerikos mokslas, išskyrus tiksliuosius, toli atsilikęs tos pačios susibankrutavusios Europos mokyklų lygio. Tuo sielojasi vis daugiau patys samoningieji amerikiečiai. Neseniai buvo išleistas „LIFE'' specialus numeris, kuriame žymūs šio krašto intelektai perspėjo savo tautiečius dėl pasibaisėtino sumaterialėjimo siūlydami į ką nors tikėti ir ko nors siekti, o vienas jų didžiulį straipsnį parašė, girdi, nesvarbu „Know how, but know why'' — („žinojimas kaip — bet žinojimas kodėl''). Kolkas jų šaukimas atrodo neišgirstas, jei neskaityti tų skaičių prošvaistėlių, kaiku riose Amerikos valstybėse.

Mažytė Lietuva konkuravo Ameriką

Naujai atvykusius tremtinius Amerikon labai nustebina kaikurių Amerikos lietuvių atsinešimas į Nepriklausomą Lietuvą. Kaikurie išsilavinę žmonės, kiti net po aštuonius metus Lietuvoje gyvenę, nepajėgia suvokti, kaip Lietuva atrodė 1940 metų pavasarį, prieš pat Sovietams užplūstant. Jie klausia, ar po Karo Muziejaus sodnelį kiaulės tebelaksté, ar karvės buvo ganomos parkuose... Parvažiavę 1920 metais ir tais pačiais sprukę atgal, nenoréję purvo braidyti, jie manė pasilikus Lietuvą ir toliau tokia pat. Įpratę matuoti viską pinigais, jie nesupranta jiems patiekiamų pavyzdžių, kad Lietuva, mažytė Lietuva, didumo kaip vienas mažiausių New Yorko priemiesčių, turėjo du Europinio mąsto Universitetus, simfoninius orkestrus, 7 dramos teatrus,, dvi geras operas ir t. t. Ir jie visai nuslabsta, kada jiems įrodai, jog Lietuvos vyriausybė turėjo kur kas mažiau remti Lietuvos Operą, negu Jungtinės Valstybės, kaip spėjama, turės mokėti Metropolitaine ir kitoms operoms. Ši pasaulyje taip išreklamuota opera praeitaisiais metais turėjo daugiau, kaip 600.000 dolerių nuostolių! Dabar užtat yra daromos pastangos, kad vyriausybė prisiimtų ant savęs deficito dalį, nes kitaip ši opera turės būti uždaryta, nes daugiau neatsiranda turtingų amerikiečių sponsorių. Almus.

DIDELĖ ŠEIMYNINĖ ŠVENTĖ MIKELAIČIŲ NAMUOSE

Gerb. Kosto ir Salomėjos žekonytės Mikelaičių gražiuose dviejų aukštų namuose, Habana 747, Berisso, 23. XII. 50 įvyko didelės vaišės jų jaunesniojo sūnaus Alfredo Konstantino krikšto ir 4 metų amžiaus sukakties proga. Bendroje vakarienėje dalyvavo 150 kviestų svečių

Dalyvių tarpe matėsi krikšto motina p-lė Maria Luisa Bučytė, krikšto tėvas Antanas Jaškūnas, krikšto apeigas atlikęs kun. dr. K. Černiauskas, vietinės bažnyčios „Maria Auxiladora'' klebonas kun. Chiecero ir šios Berisso lietuvių šeimynos: Pp. Bučiai, Jaškūnai, Mekšraičiai, Jakščiai, Aksimavičiai, Trubilai, Stundžiai, Bukauskai, St. Glemžai, B. Marcinkevičiai, K. Marcinkevičiai, A. Mozūraitis ir kiti artimesni malonių ir vaišingų šeimininkų draugai.

Iš Buenos Aires dalyvavo J. Juškai, K. Deveikiai - Pipirai, P. Sakalauskai, Petrokai, p-lė Izabelė Graibaitė, p. Bandžius, fotografai J. Zubrickas ir V. Rečiūnas.

Iš Ensenados dalyvavo dvi pp. Kašėtų šeimynos ir daug vietinių svečių.

Vaišės praėjo lietuviškoje ir draugiškoje nuotaikoje, nuoširdžiai pasikalbant, skaniai pavalgant, nugeriant ir padainuojant.

Tenka pasidžiaugti, kad mūsų tautietis K. Mikelaitis, savistoviai dirbdamas kaipo statybinių darbų rangovas, užsitikrino nepriklausomesnį rytojų. Kultūringi tėvai gražiai aukléja savo vaikus. Vyresnysis, Ricardo, dainuoja Berisso lietuvių chore. Jam ne svetimas ir lietuvių scenos meno darbas. Be to, su antruoju savo broliu, Luisito, mokosi akordeono piano muzikos.

Tikrai malonu supažindinti gerbiamus „A. L. Balso'' skaitytojus su pažangia pp. Mikelaičių šeima.

— „ALB''. Rep.

S. L. Arg. Veikimas

SUSIVIENIJIMIEČIAI LIETUVIŲ CENTRE

Dr. J. Basanavičiaus vardo Lietuvių Centras 6. I. 51, savoje nuosavybėje, Tabaré 6950, Buenos Aires, suruošė šokių vakarą broliškos organizacijos — Susivienijimo Lietuvių Argentinoje rūmų statybos paramai, kurie statomi S. L. A. parke, Av. General San Martin 5215, 4 de Junio.

Pavyzdingas Lietuvių Centro žygis yra sveikintinas. Nepaisant abejingo oro, publikos prisirinko gana daug. Apart centriečių, matėsi visa Susivienijimo vadovybė.

„Tegul eina prie garsiakalbio S. L. A. veteranas kūrėjas ir jo Garbės Narys P. Stalioraitis'',— kalbėjo svečiai.

„Tegul kalba Centro pirmininkas K. Mankus ir Susivenijimo pirmininkas St. Majauskas'', — atsakė gerb. veteranas.

Apseita be kalbų, nes kiekvienas dalyvis puikiausia jautė gražaus ir kultūringo vyriausių mūsų organizacijų broliškos talkos reikšmę. Sveikintina pirminžanga!

Organizacijų vadams besitariant, Lietuvių Centro akordeonistai scenoje prie garsiakalbio griežė. Jaunimas šoko iki 4 v. ryto. Visas bufeto pelnas ir pajamos už įžangas įteikta Susivienijimui.

Sveikintinas reiškinys mūsų visuomenės bendradarbiavime!

Nadas Giedraitis.

DIDELIS PIKNIKAS

Sausio 14, 1951 m. įvyksta Susivienijimo Lietuvių Argentinoje draugijos piknikas, visiems žinomoje vietoje, Recreo „Los Robles'', Quilmes paplūdimyje.

ŠOKIAI VISIEMS

Sausio 21, 1951, sekmadienį, Susivienijimo Lietuvių Argentinoje patalpose, Av. G. San Martin 5215, Lanus įvyksta šokiai, įžangos kaip visuomet, nenariams $ 1.20, o nariams veltui.

Į šiuos šokius atvyksta visas lietuviškas jaunimas, pasišokti Susivienijimo medžių pavėsyje.

L. TROCKIS — HERETIKAS NR. 1

(Atkelta iš 3-čio puslapio)

mintyje tuomet dar tebuvo Trockio darbai ir nuopelnai revoliucijai.

3.

Bet jau 1929 m. Trockis buvo ištremtas iš Rusijos. Atrodo, Stalinas vėliau labai apgailestavo, kad jis leido Trockiui išvykti į užsienį, o ne likvidavo jo, nes vėliau Trockis su savo veikla užsieny vis dėlto buvo įnešęs šiek tiek sąmyšio į užsienio komunistų partijas... Iš Rusijos ištremtas, Trockis tapo amžinu žydu ke liaujančiu iš vieno krašto į kitą, nes joks kraštas nenorėjo jo įsileisti, arba jeigu jau įsileido, tuojau rūpinosi, kad jis ieškotų kitos vietos. Pradžioje Trockis atsidūrė Turkijoj, iš ten persikėlė į Prancūziją, iš Prancūzijos į Norvegiją, bet ir iš ten netrukus buvo išpraśytas. Trockiui iš Norvegijos ištremti daug padėjo tuomet buvęs norvegų teisingumo ministeris Trygve Lie, dabartinis JTO generalinis sekretorius. Gal būt, tuo būdu jis ir pelnė Stalino malonę ir vėliau tik jo dėka pateko į JTO sekretoriaus vietą. Todėl paskui daug kur Lie stengiasi Stalinui pasitarnauti ir jo veikloj pastebima dažnai prorusiškų žygių. Iš Norvegijos Trockis nuvyko į Meksiką.

Gyvendamas tremtyje, Trockis organizavo savo šalininkus ir varė aštrią antistalininę agitaciją. Jis parašė keletą knygų, kurios labai demaskuoja Staliną ir jo kliką. Žymesnieji Trockio veikalai yra šie: „Terorizmo gynyba'', „Literatūra ir revoliucija'', „Tikroji Rusijos padėtis'', „Rusų revoliucijos istorija'' 3 tomai ir paskutinė jo knyga „Stalinas'', išleista JAV tik 1946 m. Mat, anksčiau JAV nebuvo patogu savo didįjį sąjungininką demaskuoti.

Žinoma, sunku pasakyti, kokia linkme būtų nuėjusi pasaulio istorija, jei vietoj Stalino būtų Trockis užėmęs Lenino sostą. Greičiausiai bolševizmas būtų ir likęs tokiu pačiu bolševizmu, nes jau jo patys pagrindai klaidingi, bet atrodo, kad vis dėl to nebūtų buvęs sovietijoj sukurtas toks šlykštus Trockio kultas, koks dabar ten yra Stalino kultas. Ir Leninas ir Trockis vis dėl to buvo išsimokslinę žmonės, pažinę ir Vakarų pasaulį, jie jautėsi ideologiniai tvirti, nebijojo tiek kritikos bent iš savo draugų tarpo, kai tuo tarpu Stalinas yra visiškas bemokslis, visiškas azijatas ir negali pakęsti jokios kritikos iš gudresniųžmonių. „L. K.'' — A. M.

TRIKAMPIS LAIŠKAS

(Atkelta iš 5-to pusl.)

dideli! (Sūnus 18 metų, duktė 16). Išsivežė jo su žmona kruvino prakaito sutaupas.

Čia vėl ima teisinti savo padarytas klaidas, kad žmona nesveikavo, klimatas netiko — be to, sielvartas smaugė. (Ir kas to nejaučiam gyvendami svetimame krašte). Jis taip pat manė vykti, tik pasiliko parduoti namelį. Užklupo karas ir štai ko sulaukė.

Susirūpinusias akis pakėlė į dangų. Visas dangus buvo apteruktas vienoda pilkuma. Saulė vakaruose praskleidžia uždangą, kur, rodos, už nepermatomo stiklo vartosi pilkame guolyje, prisimerkusi, tartum klausydama vėjo migdomai liuliuojamos muzikos.

Taip Pośka susimąstęs prasėdėjo iki vėlaus vakaro po tankia slyva, sode.

Vėjas visiškai nutilo, kad nė vienas lapelis nepajuda. Tolumoj sužaibavo. Artinosi audra. Pośka apsidairęs pakilo ir nužingsniavo lėtai į kambarį, neśdamas trikampį laišką galvoj.

Dienos bėgo ir Pośka daugiau nesulauké iš Lietuvos laiškų Kodėl? Gi todėl, kad budeliai aprūpino jo šeimą visu kuo: ir duona ir drabužiais ir... mažu žemės sklypeliu. Taip parašė jam giminės. A. J. Putinas. Val. Alsina, sausis 1951 m.

Kosto ir Salomėjos Žekonytės Mikelaičių namuose. Habana 474, Berisso, 23, XII. 50, jų jaunesniojo sūnaus Alfredo Constantino krikštynų ir 4 metų amžiaus sukakties proga. Iškilmingose vaišėse dalyvavo 150 svečių iš Berisso, Ensenada ir iš Buenos Aires. (Juozo Zubricko nuotrauka).

A. JANULAITIS ir B-vė
Stato naujus namus. Taiso ir remontuoja senus
Cor. Brandzen 2786 — Sarandi

RESTORANAS — BARAS
A. Degulis, P. Olišauskas ir A. Švarlys savininkai
Geras valgis. Pirmos rūšies gėrimai. Nebrangios kainos.
c. Pedro Mendoza 2117.
Tel. 21-2952

RESTORANAS "DOS AMIGOS'
K. Paulausko ir M. Kamsiuko
PASEO COLON 449, Bs. AIRES
Tel. 33, Avenida 3202
Puikūs valgiai, baras, rezervadai šeimynoms.

NERVŲ IR PROTO LIGOS
Liaukų nenormalumai
DR. SANCHEZ AIZCORBE
Paraguay 1365 Tel. 42-8425
Nuo 10 iki 12 ir nuo 15 iki 19 v.

Baras - Restoranas
"EL RAPIDO"
Federikas Grunovas
Savininkas
CENTENERA 3204. T. A. 61-1785
NUEVA POMPEYA - Bs. AIRES
Prijkus maistas, skubus patarnavimas, vietiniai ir užsieniniai gėrimai. Pavieniai ir šeimynos kviečiama apsilankyti.

QUILMES BOCK
la mejor cerveza

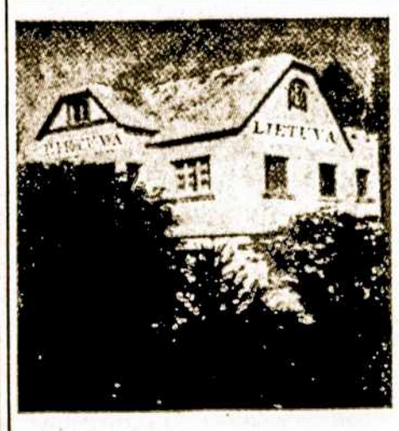

Ibicuy salose gražioje gamtoje trijų upių santakoje (Tres Bocas Sagastume, Islas del Ibicuy) V. V. Nalivaikos yra moderniškai įrengtas vasarnamis

„LIETUVA''

Čia galima pasimaudyti, laiveliu paplaukioti, pameškerioti, įvairių medžių parko pavėsy grynu oru pakvėpuoti bei ramiai pasilsėti.

Užinteresuoti smulkesnes informacijas gali gauti ir rezervuoti kambarius: Turizmo Agencijoj Florida 165 (Galeria Guemes) escritorio 529, piso 5, T. E. 33-9584.

Calidad superior
CINZANO
VERMOUTH

Nepaprastas - Įdomus - Naudingas
ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSO KALENDORIUS 1951 METAMS

Consultorio Dental MITRE
DR. ADOLFO SEMERIA — Dentista
Beskausmis gydymas, traukimas, blombavimas. — Sudėjimas naujų dantų. — Ilgameté praktika. — Prieinamos kainos. — Kalbama lietuviškai, rusiškai, lenkiškai. Priėmimas antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais nuo 14 iki 20 val.
Av. MITRE 714. T. E. 22-5966 AVELLANEDA

Atostogos ir Poilsis
Norintieji patogiai, lietuviškoje gamtoje, prie upės ramiai pailsėti, važiuoja atostogauti J. A. Burokų
Žemaitijon
SAGASTUME CHICO, VIA CANAL SAN FERNANDO
Visi patogumai, lietuviška virtuvė, mandagus patarnavimas. Rezervuokite kambarius iš anksto: SANCHEZ PENAUD agent. Florida 165 (Galeria Guemes) piso 5, esq. 529. T. E. 33-9584.

Nauji Kapai

PAVYDO AUKA KRITO JANINA URBONAITĖ JASIENĖ

Sausio 6, 1951, įvyko baisi drama Buenos Aires alėjoje Castanares 5422. Ten gyvenantis Ernestas Matas Skudrė, 59 m. amžiaus, susiginčijęs su savo gyvenimo drauge, Janina Urbonaite Jasiene, 51 metų amžiaus, ją taip sužalojo į galvą virtuvės staleliu, kad nelaimingoji miré vietoje. Skudrė suimtas 48 nuovados policininkų prie Serrano ir Aguirre.

Skudrė gimęs Lietuvoj, bet krikštytas Latvijoj. Argentinoje jis dažnai nusiskūsdavo, kad jo gyvenimo draugė jį skriaudžianti. Neseniai buvo išėjęs iš namų ir gyveno Alsinoje. Paskui vėl grįžo ir baigė tvarkyti pensijos dokumentus. Nesusivaldymas pražudė abu: Janina kapuose, o Ernestas kalėjime. Liko našlaitė duktė ir kiti giminės Argentinoje.

AMERIKOJ MIRĖ K. IR E. BARŠČIAUSKAI

Rugpiūčio 8, 1950, čikagoje automobilis užmušė Kostą Barčiauską, atsargos pulkininką, atvykusį iš trem ties.

Jo žmona Elena mirė vos 2 mėnesius išgyvenusi Amerikoje. Jis buvo 75, jį — 66 m. amžiaus.

— ALGIMANTAS JULIUS ŠIRVYDAS, atvykęs iš tremties, po 10 mėnesių darbo Pennsylvanijos anglių kasyklose, žuvo nelaimės metu darbe.

— ANTANAS MIKALAUSKAS, buvęs „Vienybės'' leidyklos pirmininkas, sulaukęs 60 metų amžiaus, miré Brooklyne, N. Y.

— EMILIUS KASPERAITIS, 39 m. amžiaus, nusišovė Australijos inmigrantų stovykloje.

— JONAS ADOMAVIČIUS, Lietuvių Pilėčių Draugijos kūrėjas So. Bostone, sulaukęs 78 m. amžiaus miré lapkričio mėnesį, 1950, palikdamas nuliūdime žmoną, 5 sūnus, dvi dukteris ir daug anūkų

— BALYS DIRMONTAS, advokatas, miré Vokietijoje prancūzu zonoje.

— KUN. MYKOLAS ŠEIŽYS, (poetas Dagilėlis), sulaukęs 76 m. amžiaus, mirė okupuotoje Lietuvoje 8. IX. 50.

— A. SAMULIONIČTĖ VENIENĖ, gimusi Škotijoje lietuvių visuomenės veikėja, sulaukusi 42 m. amžiaus miré Belshillyje.. Ten pat lapkr. 18. 1950 miré Marija Snapauskienė, sulaukusi 79 m. amžiaus.

— E. BERENTAS, Lietuvos kariuomenės atsargos majoras, buvęs cenzorius, sulaukęs 62 m. amžiaus 13. XI. 50 nuo širdies smūgio miré Pinnebergo stovykloje, britų zonoje, Vokietijoj.

VYRIŠKŲ IR MOTERIŠKŲ RŪBŲ siuvėjas. Užsakymus priima ir su savo medžiaga. Tartis vietoje:
JONAS PAULAUSKAS,
C. 1, Nr. 1732, V. S. Carlos, Berisso.

E. ŠKIKAS
LIETUVIŠKAS KNYGYNAS
Reikmenys Mokykloms
Priima „A. L. Balso'' pren.
Comercio 4311 — Berisso, FCNGB

Despensa "La Fe"
ANTANAS BUNDINIS
Savininkas
Šviežias valgomas prekes ir gerą alų bei vyną gausite pas mus pigiau negu kitur. Prašom apsilankyti ir pasitikrinti.
Canning 1706 ir Costa Rica 4401
Telefonas 72, Parque 4020

O VIS DĖLTO!

O vis dėlto aš nuolatos lieku prie Tavęs (Ps. 73, 23).

Jei Dievas yra, iš kur bloga. Tai senas žmonijos klausimas. Tai ne tiktai bedievių, bet ir tikinčiųjų klausimas. Tai yra ir mūsų visų klausimas.

Bet psalmininkas, kurio žodžiai sudaro mūsų tekstą, kelia šitą klausimą ne taip, kaip daugumas iš mūsų. Jie tai neretai daro su pikta, bedieviška intencija: jie nori apkaltinti Dievą, jam suversti atsakomybę už pasaulyje esamas blogybes. Jie, kaip matome, ir klausimą apie pikto kilmę, kelia kaip piktą, nuodėmingą klausimą. Bet psalmininkas kelia šitą klausimą Dievo akivaizdoje. Jis nė iš tolo nemano Dievui primesti kaltės. Jis kalbasi su Dievu. Jis savo mintis ir pastabas praneša Dievui maldoje.

Ir mums visuomet yra naudinga ir išganinga, jei mes sunkius gyvenimo klausimus ir būties mįsles, jų tarpe ir pikto problemą, spredžiame maldoje, Dievo akivaizdoje, su Dievu, o ne prieš Jį. O Dievas leidžia mums pasisakyti aiškiai ir atvirai. Jis visai nemano užsmelkti mumyse tokius klausimus. Bet jis nori, kam mes Jam pasisakytume, su Juo spręstume tai, kas mums nesuprantama ir neišsprendžiama.

O mums neišsprendžiama lygiai tas pat, kas ir psalmininkui. Būtent, tai, kad bedieviams geriau sekasi negu tiems, kurie Jo bijosi; kad jie nemiršta su sopuliais ir nepatiria tiek daug sunkumų, kaip kiti; kad jie turi daugiau, negu jų širdis geidžia; kad jie niekina Dievą, o tačiau Dievas nesunaikina jų. Mums, lietuviams, gyvenamuoju metu neretai pasišauna: Jei yra Dievas ir jeigu Jis yra teisingas, kam Jis nesužlugdo kruvinosios Stalino valdžios? Psalmininkas negalėjo tai suprasti — kuris iš mūsų gali tai? — kad Dievas leidžia piktenybei triumfuoti ir net teisiojo gyvybę atimti.

Tačiau, visų savo apmąstymu pabaigoje jis taria savo Dievui: „O vis dėlto aš lieku prie Tavęs!'' Jis nesako: „Nėra jokio Dievo''. Jis tiki, kad Dievas tinkamu metu ir būdu naikina pikta. Jis tiki, kad blogis nėra koks nors antras Dievas šalia Dievo Kūrėjo, bet realybė, kuri yra Dievo žinioje. Jis žino, kad Dievas yra Dievas, kuris ne tik daro gera, bet ir leidžia pikta; kuris ne tik gydo, bet ir sumuša; kuris ne tik mėgina, bet ir teikia ištvermės mėginimuose. Jis tai žino tikėjimu. Tikėjimu pasiremdamas, jis sako: O vis dėlto!

Jo nusistatymas yra ir visų tikrai Dievą tikinčių nusistatymas. Tai nusistatymas, kuris akivaizdoje gyvenimo piktybių ir tragedijų, kuriose taip veikiai sudūžta daugelio tikėjimas, pabrėžia: „O vis dėlto aš lieku prie Tavęs!'' Ką reiškia šitas „o vis dėlto''? Jis pasako, kad mūsų tikėjimas eina prieš visokį patyrimą. Jis priklauso nuo Dievo ir tiktai nuo Jo, o ne nuo gyvenimo aplinkybių. Patyrimas sako: Tu esi Dievo prastotas; kitaip tu neturėtumei tiek daug kentėti. Tikėjimas sako: Dievas yra su tavim ir tavo kentėjimuose. Patyrimas sako: Mes turime mirti. Tikėjimas sako: Kas tiki Kristumi Jėzumi, tas turi amžiną gyvenimą. Patyrimo formulė yra „jei — tai''; tikėjimo — „nors — o vis dėlto''.

(Tęsinys kitame numeryje)

DVASINIO TURINIO LITERATŪROS GALIMA VELTUI ĮSIGYTI RAŠANT Į MŪSŲ RAŠTINĘ JAV
LIETUVIŲ MISIJOS DRAUGIJA INCORPORATED
P. O. Box 488, Chicago 90, Illinois, USA

KARNAVALINĖS Linksmybės Visiems VASARIO 3, 4, 5, 6 ir 10 dd. 1951 m. Lietuvių Klūbo salėje, Av. Boedo 737

VIETOS KRONIKA

ARTIMIAUSI PARENGIMAI LIETUVIŲ KIČBE

SAUSIO 13 D., ŠEŠTADIENĮ, Baltgudžių Sąjungos Argentinoje rengiamas „Senų Naujų Metų" sutikimas. Vakarienė 20 val. Bendri publikos šokiai, orkestrui „Baltica" griežiant, prasidės 22 val.

VASARIO 3, 4, 5, 6, IR 10 DD., nuo 21 val. vyksta Karnavalai Lietuvių Klūbe, orkestrui „Baltica" griežiant. Po atostogų susitinka jaunimas ir šeimynos visomis karnavalų dienomis.

„A. L. BALSO" PRENUMERATA 1951 METAMS

Argentinoje palieka po senovei, t. y. 20 Argentinos pezų metams.

Urugvajuje — 5 Urugvajaus pezai.

J. A. Valstybėse ir visur kitur užsieniuose — 3 Amerikos doleriai.

REIŠKIAME GILIĄ PADĖKĄ UŽ PASVEIKINIMUS

Spaudos darbuotojaus, organizacijų veikėjams ir visiems „A. L. Balso" draugams, atsiuntusiems Kalėdinius ir Naujametinius pasveikinimus, šiuomi reiškiame nuoširdžią lietuvišką padėką.

Iš užsienių ir iš tolimiausių Argentinos vietų gauti pasveikinimai ir parama lietuviško spaudintojo žadžio gaivinimui, mums priduoda dar daugiau energijos stiprinti nepriklausomos spaudos darbą, kad mūsų visuomenės ir organizacijų balsas juo plačiau girdėtusi visame laisvame pasaulyje.

Negalėdami padėkoti atskirai, šiuomi dėkojame visiems mūsų prieteliams bendrai.

„A. L. Balso" Redakcija, Administrac ir Spaustuvė.

PETRAS KRAPOVICKAS BAIGĖ UNIVERSITETĄ

Trečias ir jauniausias pp. P. E. Krapovickų sūnus, Petras Krapovickas šiemet baigė Buenos Aires universiteto filosofijos ir literatūros fakultetą. Malonu pažymėti, kad savo studijoms jis naudojo ir Lietuvių Literatūros Istoriją, Vilniaus Albumą ir kt. mūsų literatūrą, nes gerai kalba lietuviškai, kaip ir jo vyresnieji broliai: Kordobos universiteto agronomijos fakulteto profesorius Antanas Krapovickas ir inžinierius Pranas Krapovickas. Visi trys broliai yra gimę Argentinoje.

— ADOLFAS GIKARAS iš Niecochea šventes praleido sostinėje. Ta proga pardavė ir išsiuntė į JAV savo dirbtuvės ryklių aliejaus ekstrakto už $ 300.000. Naujus Metus sutiko Lietuvių Klūbe su pp. K. A. Vaitkevičiais ir kitais tautiečiais.

„AVENIDA"
BARAS — KAVINĖ — BILIJARDAI
AV. SAENZ 1243 — TE. 61-0241
Nueva Pompeya
Savininkai lietuviai:
Leonas Pilka, Jonas Stašauskas,
Ignas Liūmas ir Vincas Vilkelis.

„KAUNAS"
Sūraus vandens maudynės
"Recreo y Pileta"
"LA SALADA"
Visi patogumai ir maistas
Savininkai: V. K. Masiokai.

BRUNO MATUSEVIČIUS
Įvairiausių baldų dirbtuvės sav.
Gral. Fructuoso Rivera 6679,
Villa Lugano — Buenos Aires

Įrengiu elektrą ir antenas
Darau naujus ir taisau
RADIO APARATUS
Leonas Bernotas,
Camarones 5826, Buenos Aires.

VILIUS RASIČNAS
Optikas Technikas
Akiniai, Foto-Aparatai
Savo Laboratorijoje priima:
Šeštadienį nuo 10—16
Sekmadienį nuo 11—15
Gral. M. Acha 876
(Frente Club Pomona)
Parqeu Peluffo-Moron-F.N.D.F.S.

PIRMA LIETUVIŠKA ŠOFERIŲ AKADEMIJA

Technika
Kvotimai
Valdymas
Calle VIEYTES 1789 (Puente Barracas) Bs. As. T. A. 21-0265

ARGENTINOS L. BENDRUOMENĖ IR VASARIO ŠEŠIOLIKTOJI

A. L. Bendruomenės Laikino Organizacinio Komiteto posėdyje 7. I. 51 perskaitytas Tautos Fondo valdytojo prof. J. Kaminsko laiškas, liečiantis Argentinos lietuvių kolonijos paramą VLIK'ui. Ten pat nutarta, kad Vasario šešioliktos minėjimo pelnas eitų VLIK'o darbo paramai. Teisininkui Gediminui Burduliui pareiškus, kad dar nebaigtas A. L. Bendruomenės formalus susikūrimos ir dėl to minėjimui leidimas imamas Lietuvai Išlaisvinti Centro vardu, bet rengiama ben drai ir pelnas eina VLIK'ui.

Tuo klausimu kalbėjo pirm. I. Padvalskis, sekr. L. Sruoga, vicepirm. K. Norkus, kun. P. Garšva ir prof. D. Gruodis, patiekdamas raštišką planą Bendruomenės organizavimui.

Jau buvo minėtas min. Dr. K. Graužinio raštas A. L. Bendruomenei. Šiame susirinkime konstatuotas tokių raštų gavimas nuo ministerių P. Žadeikio, B. K. Badučio, St. Girdvainio, Dr. St. Bačkio ir nuo VLIK'o pirmininko prelato M. Krupavičiaus.

Sekantis A. L. B. posėdis įvyks 21. I. 51, 12 val.

VINCAS SENULIS,
Buenos Aires provincijos Gubernatūros vasarnamio, Sans Souci dvaro, prie Tandil, vedėjas, kuris su žmona, ponia Marcele Skikaite Senuliene, atostogų proga, savo nauju automobiliu aplankė Buenos Aires ir savo gimines Berisse.

NAUJIEJI METAI DUNAIČUKŲ NAMUOSE

Niclas ir Olga Kraniauskaitė Dunaičukai Naujų Metų dieną suruošė gražias vaišes savo namuose, Baigorria 4728, Buenos Aires. Apart malonių šeimininkų dalyvavo šeimininkės brolis agr. Petras Povilas Kraniauskas su savo žmona mokytoja ponia Erna Vymeryte Kraniauskiene, jų dukra Milda, „A. L. B." red. K. Norkus, Albinas ir Augustina Petraitytė Paulaičiai iš Josė Paz su dukra Marta ir keletas vietinių kaimynų. Rep..

— IŠNUOMUOJU tuščią namą Gerli. 2 kambariai 4x4, 1 saliukė 3x3, valgomasis 3x3, virtuvė, šiltas vanduo. Mėnesiui $ 330. Teirautis Balse.

— A. IR G. SATKAUSKAI su dukromis išvyko atostogoms Atlanto pajūrin į San Clemente de Tuyú. Apsistojo pp. Bukevičių „Atlantidoj".

— ANTANAS KETURAKIS, susižeidęs koją Susivienijimo parke 31. XII 50, gydosi savo namuose. Gerb. Susivienijimo veikėjui linkiu greito pasveikimo. P.

JONAS KRUTAS
Įrengia elektrą, taiso radio, prosus ir kt.
Catamarca 3335, Avellaneda

Radio – Elektra
Radio technikas dirba naujus, taiso ir pakeičia visokių rūšių, aparatus. Pataiso antenas pigiai, garantuotai ir ant išsimokėjimo. Išnuomuojami visokiems banketams Radio - Fono amplifikadoriai su lietuviškomis plokštelėmis pigia kaina. Tartis:
VINCAS RAMANAUSKAS
Baigęs mokslą USA
calle POLA 289 — Buenos Aires
T. E. 64 - Liniers - 4154.

Akušerė Benė Bilek
Diplomuota Pragos ir Bs. Aires Universitetuose. Speciali pagelba gimdyvėms. Pasitarimų valandos nuo 8 iki 21 ir sekmadieniais; 3 kv. nuo Constitución.
Calle Lima 1217, Bs. Aires.
TE. 23-3389.

TREMTINIAI ATSIVEŽĖ DARBO ĮRANKIUS

„Elfdalen" laiveliu iš Švedijos atvykę Argentinon 82 Pabaltijos tremtiniai atsivežė savo darbo įrankius. Šeši asmenys atsivežė po automobilį - sunkvežimį, kad verstis prekių transportais Argentinos provincijose. Kiti atsivežė darbo įrankius pagal savo specialybes.

Vienas jaunas latvis atsivežė moderniškiausias mašinas medžio industrijai. Pradžioje dirba kitur, o įgijęs šiek tiek patyrimo vietinėje rinkoje atidarys savo dirbtuvę. Jam reikalingas dalininkas, turintis patalpas.

MŪSŲ DIPLOMATŲ ATOSTOGOS ARGENTINOJE

Lietuvos Pasiuntinybės Pietų Amerikai konsularinio skyriaus vedėjas, p. Anatolius Grišonas su šeima atostogauja savo namuose salose Ibicuy, Entre Rios provincijoje.

Konsului grįžus Urugvajun apie vidurį sausio mėnesio, žada vykti atostogoms savo ūkin Kordobos provincijon ministeris Dr. K. Graužinis su šeima. Rep.

— DR. OSCAR BRUNO, medicinos gydytojas su ponia Lucia Trajauckaite de Bruno, dviem sūnais ir dukra šventes praleido Mar del Plata pajūry.

— ALBINA KAZLAUSKAITĖ atostogauja Atlanto pajūry, Pina - Mar.

— GLADYS IR ANELĖ GERVELYTĖS, Bernardas Survila ir muzikas Andrijauskas Naujus Metus sutiko Urugvajuje.

— VYTAUTAS BALČIČNAS, „A. L. Balso" spaustuvės linotipininkas, savo atostogas praleis Mar del Plata pajūryje.

— KAZIMIERAS ŠULNIS su šeima atostogauja Mar del Plata pajūry.

— A. O. KAIRIAI su dukra Elsita vasarojo San Clemente de Tuyú pajūry.

— ANTANAS AMBROZEVIČIUS ir Kazimieras Valenta su žmona atostogoms vyksta į Kordobos kalnus.

— KUN. KARDAUSKAS iš čilės vieši pas Tėvus Marijonus Argentinoje.

— PRANAS MUIZIS atostogavo Kordoboje pas savo sesutę ir švogerį prof. Vytautą Staugaitį.

— JUOZAS PUŠKORIUS grįžo iš Švedijos. Naujus metus sutiko Lietuvių Klūbe.

— NIKODEMAS SKRANDŽIUS su žmona, dukra ir sūnum šiemetines atostogas praleis Villa Rumipal, pp. Palšių vasarnamy „Lituania".

— B. EIDUKONIAI ir J. Aukštikalniai atostogauja Kordobos kalnuose, pp. Palšių pensione „Lituania", Villa Rumipal.

— Karnavalai Lietuvių Klūbe, Av. Boedo 737, vyksta vasario 3, 4, 5, 6 ir 10 dienomis, nuo 21 val. Griežia orkestras „Baltica".

— STASYS ARASIMAVIČIUS, virš 20 metų išdirbęs spaustuvėje Colombati, išėjo pensijon. Iš tremties jo atsikviestas sūnus, Kostas Arasimavičius yra Lietuvių Tautinio Ansamblio seniūnas.

— LIETUVAITĖ parduoda grožio salioną arba perleidžia patalpą: Defensa 1229, Bs. Aires.

Reikalingi darbininkai (carpinteros cemento armado) statybai fabriko Bagley. Kreiptis vietoje: Avenida Montes de Oca 205, Buenos Aires. (Plaza Constitución) Labai geras atlyginimas. (7-8)

IŠ PLIAS ARGENTINOS SK. SUSIRINKIMO

Sausio 5, 1951 įvyko Pasaulio Lietuvių Inžinierių ir Architektų Sąjungos (PLIAS) Argentinos Skyriaus nario susirinkimas, Lietuvių Klūbo patalpose, Av. Boedo 737, Buenos Aires.

Dalyvavo šie kolegos: pirm. Jonas Ramanauskas, Anatolius Dičius, Pranas Krapovickas, Vytautas Gogelis, Liūdas Neimanas, Marijonas Cikota, Leopoldas Stripinis, Ben. Baranauskas, Alfonsas Morkūnas, Leopoldas Vaitiekūnas.

Dalyvavo ir du kolegos svečiai: Argentinoje gimęs ir Kordoboje pernai inžinierijos fakultetą ten baigęs inž. Robertas Musteikis, kuris PLIAS kolegas teiravosi apie sąlygas Buenos Aires mieste. Antras naujokas, tai prieš tris savaites iš Anglijos atvykęs kolega Stasys Kavaliauskas, kuris papasakojo savo nuomonę apie inžinieriu darbo salygas Anglijoje.

Aptarus PLIAS reikalus nutarta 14. I. 51, 10 val. ryto dalyvauti bendrai su šeimomis, PLIAS nario, inž. Prano Krapovicko nošvio p. K. Gasevičiaus vasarvietėje, Km. 29 — Naujus Metus sutikti.

Pasibaigus susirinkimui ir bendrai pavakarieniavus, kolegos sudainavo lietuviškai, kiekvienas iš eilės užvedant kurią nors liaudies dainelę. Malonu girdėti, kad bent trys Argentinoje gimę ir čia universiteto moksla baigę PLIAS nariai puikiai užvedė ir dainavo lietuviškai. Rekordą šioj srity sumušė inž. Morkūnas.

Dabar inžinieriai skelbia atostogas. Sekantis PLIAS posėdis įvyks Lietuvių Klūbe balandžio 6, 1951. Rep.

— PLIAS NARIAMS ŽINOTINA, kad nuvykti (14. I. 51, 10 v.) į gerb. p. K. Gasevičiaus "quinta" - vasarvietę galima su „Expreso La Plata" iš Plaza Constitución arba iš Plaza Once. Taip pat su traukiniu iš stoties Constitución, FCNGR. Išlipti reikia prie Klm. 29, Camino La Plata, Ruta Nr. 2, iš kur lieka eiti apie 400 m. kelio. kairėn. Valdyba.

— KLIERIKAS Vytautas A. Palubinskas šį mėnesį iš Buenos Aires išvyko mokytis Romon. Jo kolega Klimonskis neseniai tapo įšvęstas į kunigus Argentinoje. Claypole seminarijoje mokosi Bernotas, kurio brolis prieš porą metų ją apleido ir valdininkauja centraliniame pašte. Taipgi valdininkauja buvęs klierikas Aleksa ir transporto versle savistoviai dirba buvęs klierikas Padvalskis. Klip.

— INŽ. ROBERTAS MUSTEIKIS iš Kordobos vieši Buenos Aires mieste. Naujus metus sutiko Lietuvių Klūbe savo kolegų būrelyje.

— LAIŠKUS, atėjusius „A L. Balso" adresu prašomi atsiimti: Balys Rastauskas, Jonas Vedegys, Jurgis Puškorius, Pranas Merkys, Br. Mikšys, Juozas Leskevičius, Jonas Pamataitis, Maria M. de Žitkus, Jonas Burokas, Jurgis Drungis, Veronika Janušonytė — buvusi Prevalackienė, Pranas ir Kazimieras Mikeliai, Ema Zaueraitė, Jardinero P. č., šiaulietė Ona Juknevičiūtė, Ona Jokubaitienė, Steponas Kavaliauskas, J. B. Masevičiai, Leonas Liutkevičius, Antanas Petrauskas — dokumentai, Antanas ir Ona Mickevičiūtė Ravinskai, seserys Raulinaitytės, Stasė Radvilaitė, Mikas Kikalas, Juozas Rimkus, Pranas Danielius, St. Motiekūnas, JAV mirusio Jurgio Latvio ar Latvėno seseriai Argentinoje, Maria Gylytė, Stasys ir Emilia Grušai, Jonas ir Juozas Gaižiūnai, Aleksandra Gintalas-česnauskaitė, Izidorius Gudaitis, Juozas Eigelis, Domeika, Pr. Kybartas, Pr. ir St. Laniauskai, Juozas Žukas, Kaz. Užkurėlis, Juozas Staškūnas arba jo žmona Maria, Juozas Striupeikis, Br. Sabaliauskas, Jonas Senkus, Antonia Zabulionytė - Skudas, Ona Vaitonytė.

Dr. E. LEVINAS
Lietuvis gydytojas - chirurgas diplomuotas Berlyno ir Kordobo universitetuose, buvęs Rosario ligoninės klinikos vedėjas, daba Hospital de Clinicas, Sala 4 gydytojas, kalbantis lietuviškai, priima širdies, aorta ir kt. ligų ligonius savo konsultorijoje
nuo 15 iki 18 val.
CALLAO 545 T. A. 35 - 8669

ODOS LIGOS — SIFILIS
Dr. MIGUEL FINKELBERG
Gydytojas specialistas ligoninės Durand
CORRIENTES 5628, 1 piso T. A. 54-7593
Priėmimo val.: 15 - 19. — Sekmad. ir šventad. 9 - 11.

GRAN INSTITUTO "RAMOS MEJIA"
VENEREAS
LYTIES LIGOS — SIFILIS — ŠLAPUMAS
ODOS ir KRAUJO LIGOS. (ANALIZAI).
Skubus, modernus gydymas.
Egzema — Psoriasis — DR. FILIPPINI.
Pilvelio — Vidurių — Jaknų — Inkstų — Plaučių Ligos.
REUMATIZMAS — LUMBAGO — ŠIRDIS — Hemorojus —
Venų Išsiplėtimas — Kvėpavimas — AZMA — Vėmimas.
MOTERŲ LIGŲ Gydytojas, DR. NUÑEZ
GERKLĖ — NOSIS — AUSYS — Gyd DR. MACCHI.
Priėmimas nuo 9 iki 21. Sekmadieniais nuo 9 iki 12
RIVADAVIA 3070 PLAZA ONCE

Dr. M. RABINOVICH
Šlapumo ligos. — Venerinės. — Lytinis nusilpimas.
Oda. — Sifilis. — Pilvas.
Širdis. — Plaučiai.
Moterų ligos. — Gyslos. — Hemorojus.
Spindulinė X. Trumpieji. Elektrokoagulacia.
Priėmimo val. nuo 15 iki 20. Sekmad. ir švent. nuo 10 iki 12
JOSE E. URIBURU 770 — T. A. 47, Cuyo 4970 — BS. AIRES
(Altura: Córdoba 2200)

VIANORD
Skandinavų lektuvais ir laivais kelones į Europą ir atgal
PATARIMAI EMIGRACIJOS REIKALAIS
T. E. 35-0485 — SUIPACHA 156 — T. E. 35-7912

Kalnai miškeliai ir jūra vien tik Piriapolyje — Piriapolis su savo gražiomis apylinkėmis — puikiausias pliažas. — Viešbutis „Explanada", ant pat jūrų kranto, siūlo būtą ir maistą nuo 30 iki 37 Argentinos pezų dienai asmeniui. Europietiškas maistas. Savininkai latviai.
HOTEL EXPLANADA
Juan y Catalina P. de Pemper, sav.
PIRIAPOLIS — URUGUAY Telefonas: 75

LINKSMAI SUTIKTI NAUJIEJI METAI

Daugelyje Argentinos lietuvių šeimų įvyko vaišės Naujųjų Metų sutikimo proga. Visose Draugijose ta proga įvyko parengimai.

Dr. Basanavičiaus vardo Lietuvių Centre dalyvavo daug gražaus jaunimo ir šeimynų.

Susivienijimo parke gerb. G. E. Šimkūnai suruošė vaišes jų vyresnės dukters įstojimo universiteto fakultetan proga.

Parapijos salėje dalyvavo visas Lietuvių Meno Ansamblis jo narių — Jurgio Merenholco ir panelės Vladės Ališauskaitės vestuvių proga. (Po civilinio registro jaunavedžiai su liūdininkais turėjo vaišes Lietuvių Klūbe).

Labai iškilmingas Naujų Metų sutikimas įvyko Lietuvių Klūbe, sykiu dalyvaujant lietuviams, latviams ir estams. Pirmiausia atėjo tik ką atvykusių mažyčiu „Elfdalen" laiveliu iš Švedijos latvių ir estų jaunuolių būrelis. Juos pasveikino gerb. Hugo Kriews estiškai, o jo žmona, ponia Onytė Šikšnytė de Kriews — lietuviškai. Visi stalai buvo užimti pabaltiečių sportininkų, šiaip jaunimo ir žymių mūsų šeimynų. Orkestrui „Baltica" griežiant Ilgiausių Metų lygiai 12 valandą visi sveikinosi, keldami šampano taures.

Klūbo vadovybė, tarnautojai, orkestro dalyviai ir malonūs svečiai sudarė vieną bendrą šeimą ir linksminosi iki 6 val. ryto.

Prie naujametinės loterijos darbavosi gerb. ponia Sofia Gerumbauskienė su dukra panele Sofia Gerumbauskaite ir sūnum Juozuku.

Uolus „A. L. Balso" bendradarbis Leonas Kančauskas su žmona ir kitais mūsų spaudos bendradarbiais, palydėdami senuosius metus, vieni kitiems reiškė laimingų Naujų 1951 Metų!

Fotografas Antanas Kirstukas padarė visą eilę nuotraukų.

GONDRAND - DELFINO SRL.
Organización Mundial de Viajes
Florida 439 Buenos Aires T. E. 31 - 1051/8
Pasajes de llamada con fecha fija de Alemania, Austria, Inglaterra, Francia, Italia etc. — Venta de pasajes marítimos y aereos de todas las Compañias a precios oficiales. — Oficinas propias en todos los paises del mundo.

Lietuvių Krautuvė
parduoda: papirosus, loterijos bil., marškinius, kojines vyrams, kvepalus ir rašomąją medžiagą.
PETRAS VAIČEKONIS, sav.
WARNES 378 VILLA CRESPO

ANTANAS PASTARNOKAS
Restoranas — Baras — Bilijardai
CARLOS PELLEGRINI 1453
Isla Maciel — Avellaneda

Ave America!
25 poeto Jurgio Kastyčio Gliaudos eilėraščiai. 17 dailininko Vl. Vijeikio piešinių. Gražus 32 pusl. leidinys. Viršelyje — dangoraižiu perverta širdis.
Išleista J.A.V. Knygelės kaina 3 Argentinos pezai. Gaunama: „A. L. BALSE"
Av. Boedo 737 — Buenos Aires.

Nikod. Leipus
LAIKRODININKAS
Garantuotai taiso laikrodžius
Daro ir perdirba žiedus
Pasiteiraukit — būsit patenkinti
Constitución 3586, Bs. Aires
Telefonas 46 - 1819

JURIDINIS BIURAS
Adv. Dr. Roman Ciechanow
Adv. Dr. Roberto Rois
c. Maipu 231, oficina 231
TE: 34 - 1020 ir 34 - 0601
Nuo 3 iki 6:30. Šešt. 3 - 4
Darbo bylos. Šeimos Dokumentai pilietybei ir pensijai. Pirkimas ir pardavimas nejudomų nuosavybių.

M. Baltnaitytė - Frey
lietuvė akušerė
priima ligones ir duoda patarimus gimdyvėms visą dieną.
CHACO 2158 Valentin Alsina

VINCAS BAGDONAVIČIUS
Almaceno „Kėdainiai" sav.
Albarreyos 2799; Tel. 51-7014
Villa Pueyrredon — Bs. Aires.

Aronas Resnikas
Laikrodininkas ir auksorius
Parduoda ir pertaiso laikrodžius ir brangenybes. Perdirba žiedus
Ir perka auksą.
CORRIENTES 5349 — Buenos Aires
T. A. 54, Darwin 7981

Antano Girdausko
Visokių Baldų Fabrikas
HERNANDARIAS 1721 - Bs. Aires
Dirba moderniškiausius baldus šeimynoms garantuotai ir nebrangiai. Kviečia persitikrinti ir pasirinkti.

CORRALON Y SANITARIOS
de Wolf Arender e hijo
Įtėikiama statybai medžiaga įmokant 50 % kainos. Likęs išsimokėjimui. Kainos pigios. Lietuviai pasiteiraukit
MAXIMO PAZ 1099, esq. Santa Fe
T. A. 241-0673 - 4 de Junio

DR. J. GINTYLA,
Medicinos Gydytojas
ELEKTROTERAPIA
Reumatizmo, ciatica ligų specialistas
PERSIKĖLĖ Į
José Evaristo Uriburu 1312
I - as aukštas
T. E. 42 - 2036
Priima ligonius kasdien 10 - 13 val. ir Antradieniais, ketvirtadieniais ir Šeštadieniais 15 - 18 val.

JURIDINĖ SLAVŲ STUDIJA
Dr. Joaquín Prieto — adv., b. Trib. teisėjas.
Sr. José Podres — Admin. reikalai.
I. STAMBOLSKI — Procurador
GUIDO PODRES
Civiliai, kriminaliai ir administraciniai reikalai; ypatingai greit sutvarkomos bylos už SUŽEIDIMUS DARBE, kelionėse ir už paliuosavimus iš darbo sostinėj ir provincijoj. Palikdami, paveldėjimų išieškojimai. Tarpininkauja perkant ir parduodant biznius ir namus. Skuba visuomet užtikrintr.
Priėmimo valandos nuo 10 iki 12 ir nuo 16 iki 20
LAVALLE 1605 (entrepiso derecha) — BUENOS AIRES
T. A. 35, Libertad 3444
PASTABA: Išreikalavimas, legalizavimas ir vertimai metrikų iš visų Europos šalių pensijomis ir pilietybės gavimui.

Imprenta „La Voz", Defensa 828, B. Aires.